

การสร้างสรรค์ภาพยนตร์สั้นแนวตลกร้าย

เรื่อง “Begin Again”

นวัตกรรมสื่อสารนิพนธ์

ของ

นางสาวณัฐพจี ประภารัตน์

นายชยุตพล สุขแก้ว

นางสาวนภเกตม์ คัมภีร์ทวี

นายกันตพิชญ์ แก้วไทย

นางสาวภัคจิรา มั่งศิริ

นายพิทวัส อภิญญานนท์

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต

วิทยาลัยนวัตกรรมสื่อสารสังคม

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2557

นวัตกรรมการสื่อสารนิพนธ์เรื่อง

การศึกษาและสร้างสรรค์ภาพยนตร์สั้นแนวตลกภัย

เรื่อง “Begin Again”

ของ

นางสาวณัฐพจี ประภารัตน์

นายชยุตพล สุขแก้ว

นางสาวนภเกตม์ คัมภีร์ทวี

นายกันตพิชญ์ แก้วไทย

นางสาวภัคจิรา มั่งศิริ

นายพิทวัส อภิญญานนท์

คณะกรรมการนวัตกรรมการสื่อสารนิพนธ์

..... ประธานที่ปรึกษา
(อาจารย์ปัดนันท์ ปุณณูประภา)

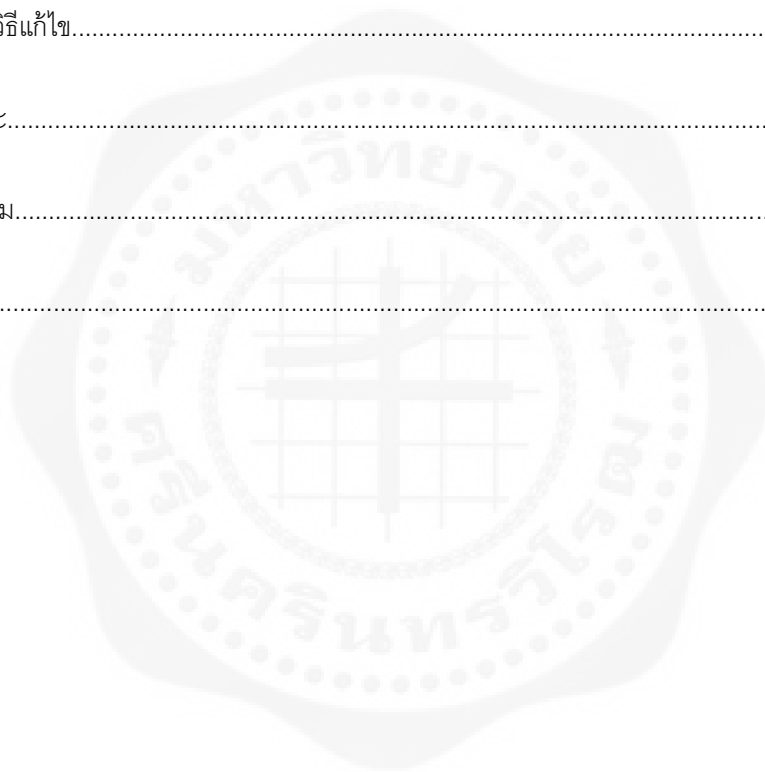
..... คณบดี
(รองศาสตราจารย์พฤทธิ์ ศุภเศรษฐศิริ)

นวัตกรรมการสื่อสารนิพนธ์ และงานสร้างสรรค์นี้เป็นลิขสิทธิ์อันชอบธรรมของวิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ความสำคัญและที่มา.....	1-2
วัตถุประสงค์.....	3
ขอบเขตการศึกษา.....	3
วิธีการดำเนินงาน.....	3-4
นิยามคำศัพท์เฉพาะ.....	5
ผลที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
2 ข้อมูลสัมพันธ	6
ประวัติของภาพยนตร์ตลกร้าย.....	6-8
ความหมายของภาพยนตร์ตลกร้าย.....	8
ลักษณะของภาพยนตร์ตลกร้าย.....	9-10
ข้อมูลเกี่ยวกับภาพยนตร์สั้น.....	10-13
ข้อมูลเกี่ยวกับหน้าที่ต่างๆในการผลิตภาพยนตร์สั้น.....	14-28
3 อภิปรายการสร้างสรรค์	29
กระบวนการทำงานของฝ่ายอำนวยการสร้างภาพยนตร์สั้นเรื่อง “Begin Again”	29-32
กระบวนการทำงานของผู้เขียนภาพยนตร์สั้นเรื่อง Begin Again.....	32-38
กระบวนการทำงานของผู้กำกับภาพยนตร์เรื่อง “Begin Again”.....	39-49
การทำงานของผู้ฝึกสอนนักแสดงเรื่อง “Begin Again”.....	49-52
กระบวนการทำงานของผู้กำกับศิลป์ เรื่อง “Begin Again”.....	52-59
กระบวนการผลิตภาพยนตร์.....	60-61

กระบวนการตัดต่อภาพยนตร์.....	61-63
4 สรุปการศึกษาค้นคว้าและสร้างสรรค์.....	64
สรุปผลการศึกษา.....	64
อภิปรายผล.....	64
ข้อดี.....	64-65
ข้อเสีย.....	65
ปัญหาและวิธีแก้ไข.....	65-67
ข้อเสนอแนะ.....	67-68
บรรณานุกรม.....	70
ภาคผนวก.....	71-97

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มา

ตลกร้าย (Dark Comedy) ได้ถูกนิยามเป็นครั้งแรกโดยองเดร บาแซง (Andre Breton) นักเขียนชาวฝรั่งเศส อันกล่าวถึงมิติอารมณ์ขัน อารมณ์ขันที่สองของมนุษย์

ภาพยนตร์ตลกร้าย คือ ภาพยนตร์ที่สอดแทรกอารมณ์ขัน ในระดับที่สามารถจับคู่และจิตใจดำผู้ชม ผู้วิจารณ์ และผู้เผยแพร่ได้ในเวลาเดียวกัน ซึ่งปฏิกิริยาของผู้ชมภาพยนตร์ประเภทนี้อาจมีสภาวะอารมณ์ที่แตกต่างกันไปตาม ประสบการณ์วิจารณ์ ทัศนคติ รสนิยม รวมถึงทัศนคติของผู้เผยแพร่ กล่าวคือเรื่องตลกร้าย มักจะส่งผลกระทบต่อสังคม พฤติกรรมและความคิดของมนุษย์ ในด้านที่ตรงกันหรือตรงกันข้ามกับผู้เผยแพร่ อันเป็นอารมณ์ขันยอตนิยมอย่างหนึ่งที่นิยมใช้ในงานภาพยนตร์

ในภาพยนตร์แนวตลกร้ายหนึ่งเรื่องผู้เผยแพร่มักจะมีปฏิกิริยาที่แตกต่างกันต่อเรื่องราวที่ได้เผยแพร่ผ่านแผ่นฟิล์มหรือกระบวนการดิจิทัลในปัจจุบัน ตัวอย่างเช่นจากประสบการณ์จริงของผู้ที่ใกล้ชิดกับผู้เขียน ภาพยนตร์เรื่อง “ Memories of Matsuko (2006)” ครั้งนั้นภาพยนตร์เรื่องนี้ฉายที่โรงภาพยนตร์สกาล่า (สยามสแควร์) ผู้เล่าได้เล่าให้ข้าพเจ้าฟังว่า ครั้งนั้นที่ชมภาพยนตร์เรื่องนี้ฉากจบของภาพยนตร์ทำให้ผู้ชมหัวเราะสนั่น แต่เมื่อเดินออกจากโรงฉาย พบว่าก็มีจำนวนไม่น้อยเลยที่ร้องไห้กับภาพยนตร์เรื่องนี้ ซึ่งทำให้ความน่าสนใจของภาพยนตร์แนวตลกร้ายนั้น ทวีความน่าสนใจขึ้นแก่ข้าพเจ้าและทีมงาน ด้วยพลังของภาพยนตร์ เรื่องนี้อันเป็นจุดเริ่มต้นของ การริเริ่มสร้างภาพยนตร์สั้นแนวตลกร้ายขึ้น

และเป็นที่น่าพอใจว่าถ้าพูดถึงภาพยนตร์แนวตลกร้ายย่อมไม่มีใครไม่รู้จักผู้กำกับชื่อกระช่อนอย่าง Stanley Kubrick ที่มีผลงานอย่าง Dr.strangelove (1964) อันนำเสนอภาพยนตร์ตลกร้ายว่าด้วยเรื่องของสงครามอาวุธนิวเคลียร์ได้อย่างน่าหัวเราะและเสียดสี Coen’s Brother สองพี่น้องผู้กำกับที่กล่าวถึงวัฒนธรรมอเมริกันไว้อย่างเด็ดขันทัดเช่น The man who wasn’t there (แรงบันดาลใจจากนวนิยายคนนอกของอัลแบร์ กามู) ตลกขบขันไร้อารมณ์ของ Edgar Wright ผู้กำกับชาวอังกฤษที่รักในเรื่องของการลำดับภาพแบบการ์ตูนสั้น และ จับประเด็นพื้นฐานในสังคมอังกฤษมาเล่นได้อย่างสนุกและเราจะนึกถึงผู้กำกับชื่อดังอีกหลายท่านตามมาเกินที่จะกล่าวถึงหัวข้อนวัตกรรมสื่อสารนิพนธ์ได้หมดทุกท่านด้วยซ้ำ

เมื่อกล่าวถึงบริบทตลกร้ายในสังคมไทยข้าพเจ้าเชื่อว่าทุกท่านย่อมมีบริบท “ตลกร้ายแบบไทยไทย” อยู่ไม่มากนักน้อยในประสบการณ์การมีเชื้อชาติไทยและอาศัยอยู่บนผืนแผ่นดินไทย ประเทศไทยมีวัฒนธรรมที่น่ารักโดยนิสัยพื้นฐานของคนไทยนั้น เป็นคนตลกขบขัน ช่างพูดจึงเป็นเรื่องน่าสนใจที่จะนำมาสร้างภาพยนตร์ตลกร้ายแบบไทยๆ ธรรมชาติแวดล้อมสวยงามอันดึงดูดผู้มาเยือน อาหารอร่อย และความเคารพอ่อนน้อมต่อทุกสิ่งทุกอย่างที่พึงกระทำได้แต่สิ่งที่ยังคง

เป็นปัญหาของประเทศไทย ที่ยังไม่สามารถแก้ปัญหาได้จนถึงปัจจุบันนี้คือในเรื่องของการบริหาร ประเทศเมื่อประเทศตกต่ำลงจากอำนาจของการบริหาร ส่งผลให้เศรษฐกิจและความน่าเชื่อถือของประเทศลดลงตามกันไปด้วย นอกจากนี้ยังรวมไปถึงช่องว่างระหว่างชนชั้นที่มีมากจนเกินไป

กลุ่มของข้าพเจ้าเชื่อว่าทุกท่านทราบถึงปัญหาเหล่านี้แต่อาจจะในปริมาณที่ไม่เท่ากัน ด้วยสังคมที่เราอยู่ข้าพเจ้าจะถือว่าพวกเราทุกคนทราบเหมือนกัน แต่อาจมีการกระทำและการตัดสินใจต่อสิ่งที่เกิดขึ้นแตกต่างกัน และในสิ่งที่ข้าพเจ้าจะศึกษาข้าพเจ้าได้ศึกษาถึงชนชั้นรากหญ้าของสังคมไทย ที่ได้รับผลพวงจากความตกต่ำทางเศรษฐกิจจนส่งผลให้เกิดการตัดสินใจในการเลือกทางเดินของชีวิตที่มีเรื่องของเงินมาเกี่ยวข้อง เจกเช่น ปอม ชายหนุ่มมนุษย์เงินเดือนพอลูกอ่อนผู้ตงงานมาได้พักใหญ่ที่ต้องปิดบังความจริงกับภรรยาและจับผลัดจับผลูไป สู่การปล้นร้านเครื่องใช้ไฟฟ้าแห่งหนึ่ง ความตลกร้ายครั้งนี้จึงเกิดขึ้น ในรูปแบบภาพยนตร์สั้นเรื่อง **Begin Again** ของคณะผู้จัดทำ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาภาพยนตร์แนวตลกร้าย ทั้งภาพยนตร์และภาพยนตร์สั้น ในบริบทของไทยและต่างประเทศ
2. เพื่อสร้างและพัฒนาภาพยนตร์สั้นแนวตลกร้าย **Begin Again**
3. เพื่อศึกษาความชำนาญงานและวิธีการสร้างภาพยนตร์สั้น

ขอบเขตการศึกษา

1. ภาพยนตร์ตลกร้ายทั้งไทยและต่างประเทศ (จำนวนหนึ่ง)
2. ศึกษาจากข้อมูลสภาพสังคมของประเทศไทยทั้งในอดีตจวบจนถึงปัจจุบัน (2540-2558)

วิธีการดำเนินงาน

ใช้ระยะเวลาดำเนินงานตลอดทั้งโครงการประมาณ 5 เดือน

โดยใช้ระยะเวลาตั้งแต่ เดือนตุลาคม 2557 - เดือนมีนาคม 2558

และแบ่งการทำงานออกเป็น ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตอนเตรียมการผลิต (Pre-production)

เนื่องจากการกำหนดแนวทางของภาพยนตร์สั้นทั้งในส่วนของกำกับการถ่ายทำอาร์ท ไดเร็คชั่น และการแสดง ซึ่ง

แบ่งออกได้เป็น 3 ขั้นตอนใหญ่ๆ ดังนี้

1.1. การหาข้อมูลได้แก่การค้นคว้าจากหนังสือ

วารสาร นิตยสารและข้อมูลผ่านสื่อต่างๆ เช่น ภาพยนตร์ อินเทอร์เน็ต ตลอดจนการให้สัมภาษณ์จากผู้เชี่ยวชาญ

และมีประสบการณ์โดยตรง เพื่อใช้ในการผลิต ภาพยนตร์และเขียนบทภาพยนตร์ขนาดสั้น

1.2. การเขียนบท

การเขียนบทภาพยนตร์สั้น ต้องใช้ทักษะที่แตกต่างจากภาพยนตร์ขนาดใหญ่พอสมควร ทั้งนี้ควรจะศึกษาและ

ขัดเกลาทักษะการเขียนควบคู่ไปกับการพัฒนาบทอีกด้วย

1.2.1. กำหนดรูปแบบ และวิธีการนำเสนอ

กล่าวคือกำหนดรูปแบบ (Form) ของภาพยนตร์ในการนำเสนอแก่ผู้ชม

1.2.2 เขียนบทโครงร่าง

1.2.3 เขียนบทละเอียด

1.2.4 แยกบท

1.3. การวางแผนการผลิต

1.3.1 ศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับการผลิต

1.3.2 เตรียมวัสดุอุปกรณ์รายการวัสดุประกอบฉาก นักแสดงและตรวจสอบความเป็นไปได้

1.3.3 สำรวจพื้นที่ถ่ายทำ (Location Scouting)

1.3.4 ประชุมทีมงาน วางแผนการผลิต

1.3.5 การจัดหางบประมาณ (Funding)

2. ขั้นตอนการผลิต (Production)

2.1. การซักซ้อม (Production Practicing - Block Shot)

2.2. การถ่ายทำนอกสถานที่ใช้สถานที่จริง (Production)

2.3. ตรวจสอบผลการถ่ายทำ (Footage Checking)

2.4. ถ่ายซ้อม

ในกรณีที่ footage ที่ได้มามีจุดบกพร่อง หรือ มีปัญหา

3. ขั้นตอนหลังการผลิต (Post-production)

3.1 การทำ Data

แยกไฟล์ให้เป็นระเบียบ เพื่อถ่ายแก่การประสานงานต่อของ Editor และทำการ Synchronize sound ของ footage และเสียงให้เรียบร้อย

3.2 การตัดต่อแบบหยาบ (Rough Cut)

ตัดต่อเพื่อให้เห็นภาพรวมของภาพยนตร์โดยคร่าว ๆ

3.3 การตัดต่อ (Final Cut)

การติดต่อภาพยนตร์อย่างละเอียดการใช้เสียง Foley หรือ Score เพิ่มอารมณ์ร่วมโดยเน้นทั้งรูปแบบองค์ประกอบและอารมณ์ของภาพยนตร์

3.4 Grading Color

ย่อมสีภาพยนตร์ให้สวยงามและมีมิติตามที่ต้องการ

นิยามคำศัพท์เฉพาะ

Black / Dark Comedy = ตลกร้าย

Foley = เสียงประกอบจากเช่น เสียงแก้วแตกเสียงลูกบิดประตู เป็นต้น

Score = ดนตรีประกอบฉาก มักจะเป็นดนตรีบรรเลง

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้เรียนรู้วิธีการเล่าเรื่องภาพยนตร์แนวตลกร้ายและได้ศึกษาบริบทความเป็นตลกร้ายในภาพยนตร์ทั้งไทยและเทศอันถ่ายทอดความเลวร้ายของสังคมที่จำกัดทางเลือกชีวิตของมนุษย์และได้เรียนรู้วิธีการสร้างภาพยนตร์สั้นอย่างถูกต้อง
2. สร้างสรรค์ทางเลือกใหม่ของภาพยนตร์ในประเทศไทยเพราะภาพยนตร์แนวตลกร้ายดังกล่าวยังมีอยู่น้อยนักเพราะเป้าหมายของผู้ชมเป็นเพียงกลุ่มเล็ก ๆ เท่านั้น

บทที่ 2

ข้อมูลสัมพันธ

1.ประวัติของภาพยนตร์ตลกร้าย

สืบจากนักปรัชญาโบราณ อริสโตเติล (Aristotle) ได้แบ่งละครออกเป็น 2 ประเภท นั่นคือเรื่องเศร้า และ เรื่องตลก โดยเขาเชื่อว่าตลกเป็นการลอกเลียนแบบนิสัยที่เลวโดยเกี่ยวข้องกับแง่ของความเสื่อมเสีย แต่ไม่ได้ก่อให้เกิดเหตุความทุกข์หรือพิบัติ และขณะที่ซีเซโร (Cicero) นักปรัชญาในยุคโรมัน กล่าวถึงเรื่องตลกว่า ตลกเป็นเหมือนการล้อเลียนชีวิต เป็นกระจกที่สะท้อนธรรมชาติต่างๆ โดยปราศจากเงื่อนไขที่ก่อให้เกิดอันตรายถึงชีวิต โดยฟรอยด์ นั้นได้แจกแจงตลกไว้ 3 ประเภทไว้ในหนังสือ Wit and Its Relation to Unconscious

สิ่งที่น่าขบขัน (Comic) โดยแบ่งออกเป็น 10 ประการ ได้แก่

- ความซื่อ (Naivete) ซึ่งเกี่ยวกับคำพูดซื่อๆที่ไร้ซึ่งประสบการณ์อย่างเช่นคำถามของเด็ก
- คำพูด (Speech) เป็นการเล่นถ้อยคำ สำนวนภาษา
- ความเหนือกว่า (Superiority) เกิดจากการดูถูกเหยียดหยามเพราะเห็นผู้อื่นด้อยกว่า
- การเคลื่อนไหว (Motion) เป็นลักษณะการแสดงออกที่มีลักษณะเกินจริง (Over Acting)
- ความคาดหวัง (Expectation) เกิดจากการเห็นความคาดหวังของผู้ชม โดยคาดไม่ถึงว่าเหตุการณ์นั้นๆจะเกิดขึ้น
- ความไม่สอดคล้องกัน (Incongruity) เป็นลักษณะของการอยู่ผิดที่ผิดทางของตัวละคร
- ภาพล้อ (Caricature) เป็นการนำเสนอในแง่มุขเกินจริงของพฤติกรรมตัวละคร
- การเปิดเผยความจริง (Deflation) เป็นลักษณะของการลดค่าของมนุษย์
- ความแข็งทื่อ (The Mechanistic) เป็นพฤติกรรมที่ซ้ำซาก แข็งทื่อ และไร้ชีวิตชีวา
- ความไม่เพียงพอ (Inadequacy) มีความพยายามที่จะสร้างความขบขันให้แก่ผู้ชม

อารมณ์ขัน (Humor) สามารถสังเกตได้ว่าการแสดงออกของอารมณ์ขันนั้นเกิดการแสดงออกนอกจิตใจได้สำนึก ซึ่งอารมณ์ขันนั้นมีความเกี่ยวข้องเกี่ยวกับความสะเทือนใจ (Depression) ความเจ็บปวด (Masochism) และการหลงตัวเอง (Narcissism)

คำคม(Wit) บางครั้งนั้นมันขึ้นเพื่อความตลกในตัวเองโดยที่ไม่ได้มีอะไรแอบแฝง

พัฒนาการของการแสดงตลกในประเทศสหรัฐอเมริกาเริ่มต้นเมื่อ ปี ค.ศ. 1840 ซึ่งยุคนั้นเรียกได้ว่าเป็นยุคทองของการแสดงบนเวทีซึ่งส่งผลให้เกิดการแสดงละครสัตว์ และการแสดงเร่ (minstrel) ตามมา

การแสดงละครสัตว์ในยุคนั้นเป็นการแสดงของคนที่แสดงด้วยห่วงอันเดียว ซึ่งจะคอยมีตัวตลกออกมาสร้างความวุ่นวายให้กับนักแสดง ต่อมาการแสดงละครสัตว์ถูกพัฒนาให้มีจำนวนนักแสดงเพิ่มขึ้นตัวตลกจึงเพิ่มขึ้นตาม และนำไปสู่กลุ่มละครใบ้ (Pantomime)

การแสดงเร่ ส่วนมากเป็นการแสดงของคนผิวดำ แต่หากนักแสดงเป็นคนผิวขาวก็จะหน้าสีดำ โดยการแสดงนั้นจะเน้นไปในทางเสียดสี การเล่นคำ ต่อมาในปี ค.ศ. 1860 การแสดงเร่เริ่มมีเรื่องการย้ายวนทางเพศเข้ามาเกี่ยวข้อง ประกอบกับการสร้างความสนุกของผู้ชม โดยการแสดงในรูปแบบนี้ เรียกว่า การแสดงแบบเบอร์เลสค์ (Burlesque) โดยเนื้อหาของการแสดงจะมีความล้อแหลม ส่งผลให้นักแสดงในการแสดงรูปแบบนี้ผันไปแสดงในรูปแบบอื่นแทน นั่นคือการแสดงสลั๊บฉาก (Vaudeville) การแสดงในรูปแบบนี้ นักแสดงต้องใช้ความสามารถอย่างสูง เพราะต้องแสดงคั่นระหว่างการเตรียมการของการแสดงชุดใหญ่ ต่อมาภาพยนตร์เงียบได้เริ่มเข้ามามีบทบาท นักแสดงตลกจึงเริ่มย้ายจากการแสดงบนเวทีไปสู่การแสดงในรูปแบบของภาพยนตร์เงียบ โดยเฉพาะการแสดงในรูปแบบตลกนั้นสามารถที่จะปรับตัวให้เข้ากับภาพยนตร์เงียบได้ง่ายเพราะเป็นการแสดงโดยการใช้ท่าทางโดยปราศจากการใช้เสียง

ภาพยนตร์ตลก (Comedy) เป็นภาพยนตร์ที่เคียงคู่ชาวอเมริกันมาอย่างช้านาน และยังคงถูกทำซ้ำ ผลิตซ้ำเรื่อยมาจนจบถึงปัจจุบัน โดยสาเหตุหลักของการดำรงอยู่ของภาพยนตร์แนวตลกนั้นคือเรื่องของการสร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ชม และมักจบลงด้วยความสุขเป็นหลัก แต่เมื่อหากมองบริบทของภาพยนตร์แนวนี้ล้วนเป็นการสะท้อนในสิ่งที่สังคมได้ปกปิดไว้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการ เสียดสี เย้ยหยัน และผู้ชมมักจะหัวเราะเยาะจากความผิดพลาด การกระทำอันลึ้มเหลวของตัวละคร แต่การดำรงอยู่อย่างถาวรของการเสียดสีในลักษณะนี้กลับเป็นสิ่งที่คนในสังคมยอมรับโดยไม่ตั้งคำถามแต่อย่างใด เพราะตัวตลกในความคิดของมนุษย์นั้นเป็นเรื่องธรรมดาที่จะเผชิญเหตุการณ์ร้ายๆ ถูกทำร้าย ดูหมิ่น เสียดสี จึงเป็นเหตุที่ภาพยนตร์แนวตลก (Comedy) ถูกสร้างมาอย่างต่อเนื่อง และดำรงอยู่จนถึงปัจจุบัน

ภาพยนตร์ตลกถือกำเนิดขึ้นในยุคภาพยนตร์เงียบ (ค.ศ. 1895 - 1927) ซึ่งตัวอย่างแรกของภาพยนตร์แนวนี้เป็นภาพยนตร์สั้นของพี่น้องลูมิเอร์ (The Lumière Brother) เรื่อง Table Turned on the Gardener (1895) ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับชาวสวนที่ถูกน้ำจากสายยางพุ่งใส่หน้าจากการแกล้งของเด็กๆ ภาพยนตร์ในรูปแบบนี้มีลักษณะการแสดงออกด้วยท่าทาง โดยปราศจากคำพูด โดยการแสดงของนักแสดงตลกในยุคภาพยนตร์เงียบนั้นจะมีพื้นฐานมาจากละครใบ้ (Pantomime) เช่นการเดินสะดุดสิ่งของ การทักทายด้วยท่าทางที่เกินจริง เพื่อส่งสารแก่คนดูเนื่องจากภาพยนตร์ในยุคนั้นไม่สามารถบันทึกเสียงได้จึงส่งผลให้การแสดงจำเป็นต้องระบุลักษณะเฉพาะของท่าทาง

ในยุคนี้ได้เกิดนักแสดงตลกขึ้นมากมายโดยเฉพาะการแสดงของราชาตลกอย่าง แม็ก เซ็นเน็ตต์ (Mack Sennett) โดยการแสดงตลกของ แม็ก เซ็นเน็ตต์ นั้นจะเน้นไปทางรูปแบบของตลกเจ็บตัว (Slapstick) ที่มีเนื้อหาเน้นไปที่ความรุนแรง อากัปกิริยาหน้าตาบูดเบี้ยว ยุ่งเหยิง และตัวละครมักทำเรื่องน่าอายขายขี้หน้า ผลงานของเขาเป็นตลกที่ไม่เน้นเรื่องราว แต่จะเน้นที่มุขตลกเป็นหลัก แต่ในยุคต่อมา ชาร์ลี แชปลิน (Charlie Chaplin) เขามีความคิดที่ตรงข้ามกับเซ็นเน็ตต์ เขาได้ใช้การแสดงตลกของเขาเป็นเรื่องของการเสียดสี และ สะท้อนปัญหาสังคม โดยเขามักรับบทเป็นคนจรจัดโดยผสมผสานศิลปะการแสดงละครเวที ละครใบ้และบัลเลต์เข้าด้วยกัน ยกตัวอย่างเช่นเรื่อง Modern Times (1936) ที่พูดถึงสภาพอุตสาหกรรมที่มนุษย์นั้นทำงานเหมือนเครื่องจักรแบบระบบสายพาน

หลังจากการปูทางของแซปปลินที่นำเรื่องตลกมาเสียดสีถึงสภาวะของสังคม ส่งผลให้เกิดการพัฒนารูปแบบของภาพยนตร์แนวตลกอื่นๆตามมา (Sub - Genre) ได้แก่

- ภาพยนตร์แนวตลกอลเวง (Screwball Comedy) เน้นเรื่องความวุ่นวายอลหม่าน ซึ่งตัวภาพยนตร์จะมีความกึ่งไร้สาระ
- ภาพยนตร์แนวตลกล้อเลียน (Parody) เป็นภาพยนตร์ที่เน้นเรื่องการล้อเลียนเรื่องของสังคม คนที่มีชื่อเสียง แต่ในขณะเดียวกันก็สอดแทรกการวิพากษ์วิจารณ์อย่างสร้างสรรค์
- ภาพยนตร์แนวตลกร้าย (Black Comedy) คือการแสดงด้านมืดของมนุษย์ มีการเสียดสีสังคม และความตาย โดย ยูจีน เบียร์เวอร์ (Frank Eugene Beaver , 2006) ได้ให้นิยามไว้ว่า ตลกร้ายเป็นภาพยนตร์ที่นำเสนอประเด็นปัญหาที่จริงจังในลักษณะขบขัน โดยมักมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับด้านมืด และการมองโลกในแง่ร้าย ทางด้าน เวส ดี. เกห์ริง (Wes D.Gehring) นักวิชาการด้านภาพยนตร์ตลก เขาได้ศึกษาภาพยนตร์ตลกร้าย ไว้ในหนังสือ American Dark Comedy : Beyond satire (1996) ว่า ตลกร้ายมักเกี่ยวข้องกับเรื่องมนุษย์ที่เลวทราม ความไร้สาระของโลก และเรื่องราวที่ปกคลุมด้วยความตาย จุดเริ่มต้นของตลกร้ายในอเมริกานั้นเริ่มต้นจากเรื่อง Monsieur Verdoux (1947) ของชาร์ลี แชปลิน

2. ความหมายของภาพยนตร์ตลกร้าย

ตลกร้าย (Black Comedy) นิยามครั้งแรกโดย นักทฤษฎีฝั่ง Surrealism ชาวฝรั่งเศสอย่าง Andre Breton โดยจำแนกไว้ในประเภทของตลก (Comedy) และการเหน็บแนม (Satire) อีกทีหนึ่ง ตลกร้ายเป็นอารมณ์ขันที่มักเผชิญหน้ากับข้อห้ามต่างๆ ผ่าฝืนกฎ ทำให้รำลึกถึงหน้าที่ทางกายภาพของมนุษย์และได้กลับอย่างกล้าหาญ

สำหรับด้านภาพยนตร์นั้น ตลกร้ายมีลักษณะแตกต่างจากหนังตลกโดยทั่วไป เพราะภาพยนตร์ตลกมักแสดงถึงการมองโลกในแง่ดี การนำเสนอภาพชีวิตที่ดีงามต่อชีวิตและการดำรงอยู่อย่างมีความหวัง แต่ส่วนประกอบเหล่านี้ไม่พบในภาพยนตร์แนวตลกร้าย เพราะภาพยนตร์เหล่านี้มักเน้นย้ำในประเด็นเกี่ยวกับด้านมืดมนุษย์ การเสียดสีปัญหาและการดำรงชีวิตของมนุษย์ในสังคมโดยหยิบยกเรื่องของความตาย , ความป่วยไข้ , การฆาตกรรม เข้ามาเป็นจุดสำคัญ

เวส ดี. เกห์ริง (Wes D.Gehring) อธิบายถึงภาพยนตร์ตลกร้าย ว่าเป็นภาพยนตร์ตลกที่หยิบประเด็นปัญหาในสังคมขึ้นมานำเสนอ เพื่อลดทอนความจริงจังลงโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเด็นเรื่องความตาย ความรุนแรง ภาพยนตร์ดังกล่าวสามารถเรียกได้ว่าเป็นลักษณะสุดขั้วหรือต่อต้านแนวตลก (Anti-Comedy) เป็นภาพยนตร์ตลกในระดับที่เรียกว่าตลกแบบสยองขวัญ (Comedy of Terror)

3. ลักษณะของภาพยนตร์ตลกร้าย

แบ่งภาพยนตร์แนวตลกร้ายตามแก่นความคิดหลักเป็น 3 ประการดังนี้ (Gehring, 1996)

3.1 มนุษย์ที่เลวทราม (Man as Beast) อารมณ์ขันเกี่ยวกับตลกร้ายมักเชื่อมกับความเป็นมนุษย์ ซึ่งค้นลึกไปในด้านที่ไม่ดี ดังเช่นภาพยนตร์เรื่อง Catch-22 (1970) ของ ไมค์ นิโคลส์ (Mike Nichols) ซึ่งพูดถึงทหารที่หนีออกมาจากค่ายทหารในช่วงเคอร์ฟิว เขาพบกับความโหดร้าย ความรุนแรงของมนุษย์ระหว่างเส้นทางบนถนน ไม่ว่าจะเป็เด็กขโมยเงิน การทำร้ายสัตว์ และผู้หญิงซึ่งถูกฆาตกรรม แต่คนที่ถูกจับกลับเป็นทหารคนนี้เพียงคนเดียวด้วยข้อหาการหนีออกมา ระหว่างช่วงเคอร์ฟิว หรือภาพยนตร์อย่าง Natural Born Killers (1994) ของ โอลิเวอร์ สโตน (Oliver Stone) พูดถึงฆาตกรต่อเนื่อง ซึ่งสื่อมวลชนยกย่องวีรกรรมของพวกเขาทั้งที่พวกเขาฆ่าคนอย่างทารุณ สิ่งทีภาพยนตร์แนวตลกร้ายนำเสนอ ความรุนแรงและด้านมืดของมนุษย์

3.2 ความไร้สาระของโลก (The Absurdity of the World) ความไร้สาระของภาพยนตร์แนวตลกร้ายเกี่ยวข้องกับ ความหายนะของชีวิต เป็นความวุ่นวายของโลกที่ไร้ระเบียบกับข้อบกพร่องของมนุษย์ที่ร้ายกาจ ซึ่งสุดท้ายแล้วสิ่งทีมนุษย์ทำไปทุกอย่าง สุดท้ายแล้วชีวิตของพวกเขาก็ไม่เหลืออะไร เช่น ภาพยนตร์เรื่อง M.A.S.H (1972) เป็นเรื่องของการเข้าร่วมรบในสงครามเกาหลีแต่กลับไม่มีการต่อสู้ เพราะเน้นไปที่ความไร้สาระของสงคราม และการใช้ชีวิตที่หมดไปอย่างเปล่าประโยชน์ ดังฉากหน่วยผ่าตัดเคลื่อนที่กำลังทำเรื่องราวพิเรนในระหว่างสงคราม ซึ่งเป็นภาพเขียนยนต์ของทัพสหรัฐฯ ในขณะเดียวกันก็สะท้อนพฤติกรรมเบี่ยงเบนทหารในภาวะสงคราม

3.3 เรื่องราวที่ปกคลุมด้วยความตาย (The Omnipresence of Death) ความตายเป็นประเด็นสำคัญซึ่งแบ่งแยกภาพยนตร์แนวตลกร้ายออกจากภาพยนตร์แนวตลกอื่นๆ โดยแบ่งย่อยออกได้เป็น 4 ประเภทดังนี้

3.3.1 ความตายเป็นความไร้สาระที่น่ากลัว ความตายในลักษณะนี้คือการมองความตายเป็นเพียงขยะ

3.3.2 ความตายเป็นการไร้ความสำคัญของบุคคล ความตายในข้อนี้เปรียบมนุษย์เหมือนหนูทดลอง เช่น การประหารชีวิต ของอดีตครูด้วยความเข้าใจผิดในภาพยนตร์เรื่อง Slaughterhouse-Five (1972) ของ จอร์จ รอย ฮิลล์ (George Roy Hill) เป็นต้น

3.3.3 ความตายด้วยการฆ่าตัวตาย มักปรากฏในภาพยนตร์แนวตลกร้าย

3.3.4 ความตายสะท้อนถึงความเลวร้ายของมนุษย์ เช่น การฆ่าเหล่าวัยรุ่นของนางเอกและแฟนหนุ่ม โดยป้ายความผิดว่าพวกเขาฆ่าตัวตายในภาพยนตร์เรื่อง Heathers (1989) ของ ไมเคิล เลห์ มานน์ (Michael Lehmann) เป็นต้น

นอกเหนือจากความคิดหลักข้างต้น ภาพยนตร์แนวตลกร้ายมักผสมเนื้อหาประเด็นความรุนแรงและต้องห้าม ดังนี้

- สงคราม ประเด็นของสงครามมักเชื่อมโยงกับความไร้สาระจากผลของสงครามเพราะสงครามเป็นลักษณะของการต่อสู้เอาชีวิตรอดของมนุษย์ เช่นภาพยนตร์เรื่อง Life is Beautiful (1997) หนังกิตาลีซึ่งเป็นเรื่องของพ่อลูกชาวอิตาลี

หนึ่งซึ่งถูกจับตัวไปในค่ายกักกันนาซี ผู้เป็นพ่อพยายามสร้างเรื่องตลกหลอกลูกชายที่กำลังเล่นเกมหาสมบัติ เพื่อปลอบประโลมจิตใจลูกชาย ไม่ให้ขวัญผวากับความโหดร้ายของทหารเยอรมัน หนังสือดิสความโหดร้ายของการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ชาวยิวในขณะเดียวกันก็เอาใจช่วยผู้เป็นพ่อให้ปลอบประโลมลูกชายให้ผ่านพ้นความโหดร้าย และความรุนแรงไปในแต่ละวัน แต่หนังกลับทำให้ผู้ชมหัวเราะไม่ออก เมื่อผู้เป็นพ่อต้องเสียชีวิตจากการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ในที่สุด

- เพศ มักถูกนำมาสอดแทรกในภาพยนตร์ตลกร้าย โดยนำเสนอถึงความสูงส่งของมนุษย์ที่ถูกลดคุณค่าลง การขาดความควบคุมในตนเอง รวมไปถึงการเชื่อมโยงเรื่องเช็กส์กับความตาย เช่น การนำเสนอการมีความสัมพันธ์ทางเพศกับการฆาตกรรมในภาพยนตร์เรื่อง A Clockwork Orange (1971) ของ สแตนลีย์ คูบริก (Stanley Kubrick) ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับความรุนแรงของสังคมผ่านมุมมองของ อเล็กซ์ เด็กหนุ่มหัวหน้าแก๊งค์อันธพาลที่ฆ่าคน ชมชื่นผู้หญิง เป็นต้น

ทางด้านตัวละครตลกร้าย เกหิริงอธิบายว่ามีลักษณะของตัวละครแอนตี้-ฮีโร่ (Anti-Hero) ซึ่งเป็นตัวละครที่มักเป็นคนธรรมดา ไม่มีลักษณะของวีรบุรุษหรือผู้มีความสามารถเก่งกาจ แต่กลับทำสิ่งผิดพลาดไปจากธรรมเนียมของสังคม มีความอ่อนแอ และเปราะบาง เป็นต้น

ภาพยนตร์แนวตลกร้ายสามารถสะท้อนภาพและเสียดสีสังคม พร้อมกับสร้างอารมณ์ขันไปในตัว ทำให้ภาพยนตร์แนวดังกล่าวมักถูกนำไปเชื่อมโยง และผสมผสานกับภาพยนตร์แนวอื่นอีกหลากหลาย อาทิ ภาพยนตร์สงคราม ภาพยนตร์รัก รวมถึงภาพยนตร์ฟิล์ม noir ตลกร้ายเป็นภาพยนตร์ตลกเพียงแนวเดียวที่เน้นเสียดสีด้านมืดของมนุษย์ และนำเสนอความตายในลักษณะขบขัน

4. ข้อมูลเกี่ยวกับภาพยนตร์สั้น

4.1 ความหมายและลักษณะของภาพยนตร์สั้น

ภาพยนตร์สั้น หรือ หนังสั้น เป็นประเภทของ ภาพยนตร์อย่างหนึ่งที่เหมือนกับภาพยนตร์ทั่วไป ที่เล่าเรื่องด้วยภาพและเสียงเช่นภาพยนตร์ความยาวปกติ เพียงแต่ว่าเป็นการเล่าเรื่องประเด็นสั้น ๆ หรือประเด็นเดียวให้ได้ใจความมาตรฐานของภาพยนตร์สั้น คือ มีความยาวเต็มที่ไม่เกิน 40 นาที สำหรับในประเทศไทยภาพยนตร์สั้นเรื่องแรกเกิดขึ้นในสมัยของ รัชกาลที่ 5 เมื่อครั้งเสด็จประพาสยุโรป ความยาว 1 นาทีโดยช่างภาพของบริษัทลูมิเอร์ (Lumiere) ของฝรั่งเศสผู้ผลิตและพัฒนากล้องถ่ายภาพยนตร์สำคัญรายหนึ่งของโลก

ปัจจุบันภาพยนตร์สั้นได้รับความสนใจและตื่นตัวอย่างมาก มีผู้สร้าง ผู้ผลิตหลายรายมากขึ้น และในการแจกรางวัลออสการ์ ครั้งที่ 80 ในปี ค.ศ. 2012 ที่เป็นการแจกรางวัลให้แก่ภาพยนตร์ในปี ค.ศ. 2011 ก็เป็นครั้งแรกด้วยที่มีการแจกรางวัลให้แก่ภาพยนตร์ประเภทนี้ด้วย โดยแบ่งออกเป็น 2 รางวัล คือ ภาพยนตร์สั้น (Live Action) และแอนิเมชันสั้น (Animated)

จุดเด่นของภาพยนตร์สั้นนั้นก็คือ จะมีอิสระในการแสดงออกทั้งเนื้อหาจะวิพากษ์วิจารณ์การเมือง ศาสนา วัฒนธรรม หรือสังคมอย่างรุนแรงก็ได้ เนื่องจากภาพยนตร์สั้นมักจะฉายชมกันเฉพาะกลุ่ม ส่วนรูปแบบจะวิจิตรพิสดารอย่างไรก็ได้ ดูเข้าใจยากก็ได้เข้าใจง่ายก็ได้ ซึ่งต่างจากภาพยนตร์เรื่องยาวที่จะต้องดูเข้าใจง่าย เป็นเรื่องราวที่น่าติดตาม และใช้ดารามีชื่อแสดงนำ สอดคล้องกับความต้องการของตลาดไม่มีฉากอันไม่เหมาะสมที่ทำให้ถูกเซนเซอร์ ภาพยนตร์สั้นที่มีอิสระในการแสดงออกนี้เอง จึงเป็นภาพยนตร์ที่เป็นที่นิยมของคนรักศิลปะโดยทั่วไป

ข้อสังเกตที่เด่นชัดอีกอย่างหนึ่งของภาพยนตร์สั้นนั้นก็คือ มักจะมีประเด็นนำเสนอไม่สลับซับซ้อน มีตัวละครหลักเพียง 1-2 ตัว มีตัวประกอบไม่มาก ภาพยนตร์สั้นมักลงทุนไม่สูงนัก เนื่องจากไม่ได้ทำเพื่อฉายตามโรงภาพยนตร์ สำหรับในต่างประเทศที่วงการศิลปะเจริญกว่าเมืองไทย จะมีช่องทางนำเสนอผลงานหลาย เช่น พิพิธภัณฑ์ เทศกาล ภาพยนตร์ โรงเรียนภาพยนตร์ หอศิลป์ ศูนย์วัฒนธรรมต่างๆ บางครั้งจำหน่ายได้ด้วย เช่น ขายให้หอสมุด และหอศิลป์ ที่ซื้อภาพยนตร์ประเภทนี้สะสมไว้ สำหรับประเทศไทยโอกาสในการแสดงฝีมือและความคิดยังไม่แพร่หลายนัก ส่วนใหญ่จะทำกันเองดูในกลุ่มผู้สนใจกัน แต่อย่างไรก็ตามระยะหลังๆ มีการจัดประกวดภาพยนตร์สั้นมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นผลงานของนักศึกษาหรือบัณฑิตที่จบไปแล้ว เพื่อเผยแพร่ผลงานเหล่านั้น

ปัจจัยสำคัญของภาพยนตร์สั้น

1. ความยาว (Lenght)

ภาพยนตร์สั้นมักมีความยาวตั้งแต่ 1 – 30 นาที ขึ้นอยู่กับความพอดีและลงตัวความพอดี หรือความลงตัว อยู่ที่หนังสามารถตอบสนองเรื่องราวได้อย่างน่าพอใจหรือยัง ความยาวจึงขึ้นอยู่กับผู้กำกับที่จะตัดสินใจว่า การเล่าเรื่องเกินพอดี หรือขาดความพอดีหรือไม่

2. แก่นเรื่อง (Theme)

แก่นเรื่อง คือ สารหรือจุดเป้าหมายที่เรากำลังพยายามเข้าถึง

แก่นเรื่อง คือ ความคิดลึกซึ้งที่เป็นนามธรรม หรือ ความคิดที่ยึดโครงสร้างของเรื่องและนำเสนอผ่านตัว

แก่นเรื่องเป็นศูนย์กลางความคิดหลักที่เกี่ยวกับเรื่องทั้งหมดที่ผู้กำกับต้องการสื่อสารกับคนดูหนังสั้นควรมีความคิดหลักประการเดียว มิฉะนั้นจะทำให้เรื่องซับซ้อน ต้องใช้วิธีเล่าเรื่องแบบหนังที่มีความยาวทั่วไป ความคิดหลักไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกับคนดูเสมอไปแต่ให้คนดูมีโอกาสไตร่ตรองสำรวจความคิดของตนเองเป็นการจุดจินตนาการและทำให้เกิดความคิดทางสติปัญญาขึ้น

3. ความขัดแย้ง (Conflict)

เป็นการกำหนดความต้องการอย่างใดอย่างหนึ่งให้กับตัวละครหรือเป็นเป้าหมายที่ตัวละครต้องการจะไปให้ถึง แล้วผู้เขียนบท จะสร้างอุปสรรคให้ตัวละครแก้ปัญหา หรือสร้างวิธีการต่าง ๆ นานาให้ตัวละครไปสูเป้าหมายอย่างยากเย็น การสร้างความขัดแย้งผู้เขียนบทต้องเริ่มวางประเด็นของเรื่องไว้ล่วงหน้าก่อนที่จะลงมือเขียนบทเป็นประโยคสำคัญ

ความขัดแย้งมีหลายประเภท คือ

- ความขัดแย้งภายในจิตใจของตนเอง
- ความขัดแย้งระหว่างบุคคล
- ความขัดแย้งระหว่างคนกับสังคม
- ความขัดแย้งระหว่างคนกับธรรมชาติ

4. เหตุการณ์เดียว (One Primary Event)

เหตุการณ์หลักในหนังสือ ควรมีเพียงเหตุการณ์เดียว ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งอาจจะกินระยะเวลาในหนังสือหลายวันหรือหลายอาทิตย์ก็ได้ ที่เป็นเช่นนี้ทำให้เนื้อเรื่องดูง่าย ไม่ซับซ้อนมีความยาวไม่มากนัก ใช้เหตุการณ์หลักที่เกิดขึ้นเพียงเหตุการณ์เดียวในการเล่าเรื่องเพื่อให้เหมาะสมกับเวลา

5. ตัวละครเดียว (One Major Character)

ตัวละครในภาพยนตร์ คือ การแสดงของคนที่มีความคลิกลักษณะตามที่เราเลือกไว้เพื่อวัตถุประสงค์สำหรับการแสดง ตัวละคร คือ มุมมอง หรือวิธีมองโลก (ซึ่งสามารถหมายถึง วิสัยทัศน์) หรือวิธีที่ตัวละครมองโลกในแง่มุมมองต่าง ๆ หนังสือจะใช้ตัวละครหลักเพียงตัวเดียว และผู้เขียนจำเป็นต้องสร้างให้ตัวละครให้มีความน่าสนใจ และใช้ตัวละครหลักไปสัมพันธ์กับตัวละครอื่น หรือปัญหาอื่น แล้วเปิดเผยให้คนดูเห็นบางสิ่งบางอย่างที่น่าตกใจ

6. ความต้องการ (Need & Want)

ความต้องการของตัวละคร คือ สิ่งที่ตัวละครอยากได้ อยากมี อยากเป็น ต้องการให้ได้มา ต้องการบรรลุในสิ่งใดสิ่งหนึ่งในระหว่างเนื้อหาของเรื่องราว ผู้เขียนต้องกำหนดความต้องการของตัวละครก่อนเขียนบท คือความต้องการของตัวละคร ความต้องการนี้จะเป็นตัวผลักดันตัวละคร ให้เกิดการกระทำจากนั้นผู้เขียนต้องสร้างอุปสรรคขัดขวางความต้องการนั้น

ความต้องการจะช่วยให้โครงเรื่องพัฒนาไปอย่างมีทิศทาง ในหนังสือความต้องการของตัวละครหลักมักมีหลายระดับ

7. โครงสร้างของบท (Structure)

โครงสร้าง คือ ความสัมพันธ์ระหว่างส่วนย่อยกับทั้งหมด ส่วนย่อยคือ แอ็กชั่น , ตัวละคร , ฉาก , ตอน , องก์ (1,2,3) , เหตุการณ์ , สถานการณ์ , ดนตรี สถานที่ ฯลฯ ส่วนย่อยทั้งหมดล้วนสร้างขึ้นเพื่อหลอมรวมเป็นเรื่อง แล้วโครงสร้างจะเป็นตัวยึดทุกสิ่งทุกอย่างเข้าด้วยกันเป็นภาพรวมทั้งหมด

8. ปุ่มหลัง (Backstory)

ปุ่มหลังของเรื่อง คือ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนหน้าเรื่องในภาพยนตร์จะเกิด เหตุการณ์ในอดีตจะส่งผลกระทบต่ออารมณ์ของตัวละครหลัก ปุ่มหลังของเรื่องมีความสัมพันธ์กับความต้องการของตัวละคร คนเขียนบทต้องกำหนดล่วงหน้าก่อนลงมือเขียนบท แต่ปุ่มหลังไม่จำเป็นต้องปรากฏอยู่ในบท

4.2 ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์สั้น

ขั้นก่อนการผลิต (Pre Production)

นับเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งก่อนเริ่มทำการผลิตภาพยนตร์ ได้แก่ การเตรียมข้อมูล การกำหนดหรือเค้าโครงเรื่อง การประสานงาน กองถ่ายกับสถานที่ถ่ายทำ ประชุมวางแผนการผลิต การเขียนสคริปต์ การจัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์การถ่ายทำ อุปกรณ์การบันทึกเสียง ห้องบันทึกเสียง ห้องตัดต่อ อุปกรณ์ประกอบฉาก อุปกรณ์แสง การเตรียมทีมงาน ทุกฝ่าย การเดินทาง อาหาร ที่พัก ฯลฯ หากจัดเตรียมรายละเอียดในขั้นตอนนี้ได้ดี ก็จะส่งผลให้ขั้นตอนการผลิตทำได้ง่ายและรวดเร็วยิ่งขึ้น ดังนั้น Pre Production เป็นขั้นตอนที่ผู้อำนวยการสร้างหรือนายทุนหนังส่วนใหญ่ให้ความสำคัญเป็น อันดับหนึ่ง เนื่องจากเป็นขั้นตอนที่มีส่วนอย่างมากที่จะชี้เป็นชี้ตายได้ว่าหนังจะออกมาดีหรือไม่ช่วง พร็อพจะเป็นช่วงที่หนังเริ่มก่อเค้าเป็นรูปเป็นร่างจากเรื่องที่ได้รับอารมณ์สร้างจากนายทุน

ขั้นตอนการผลิต (Production)

เป็นขั้นตอนการดำเนินการถ่ายทำภาพยนตร์(ออกกอง)ที่ทีมงานผู้ผลิตได้แก่ ผู้กำกับภาพยนตร์ ช่างภาพ ช่างไฟ ช่างเทคนิคเสียง ช่างศิลป์ ผู้แต่งหน้าทำผม ผู้ฝึกซ้อมนักแสดง รวมทั้งการบันทึกเสียงตามที่กำหนดไว้ในสคริปต์ ขั้นตอนนี้ อาจมีการถ่ายทำแก้ไขหลายครั้งจนเป็นที่พอใจ (take) นอกจากนี้ อาจจำเป็นต้องเก็บภาพ/เสียงบรรยากาศทั่วไป ภาพเฉพาะมุมเพิ่มเติมเพื่อใช้ในการขยายความ (insert) เพื่อให้ผู้ชมได้เห็นและเข้าใจรายละเอียดมากยิ่งขึ้น

ขั้นตอนหลังการผลิต (Post Production)

เป็นขั้นตอนการตัดต่อเรียบเรียงภาพและเสียงเข้าไว้ด้วยกันตามสคริปต์หรือเนื้อหาของเรื่อง ขั้นตอนนี้จะมีการใส่กราฟิกและเทคนิคพิเศษภาพ การเชื่อมต่อ ภาพ/ฉาก อาจมีการบันทึกเสียงในห้องบันทึกเสียง เพิ่มเติม อีกทั้งได้ อาจมีการนำดนตรีมาประกอบ เรื่องราวเพื่อเพิ่มอรรถรสในการรับชมยิ่งขึ้น ขั้นตอนนี้ส่วนใหญ่จะดำเนินการอยู่ในห้องตัดต่อ มีเฉพาะ คนตัดต่อ (Editor) ผู้กำกับภาพยนตร์และช่างเทคนิคที่เกี่ยวข้องเท่านั้น

5. ข้อมูลเกี่ยวกับหน้าที่ต่างๆในการผลิตภาพยนตร์สั้น

5.1 ข้อมูลเกี่ยวกับการอำนวยการสร้าง

ผู้อำนวยการสร้างจะต้องเป็นผู้ดูแลควบคุมการทำงานของทุกคนในกระบวนการผลิตภาพยนตร์เหมือนกับผู้นำวงดนตรีที่ต้องควบคุมการเล่นของนักดนตรีในวงทุกคน จะต้องมีความสามารถเหมือนนักบริหาร หรือผู้จัดการ เป็นผู้นำชี้แนะการทำงานเพื่อให้งานดำเนินไปราบรื่น มีวิธีการพูดโน้มน้าวใจคน

ผู้อำนวยการสร้างจะต้องเป็นผู้ที่มีทั้งความรู้ ประสบการณ์ พรสวรรค์ และความสามารถในงานที่จะทำเพราะจะเป็นผู้อำนวยการเกี่ยวกับงานสร้างภาพยนตร์ตั้งแต่ต้นจนจบ นับตั้งแต่การพิจารณาแนวความคิดหรือเรื่องที่จะนำมาสร้างภาพยนตร์ และควบคุมดูแลการทำงานของทุกฝ่ายจนเสร็จสิ้นกระบวนการผลิตภาพยนตร์ เป็นตัวเชื่อมระหว่างนายทุนซึ่งไม่ได้ลงมือสร้างภาพยนตร์เอง แต่ทำเงินทุนมาสร้างภาพยนตร์ กับทุกคนที่มีส่วนในการผลิตภาพยนตร์ ต้องควบคุมดูแลการทำงานให้ดำเนินไปเป็นลำดับอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ คอยแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในกระบวนการผลิต ในขณะเดียวกันจะต้องเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ให้แก่นายทุนด้วย

โปรดิวเซอร์คือคนแรกที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับโปรดิวต์หนังเรื่องหนึ่งๆไม่ว่าโปรดิวต์นั้นจะถือกำเนิดมาจากการเป็นหนังสือ หนังสือเก่า ละครทีวี ละครเวที ชาวในหนังสือพิมพ์ เรื่องจริง หรือแม้แต่บทหนังที่เขียนเสร็จสำเร็จรูปมาแล้ว (script) ก็ตามที เพราะโปรดิวเซอร์อาจเป็นคนทีเล็งเห็นความน่าสนใจของสิ่งเหล่านี้และตัดสินใจหยิบมันมาสร้างเป็นหนังหรือเ็นคนทีคนเขียนบทส่งผลงานมาให้อ่าน หรือเป็นคนทีค่ายหนังติดต่อให้เข้าไปบั้นโปรดิวต์อะไรสักเรื่อง กระทั่งว่าโปรดิวต์นั้นวางตัวผู้กำกับหรือดาราใหญ่ไว้แล้ว ทำยทีสุด มันก็เกิดขึ้นเป็นตัวเป็นตนไม่ได้ทราบไดยังไม่มีโปรดิวเซอร์

หลังจากรับงานมาแล้ว โดยส่วนใหญ่ โปรดิวเซอร์จะเป็นผู้ควานหาทีมงานมาญรับผิดชอบตำแหน่งหลักๆ ของหนังเรื่องนั้นเอง เช่น คนเขียนบทซึ่งจะลงมือเขียนบทร่างแรก จากนั้นโปรดิวเซอร์ก็จะสอดสายหาผู้กำกับ, ผู้กำกับภาพ, ผู้ออกแบบเครื่องแต่งกาย, ผู้กำกับศิลป์, ฝ่ายคัดเลือกนักแสดง, คนตัดต่อ และดาราสำหรับบทสำคัญๆ โดยจะรับฟังความเห็นของ ผู้กำกับด้วย อย่างไรก็ตาม อำนาจในการตัดสินใจหลักๆเกี่ยวกับทีมงานจะต้องเป็นของโปรดิวเซอร์

คนทำตำแหน่งนี้หลายคนชอบเข้าไปมีส่วนร่วมในกองถ่าย และอาจลวงเลยไปถึง ขั้นตอนโพสต์โปรดักชั่นด้วย และคอยช่วยแก้ปัญหาเชิงเทคนิคต่างๆ เพื่อให้ทำให้ผู้กำกับมีอิสระในการคิดสร้างสรรค์เชิงศิลปะได้เต็มที่

โดยสรุปโปรดิวเซอร์จึงเป็นตำแหน่งที่มีอำนาจในการตัดสินใจว่า ท่ามกลางปัญหาสารพัดที่เกิดขึ้นนั้นปัญหาใดควรถูกแก้ก่อนหลังและด้วยวิธีใดเพื่อจะให้ผลทีเหมาะสมทีสุดต่อเงื่อนไขต่างๆทีมีอยู่ ไม่ว่าปัญหานั้นจะเกิดจากอะไรและใหญ่แค่ไหนผู้ที่จะต้องรับผิดชอบและแก้ปัญหาเหล่านั้นได้คือผู้อำนวยการสร้าง

5.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการกำกับภาพยนตร์

ผู้กำกับภาพยนตร์ คือผู้ที่มีหน้าที่กำกับในขั้นตอนการสร้างภาพยนตร์ โดยผู้กำกับภาพยนตร์มีหน้าที่สร้างจินตนาการจากบทหนัง แล้วถ่ายทอดความคิดทางด้านศิลปะออกมาตามแบบที่ตนเองต้องการ และเป็นคนสั่งฝ่ายอื่นๆในกองถ่าย อย่างเช่น ฝ่ายผู้กำกับภาพ ผู้กำกับการแสดง ฝ่ายเทคนิค นักแสดง ออกมาอยู่ในองค์ประกอบทางศิลป์ที่ตนเองต้องการบนแผ่นฟิล์มหรือในระบบดิจิทัล

ผู้กำกับภาพยนตร์มีหน้าที่ควบคุมงานเกือบทุกอย่างในกองถ่าย ที่เกี่ยวข้องกับภาพและเสียง การดำเนินเรื่อง มุมกล้อง บทสนทนา สเปเชียลเอฟเฟกต์ ที่จะสื่อให้ผู้ชมได้รับรู้ในทุกๆแง่มุมที่เขาต้องการจะเผยแพร่ออกมา ผู้กำกับบางคนมีอำนาจในการจ้างคนที่จะต้องร่วมงานด้วยบ่อยๆ อย่างเช่น ฝ่ายผู้กำกับภาพ ชาวเอ็นจิเนียร์ ฝ่ายจัดแสง ฝ่ายจัดหาโลเคชั่น ฝ่ายคอสตูม ฝ่ายสเปเชียลเอฟเฟกต์ โดยผู้อำนวยการสร้างจะไม่ลงมายุ่งในเรื่องพวกนี้ด้วยมากนัก หากผู้กำกับภาพยนตร์ยังใช้ทุนสร้างอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ

ผู้กำกับภาพยนตร์ถือว่าเป็นศูนย์กลางของโครงสร้างงานภาพยนตร์ เป็นบุคคลที่มีอำนาจในการตัดสินใจ และจะต้องรับผิดชอบในทุกๆ เรื่องด้วย หากผู้กำกับการแสดงใช้อำนาจไม่ถูกต้องหรือทำตามใจตนเองแล้วเขาก็จะสูญเสียการยอมรับนับถือจากทีมงานอันจะส่งผลต่อการแก้ปัญหาเมื่อเกิดสถานการณ์คับขัน ผู้กำกับการแสดงควรให้เวลากับทีมงานรวมทั้งให้ความสนใจในงานของฝ่ายต่างๆ ซึ่งจะส่งผลให้ผู้ร่วมงานทุกฝ่ายเกิดความรู้สึกที่ดีต่อท่าน มากยิ่งขึ้น และต้องฉลาดที่จะพยายามดึงเอาความสามารถของผู้ร่วมงานทุกคนออกมาใช้ให้เป็นประโยชน์มากที่สุด

5.3 ข้อมูลเกี่ยวกับการเขียนบทภาพยนตร์

“การเขียนบท คือการมองเห็นล่องหน้า ดังนั้นในการเขียนบท ผู้เขียนจะต้องสามารถวาดภาพหรือจินตนาการล่องหน้าขึ้นมา ภาพยนตร์เรื่องนั้นๆ จะเป็นอย่างไร” โรลันโด กิอุสตีนิ เขียนไว้ในหนังสือ The Film Script

บทภาพยนตร์มีความสำคัญในแง่ที่เป็นจุดเริ่มต้นของการผลิตหรือสร้างภาพยนตร์ สำหรับบทภาพยนตร์ที่สมบูรณ์พร้อมสำหรับการถ่ายทำ ที่เรียกว่า บทถ่ายทำหรือ Shooting Script นั้น มีองค์ประกอบทั้งหมดต่อไปนี้

1. ส่วนนำ

1.1 เลขลำดับข้อต่อ (shot number) คือตัวเลขประจำข้อต่อหรือคัตที่เรียงเรื่อยไปตั้งแต่ข้อต่อแรกจนข้อต่อสุดท้ายของเรื่อง

1.2 สถานที่และเวลา (scenic heading) ภาพยนตร์ที่จะถ่ายทำจากต่อไปนี้เป็นสถานที่ใด ภายในหรือภายนอก และเวลาตามท้องเรื่องเป็นเวลาเท่าใด

2. ส่วนภาพ

2.1 มุมกล้อง (camera angle) คือการกำหนดว่าจะให้กล้องภาพยนตร์ตั้งอยู่มุมไหนจึงจะสามารถเก็บภาพในลักษณะของมุมมองที่สื่อความหมายได้ดี

2.2 ขนาดภาพ (image size) หรือ (type of shot) คือการกำหนดขนาดของวัตถุที่จะถ่ายว่าจะให้อยู่ใกล้หรือไกลสักเพียงใด เพราะขนาดที่แตกต่างกันของภาพย่อมสื่อความหมายได้ต่างกันไป

2.3 คำอธิบายภาพ คือการเขียนบรรยายภาพเหตุการณ์ ตลอดจนแก่นกั้นของตัวละครที่จะปรากฏในช็อตนั้นๆ

2.4 การเคลื่อนกล้องภาพยนตร์ (camera movement) ในกรณีที่การถ่ายทำบางช็อตสามารถเปลี่ยนขนาดภาพหรือมุมกล้องได้อย่างต่อเนื่อง ก็จะมีการระบุไว้ด้วยว่า กล้องจะเคลื่อนไหวอย่างไร

2.5 การเชื่อมต่อภาพ (continuity) ในการถ่ายทำภาพยนตร์เมื่อต้องการจบช็อตที่ถ่ายอยู่นี้และไปขึ้นช็อตใหม่จะต้องคำนึงถึงความต่อเนื่องของภาพ ซึ่งมีหลายลักษณะให้เลือกใช้ตามภาษาของภาพยนตร์

3. ส่วนเสียง

3.1 เสียงบรรยายหรือเสียงสนทนา (narration or dialogue) คือเสียงพูดในภาพยนตร์ ถ้าเป็นภาพยนตร์บันเทิงหรือการสัมภาษณ์ ใช้ถ้อยคำสนทนาตอบโต้กัน หากเป็นภาพยนตร์ประเภทอื่นๆ อาจใช้เป็นเสียงบรรยายแทน หรือในภาพยนตร์สารคดีบางชนิดอาจใช้ปนกันทั้งสองอย่างได้

3.2 เสียงประกอบ (sound effect) คือเสียงที่ใช้ประกอบเข้ามาในภาพยนตร์เพื่อช่วยสร้างอารมณ์ร่วมหรือให้เกิดความรู้สึกคล้อยตาม

3.3 เสียงดนตรีประกอบ (music) คือเสียงเพลงหรือดนตรีที่บรรเลงประกอบเรื่องราวซึ่งบริษัทผู้สร้างภาพยนตร์บันเทิงเป็นอุตสาหกรรมใหญ่ๆ นิยมจะจ้างนักแต่งเพลงให้แต่งเพลงขึ้นเฉพาะที่เข้ากับการดำเนินเรื่องราวในภาพยนตร์เรื่องนั้นๆ ขณะที่ผู้สร้างภาพยนตร์ในประเทศไทยเราส่วนใหญ่มักเลือกเพลงจากแผ่นเสียงมาใช้มากกว่า เพราะไม่ต้องลงทุนสูง

สำหรับการเขียนบทภาพยนตร์นั้นมีทั้งเขียนกันเป็นทีมและเขียนร่วมระหว่างผู้กำกับกับนักเขียนบท ตลอดจนถึงเขียนเดี่ยว ซึ่งนักเขียนบทควรจะสามารถในการเขียน มีความคิดสร้างสรรค์ เป็นนักเล่าเรื่องที่ดี มีความรู้ด้านการผลิตหรือเทคนิคการถ่ายทำ รวมถึงคำนึงไว้ด้วยว่า เขาทำงานกับสิ่งที่ “เคลื่อนไหว” ดังนั้นเรื่องราวของภาพยนตร์ที่เขาเขียนจึงต้องมีการเคลื่อนไหวส่วนที่จะดำเนินไปอย่างรวดเร็ว เร่งช้า หรือช้าๆ ค่อยเป็นค่อยไป ก็ขึ้นอยู่กับธรรมชาติหรือลักษณะเฉพาะเรื่องนั้นๆ บทเจรจาที่ต้องเคลื่อนไหวต่อเนื่องไปเช่นเดียวกับตัวละคร ซึ่งบุคลิกภาพหรือบทบาทของเขาค่อยพัฒนาไปและส่งผลต่อการดำเนินเรื่องของภาพยนตร์ด้วย

5.4 ข้อมูลเกี่ยวกับการคัดเลือกนักแสดง

การคัดเลือกนักแสดงนั้น จะต้องให้ได้ผู้ที่เหมาะสมและตรงตามบทที่จะแสดงทั้งในด้านบุคลิกภาพภายนอกและด้านความสามารถที่จะแสดงออกเป็นตัวละครในบทได้ ไม่ว่าจะคนนั้นจะเป็นนักแสดงอาชีพ หรือไม่เคยเป็นนักแสดงมาก่อนก็ตาม

ผู้ที่ทำหน้าที่คัดเลือกนักแสดงภาพยนตร์ คือ แผนกคัดเลือกนักแสดง (casting department) โดยแผนกนี้จะลงมือทำตั้งแต่ขั้นแรกของการคัดเลือก คือ ประกาศรับสมัคร หรือ ติดต่อกับบริษัทตัวแทนจัดหานักแสดงที่มีนักแสดงอาชีพอยู่ในสังกัด

เมื่อผู้กำกับจะคัดเลือกนักแสดง นอกจากจะดูว่า รูปร่างหน้าตาตรงตามที่ต้องการแล้ว ยังจะต้องใช้เวลาพูดคุยกับนักแสดงเพื่อรู้จักตัวตนของนักแสดง และดูว่านักแสดงสามารถแสดงตัวตนนั้นออกมาได้มากเพียงใด เขาถึงบทบาทหรือเรื่องราวได้อย่างลึกซึ้งหรือไม่เพียงใด และเมื่อเข้าถึงแล้วสามารถที่จะซึมซับแล้วถ่ายทอดออกเป็นการแสดงได้อย่างสมจริงหรือไม่เพียงใดในขีดจำกัดของภาพยนตร์

5.5 ข้อมูลเกี่ยวกับการกำกับภาพ

การบันทึกภาพเป็นส่วนประกอบที่สำคัญที่สุดของการสร้างภาพยนตร์ เพราะทุกสิ่งทุกอย่างที่คนดูมองเห็นบนจอภาพยนตร์ ไม่ว่าจะเป็นความสวยงามของการประกอบภาพ แสง สี เรื่องราว รวมทั้งการแสดง และการเคลื่อนไหวทุกอย่างที่ปรากฏในกรอบภาพ คือสิ่งที่ทำให้คนดูเกิดความรู้สึกต่อภาพยนตร์

คนทั่วไปเข้าใจว่าตากล้องมีหน้าที่เพียงควบคุมการทำงานของกล้อง คือทำหน้าที่เพียงกดชัตเตอร์เพื่อบันทึกภาพเท่านั้น แต่ความจริงงานของตากล้องไม่ง่ายเหมือนที่เข้าใจตากล้องจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับภาพที่มองเห็นบนจอภาพยนตร์ โดยทำงานอย่างใกล้ชิดกับผู้กำกับแสดง เพราะตากล้องจะเป็นผู้ถ่ายทอดจินตนาการของผู้กำกับการแสดงให้ปรากฏเป็นภาพที่มีตัวตน

การกำหนดภาพของแต่ละช็อตในการถ่ายทำภาพยนตร์นั้น มีลักษณะสำคัญเพราะเป็นการใช้กล้อง โฉมหน้า ชักจูงใจ ความสนใจของคนดูและเพื่อให้เกิดความหมายที่ต้องการสื่อสารกับผู้ดู ซึ่งต้องพิจารณาใช้องค์ประกอบหลายอย่างในการกำหนดภาพ เช่น ความยาวของช็อต แอ็คชั่นของผู้แสดง ระยะความสัมพันธ์ระหว่างคนดูกับผู้แสดง หรือ subject มุมมอง การเคลื่อนไหวของกล้องและผู้แสดง ตลอดจนบอกหน้าที่ของช็อตว่าทำหน้าที่อะไร เช่น แทนสายตาใคร เป็นต้น

การกำหนดขนาดภาพในแต่ละช็อตเหล่านี้ไม่ใช่เป็นเรื่องง่าย ซึ่งต้องสอดคล้องกับความหมายที่ต้องการสื่อ แต่อย่างไรก็ตาม ความหมายของภาพระยะใกล้และระยะไกลของผู้กำกับคนหนึ่ง อาจมีความแตกต่างจากอีกคนหนึ่ง นอกจากนี้ การใช้ภาพต้องมีความสัมพันธ์เชื่อมต่อกันได้เป็นอย่างดี แม้แต่ภาพยนตร์กับโทรทัศน์ยังมีความแตกต่างกันอีกด้วย

โดยทั่วไปการกำหนดขนาดภาพนั้นไม่มีกฎแน่นอนที่ตายตัว ในหลักปฏิบัติแล้วมักใช้ 3 ขนาด คือ ขนาดภาพระยะไกล ระยะปานกลาง และระยะใกล้ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วเป็นขนาดเรียกกว้าง ๆ ที่เขียนไว้ในบทภาพยนตร์ ซึ่งใช้รูปร่างของคนเป็นตัวกำหนดขนาดของภาพ

1. ภาพระยะไกลมากหรือระยะไกลสุด (Extreme Long Shot / ELS)

ได้แก่ ภาพที่ถ่ายภายนอกสถานที่โล่งแจ้ง มักเน้นพื้นที่หรือบริเวณที่กว้างใหญ่ไพศาล เมื่อเปรียบเทียบกับสัดส่วนของมนุษย์ที่มีขนาดเล็ก ภาพ ELS ส่วนใหญ่ใช้สำหรับการเปิดฉากเพื่อบอกเวลาและสถานที่ อาจเรียกว่า Establishing Shot ก็ได้ เป็นช็อตที่แสดงความยิ่งใหญ่ของฉากหลัง หรือแสดงแสนยานุภาพของตัวละครในหนังประเภทสงครามหรือหนังประวัติศาสตร์ ส่วนช็อตที่ใช้ตามหลังมักเป็นภาพระยะไกล (LS) แต่ในภาพยนตร์หลายเรื่องใช้ภาพระยะใกล้ (CU) เปิดฉากก่อนเพื่อเป็นการเน้นเรียก จุดสนใจหรือบิบบอารมณ์คนดูให้สูงขึ้นอย่างทันทีทันใด

2. ภาพระยะไกล (Long Shot / LS)

ภาพระยะไกล เป็นภาพที่ค่อนข้างสับสนเพราะมีขนาดที่ไม่แน่นอนตายตัว บางครั้งเรียกภาพกว้าง (Wide Shot) เวลาใช้อาจกินความตั้งแต่ภาพระยะไกลมาก (ELS) ถึงภาพระยะไกล (LS) ซึ่งเป็นภาพขนาดกว้างแต่สามารถเห็นรายละเอียดของฉากหลังและผู้แสดงมากขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับภาพระยะไกลมาก หรือเรียกว่า Full Shot เป็นภาพกว้างเห็นผู้แสดงเต็มตัว ตั้งแต่ศีรษะจนถึงส่วนเท้า

ภาพระยะไกล (LS) บางครั้งนำไปใช้เปรียบเทียบกับขนาดภาพระหว่างหนังกับละครที่คนดูมองเป็นเท่ากัน คือสามารถเห็นแอ็คชั่นหรืออากัปกริยาของผู้แสดงเต็มตัวและชัดเจนพอ ซึ่งเป็นที่ทราบกันดีว่าหนังของชาร์ลี แชปลิน (Charlie Chaplin) มักใช้ขนาดภาพนี้กับภาพปานกลาง (MS) ถ่ายทอดอารมณ์ตลกประสบความสำเร็จในหนังเงียบของเขา

3. ภาพระยะไกลปานกลาง (Medium Long Shot / MLS)

เป็นภาพที่เห็นรายละเอียดของผู้แสดงมากขึ้นตั้งแต่ศีรษะจนถึงขา หรือหัวเข่า ซึ่งบางครั้งก็เรียกว่า Knee Shot เป็นภาพที่เห็นตัวผู้แสดงเคลื่อนไหวสัมพันธ์กับฉากหลังหรือเห็นเฟอร์นิเจอร์ในฉากนั้น

4. ภาพระยะปานกลาง (Medium Shot / MS)

ภาพระยะปานกลาง เป็นขนาดที่มีความหลากหลายและมีชื่อเรียกได้หลายชื่อเช่นเดียวกัน แต่โดยปกติจะมีขนาดประมาณตั้งแต่หนึ่งโน้ตถึงสามโน้ตของร่างกาย บางครั้งเรียกว่า Mid Shot หรือ Waist Shot ก็ได้ เป็นช็อตที่ใช้มากที่สุดอันหนึ่ง ภาพยนตร์

ภาพระยะปานกลางมักใช้เป็นฉากสนทนาและเห็นแอ็คชั่นของผู้แสดง นิยมใช้เชื่อมเพื่อรักษาความต่อเนื่องของภาพระยะไกล (LS) กับภาพระยะใกล้ (CU)

5. ภาพระยะใกล้ปานกลาง (Medium Close-Up / MCU)

เป็นภาพแคบ คลอบคลุมบริเวณตั้งแต่ศีรษะถึงไหล่ของผู้แสดง ใช้สำหรับในฉากสนทนาที่เห็นอารมณ์ความรู้สึกที่ใบหน้าผู้แสดงรู้สึกเด่นในเฟรม บางครั้งเรียกว่า Bust Shot มีขนาดเท่ารูปปั้นครึ่งตัว

6. ภาพระยะใกล้ (Close-Up / CU)

เป็นภาพที่เห็นบริเวณศีรษะและบริเวณใบหน้าของผู้แสดง มีรายละเอียดชัดเจนขึ้น เช่น ริ้วรอยบนใบหน้า น้ำตา ส่วนใหญ่เน้นความรู้สึกของผู้แสดงที่สายตา แหวตา เป็นช็อตที่หนึ่งเงียบมากกว่าให้มีบทสนทนา โดยกล้องนำคนดูเข้าไปสำรวจตัวละครอย่างใกล้ชิด

7. ภาพระยะใกล้มาก (Extreme Close-Up / ECU หรือ XCU)

เป็นภาพที่เน้นส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกาย เช่น ตา ปาก เท้า มือ เป็นต้น ภาพจะถูกขยายใหญ่บนจอ เห็นรายละเอียดมากเป็นการเพิ่มการเล่าเรื่องในหนังให้ได้อารมณ์มากขึ้น เช่น ในช็อตของหญิงสาวเดินทางกลับบ้านคนเดียวในยามวิกาลบนถนน เราอาจใช้ภาพ ECU ด้านหลังที่หูของเธอเพื่อเป็นการบอกว่าเธอได้ยินเสียงฝีเท้าแผ่ว ๆ ที่กำลังติดตามเธอ จากนั้นอาจใช้ภาพระยะนี้ที่ตาของเธอเพื่อแสดงความหวาดกลัว เป็นช็อตที่เราคุ้นเคยกัน แต่อย่างไรก็ตาม เราสามารถใช้ได้ในความหมายอื่น ๆ โดยอาศัยแสงและมุมมองเพื่อหารูปแบบการใช้ให้หลากหลายออกไป

นอกจากนี้ยังมีช็อตอื่น ๆ ที่เรียกโดยใช้จำนวนของผู้แสดงเป็นหลัก เช่น Two Shot คือ มีผู้แสดง 2 คน อยู่ในเฟรมเดียวกัน ในยุโรปบางแห่งเรียก American Shot เพราะสมัยก่อนนิยมใช้กันมากในฮอลลีวูด Three Shot คือ มีผู้แสดง 3 คน อยู่ในเฟรมเดียวกัน และถ้าหากผู้แสดงมีมากกว่าจำนวนนี้ขึ้น เรียกว่า Group Shot ขนาดที่ใช้มักเป็นภาพปานกลาง

ในช็อตที่เรียกโดยหน้าที่ของมันที่ใช้ขนาดภาพปานกลาง เช่น Re-establishing Shot เป็นช็อตที่ใช้เตือนคนดูว่ายังไม่ได้เปลี่ยนพื้นที่ (Space) หรือสถานที่ของฉากนั้น ยังคงอยู่ในฉากเดียวกัน มักเป็นภาพที่ใช้ตามหลังภาพระยะใกล้ก่อนหน้าช็อตนี้ ส่วนภาพผ่านไหล่ หรือ Over-the-Shoulder เป็นภาพที่บอหน้าที่ของมันอยู่ในตัวแล้ว คือใช้ถ่ายผ่านไหล่ผู้แสดงคนหนึ่งเป็นพื้นหน้าไปรับผู้แสดงอีกคนหนึ่งเป็นพื้นหลัง ใช้ตัดสลับไปมา เมื่อผู้แสดงทั้งสองมีบทสนทนายร่วมกันในฉากเดียวกัน

5.6 ข้อมูลเกี่ยวกับการออกแบบงานภาพยนตร์

การออกแบบงานสร้าง เป็นกระบวนการทำงานที่มีบทบาทต่อภาพลักษณ์โดยรวมของภาพยนตร์ เป้าหมายของการออกแบบงานสร้าง มิติหนึ่งคือความสมจริง ถูกต้อง น่าเชื่อถือ รายละเอียดขององค์ประกอบต่างๆ ภายในบรรยากาศนั้นๆ จะมีผลต่ออารมณ์และประวัติของตัวละครขึ้นมา เช่น ลักษณะของสถาปัตยกรรม ข้าวของเครื่องใช้ พาหนะ เสื้อผ้า พิธีกรรม สภาพภูมิอากาศ ฯ ผู้ออกแบบงานสร้างจะต้องคัดเลือกองค์ประกอบอย่างมีเหตุผล ไม่ขัดต่อความเป็นไปได้

อีกมิติหนึ่งคือการสร้างอารมณ์และบรรยากาศของหนัง เช่น ความโรแมนติก ความหวาดวิตก ความแห้งแล้ง ห่อเหี่ยว สิ้นหวัง ความสับสนวุ่นวาย ความรุนแรงก้าวร้าว ความเหงาอ้างว้างเดียวดาย ฯ ผู้ออกแบบงานสร้างจึงจำเป็นต้องตีความบทภาพยนตร์ให้ชัดเจนว่าหนังควรถูกห่อหุ้มไว้ด้วยอารมณ์และบรรยากาศใด

ที่สุดแล้วการออกแบบงานสร้างจะต้องมีความสวยงามในเชิงทัศนศิลป์ด้วย การออกแบบงานสร้าง มีการแบ่งเป็นทีมย่อยๆ วิธีการทำงานแตกต่างกันตามความถนัดเฉพาะทาง แต่มีแนวคิด(Concept)ที่ตรงกัน ทีมงานอาจแบ่งได้ดังนี้

ผู้ออกแบบงานสร้าง

เป็นเสาหลักของงานออกแบบทั้งเรื่อง มีหน้าที่ตีความบทภาพยนตร์แล้ววางคาแรคเตอร์ของฉากแต่ละฉาก หาเอกลักษณ์ที่ไม่ซ้ำกับภาพยนตร์เรื่องอื่นๆ ไม่ทิ้งมิติของความสมเหตุสมผล ผู้ออกแบบงานสร้างต้องมีความรู้ทางทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ศิลป์ สถาปัตยกรรม การตกแต่ง งานช่าง ภูมิทัศน์ พีชพรรณ แฟชั่น ความคิดเชิงสัญลักษณ์ ปรัชญา ฯ และสามารถถ่ายทอดไอเดียสู่ทีมงานคนอื่นๆ ได้ อาจจะเป็นการวาดด้วยมือ หรือใช้โปรแกรม 3D นอกจากนี้ต้องสามารถคำนวณงบประมาณได้

ผู้กำกับศิลป์

เป็นผู้สานต่อไอเดียของผู้ออกแบบงานสร้างในขั้นที่ลงรายละเอียดกว่า เช่น เป็นผู้กำหนดขนาดกว้าง ยาว สูงของฉาก สัดส่วน Perspective เลือกว่าวัสดุที่จะใช้ ออกแบบโครงสร้าง การติดตั้ง เลือกโทนสี ประเภทของสี มีความรู้เรื่องเทคนิคช่างหรืองานกราฟฟิ เช่น พื้นทึบละลาย ทำรอยถลอก ทำคราบ Mock Upของปลอม และหารือกับฝ่ายจัดหาอุปกรณ์ประกอบฉาก (Property Master) ให้คัดเลือกProp.ที่เหมาะสมกับสไตล์ของฉาก และระบุจำนวนที่ต้องการ

ผู้จัดหาอุปกรณ์ประกอบฉาก

มีหน้าที่จัดหาอุปกรณ์ประกอบฉากต่างๆ ด้วยการซื้อ ยืม หรือเช่า และต้องดูแลความปลอดภัยในการขนส่ง ป้องกันการกระแทก การติดตั้ง ฯ อุปกรณ์ประกอบฉากมีความหมายตั้งแต่เฟอร์นิเจอร์ ข้าวของเครื่องใช้ พาหนะ อาวุธ ต้นไม้ และสัตว์ในฉากด้วย ผู้จัดหาอุปกรณ์ประกอบฉากจะต้องมีความคล่องแคล่วในการเดินทางเสาะหา แหล่งเช่าProp. บางครั้งก็ต้องการยืมหรือขอเช่าProp.จากเจ้าของที่ไม่คุ้นเคยกับการให้เช่าของเข้าฉากภาพยนตร์

ผู้จัดหาสถานที่ถ่ายทำ

มีหน้าที่ตระเวนหาสถานที่ถ่ายทำ และดำเนินการขอเช่ากับเจ้าของสถานที่ ทำแผนที่เดินทาง ดูความเหมาะสมทั้งเรื่องระยะทาง งบประมาณ ความสะดวกในการถ่ายทำ สาธารณูปโภคต่างๆ ไฟฟ้า ห้องน้ำ จุดพัก ที่จอดรถ ฯลฯ บางครั้งต้องปรับสภาพพื้นที่ก่อนเชิ้ทฉาก เช่น ย้ายสิ่งกีดขวาง เคลียร์ขยะ แพ้วางหญ้ารกๆ ทำความสะอาด ฯลฯ ถ้าการถ่ายทำต้องมีการกั้นถนน จะต้องเป็นผู้ติดต่อขอเจ้าหน้าที่ตำรวจมาช่วยอำนวยความสะดวก

ผู้ออกแบบเครื่องแต่งกาย

มีหน้าที่ออกแบบและดูแลเครื่องแต่งกายของตัวละคร ครอบคลุมถึงเครื่องประดับ กระเป๋าสะพาย ส่วนประกอบของเครื่องแบบ เช่น กุญแจมือและกระบอกยาม หรือสิ่งใดๆ ที่สวมใส่อยู่บนตัวละคร (แต่ถ้าของดังกล่าวเป็นของที่ประดับไว้บนฉาก จะกลายเป็นหน้าที่ของผู้จัดหาอุปกรณ์ประกอบฉากทันที) ผู้ออกแบบเครื่องแต่งกายจะต้องเป็นผู้ที่เข้าใจในแฟชั่น ไม่ได้หมายถึงต้องเป็นคนอินเทรนด์ แต่ต้องรู้ว่าเสื้อผ้าแบบไหนส่งผลต่อบุคลิกของตัวละครอย่างไร

ช่างทำผม แต่งหน้า

มีหน้าที่ออกแบบการทำผมแต่งหน้าให้ตัวละครให้มีความสวยงามและเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง รวมถึงการแต่งหน้าเอฟเฟกต์ รอยเหยี่ยว่น ตัดหนองเคราปลอม รอยบาดแผล รอยชกซ้ำ รอยสัก

การออกแบบงานสร้าง เป็นการหาจุดร่วมที่ลงตัวระหว่าง “ความสมจริง” “ได้อารมณ์” และมี “ความสวยงาม”

ออกแบบอย่างไรให้มีความสมจริง

การออกแบบและคัดเลือกองค์ประกอบต่างๆ ภายในฉาก ต้องเริ่มจากการอ่านบทและทำความเข้าใจตัวละครอย่างลึกซึ้ง วิเคราะห์ออกมาเป็นประวัติของตัวละคร แล้วมองหาองค์ประกอบที่จะมาใส่ไว้ในฉากให้สมจริง มีเหตุผลกับตัวละครนั้นๆ เช่น เพศ วัย ฐานะ อาชีพ รสนิยม ไลฟ์สไตล์ ความใฝ่ฝัน ยุคสมัย ฤดูกาล ท้องถิ่น ภูมิประเทศ เป็นต้น

ออกแบบอย่างไรให้ได้อารมณ์

อารมณ์เกิดจากการใช้ส่วนประกอบทางศิลปะ (Elements of Art) ได้แก่ เส้น (Line), สี (Color), รูปร่างรูปทรง (Form & Shape), พื้นผิว (Texture)

ออกแบบอย่างไรให้มีความสวยงาม

ใช้หลักการออกแบบ (Principle of Design) ได้แก่ เอกภาพ (Unity), ความกลมกลืน (Harmony), จุดสนใจ (Point of Interesting), การเน้น (Emphasis), สมดุล (Balance), จังหวะ (Rhythm), สัดส่วน (Proportion)

5.7 ข้อมูลเกี่ยวกับเทคนิคการแต่งหน้าและออกแบบเสื้อผ้าในงานภาพยนตร์

การแต่งหน้านักแสดง

นักแสดงคนหนึ่งจะสามารถแสดงได้หลายบทบาทนั้นจำเป็นต้องเปลี่ยนบุคลิกลักษณะจำเพาะของผู้แสดงให้เข้ากับเรื่อง หรือเข้ากับบุคลิกลักษณะจำเพาะของตัวละครที่กำหนดไว้ในเรื่อง เมื่อเป็นเช่นนี้การตกแต่งผู้แสดงให้เข้ากับเรื่อง จึงเป็นสิ่งจำเป็นและมีความสำคัญยิ่ง การตกแต่งนักแสดงในภาพยนตร์มีหลายประเภทด้วยกัน แต่พอสรุปได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. การตกแต่งนักแสดงในภาพยนตร์เพื่อความสวยงาม

การตกแต่งเพื่อส่งเสริมความสวยงามให้เด่นชัด หรือ แก้ไขให้ดูดีขึ้น

2. การตกแต่งเพื่อผลพิเศษ

การตกแต่งเพื่อให้นักแสดงเปลี่ยนแปลงไปตามรูปแบบที่กำหนดไว้ในภาพยนตร์ วัตถุประสงค์หลักของการตกแต่งเพื่อผลพิเศษด้านเปลี่ยนตัวนักแสดงนั้น คือการดึงเอาลักษณะอุปนิสัยของตัวละครในเรื่องออกมาให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ผู้ทำการตกแต่งจะต้องศึกษาหาความรู้หรือวิจัยหาข้อมูลเกี่ยวกับตัวละครในเรื่องนั้นๆ ให้มากที่สุด เรื่องที่สำคัญๆ ที่จะต้องศึกษาพอจะแบ่งออกได้มีอยู่ 7 เรื่องด้วยกันคือ เผ่าพันธุ์ สิ่งแวดล้อม สุขภาพ ความพิการของร่างกาย การแต่งกาย อายุ และบุคลิกลักษณะของตัวละครในบทภาพยนตร์

การตกแต่งพิเศษนอกจากจะตกแต่งเปลี่ยนแปลงตัวแสดงแล้วยังตกแต่งผลพิเศษอื่นๆ อีกมากมาย ได้แก่ แต่งบาดแผล แต่งรอยพukup ข้ำ แต่งเลือดกระเซ็นตอนถูกยิง หรือแต่งได้ทะลักออกมาตอนถูกแทง เป็นต้น

เครื่องแต่งกายนักแสดง

เสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายเป็นส่วนประกอบส่วนหนึ่งของภาพยนตร์ที่ผู้สร้างภาพยนตร์ตั้งใจทำขึ้นเพื่อส่งเสริมวัตถุประสงค์ของศิลปะภาพยนตร์ ดังนั้นเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายในภาพยนตร์จึงมีบทบาททั้งในการให้ความสมจริงแก่ภาพยนตร์และการแสดงออกซึ่งสุนทรียภาพ

2.1 แสงและเงาในการแต่งหน้า

กลวิธีในการแต่งหน้าเพื่อสร้างมิติ หรือภาพลวงเป็นผลมาจากการอาศัยการเกิดของแสงและเงา ลักษณะการเกิดแสงและเงาในการแต่งหน้าเกิดขึ้นด้วยวิธีแต่มีทา ด้วยการสีเครื่องสำอางทำให้เกิดมิติขึ้นบนใบหน้าของนักแสดงได้โดยปกติแล้วเมื่อเรามองวัตถุใดๆก็ตาม การรับรู้การสัมผัสของเราจะเกิดขึ้นจากการที่แสงกระทบต่อสิ่งนั้นๆ มาสู่สายตาเรา แต่หากเราต้องการที่จะเปลี่ยนรูปร่างหน้านักแสดงให้เหมือนกับใครซักคนหนึ่ง หรือลักษณะตัวละครหนึ่ง เราจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงโครงหน้าของนักแสดง ทั้งนี้ทั้งนั้นไม่ได้หมายความว่าเราจะต้องผ่าตัดเปลี่ยนแปลงส่วนของใบหน้าใหม่ ด้วยอาศัยเทคนิคของแสงและเงานี้ เราจะสร้างภาพลวงให้แก่ผู้ดูภาพยนตร์ได้ตามที่เราต้องการ

2.2 สีในแสง

ถ้ารังสีต่างๆตกลงบนรังสีที่สามารถสะท้อนสีนั้นๆได้ เราจะเห็นสีดังกล่าวภายใต้แสงไฟ ตัวอย่างเช่น รังสีแดงตกลงบนหมวกสีแดง สีที่สะท้อนกลับก็จะเป็นแสงสีแดง แต่ถ้าเราส่องแสงสีเขียวลงบนหมวกสีแดง แสงสีเขียวจะไม่ถูกสะท้อนกลับ แต่กลับถูกดูดซึม ทำให้เกิดแสงสีดำแทน ดังนั้นเราสามารถนำมาประยุกต์กับการแต่งหน้า ให้เข้ากับการจัดแสง

2.3 การวิเคราะห์โครงหน้า

การรู้เรื่องกระดูกของใบหน้านั้นมีประโยชน์อย่างยิ่งในการแต่งเพื่อเพิ่มอายุหรือลดอายุของตัวละคร ด้วยเหตุที่กล้ามเนื้อจะห้อยหย่อนยาน ซึ่งจะส่งผลต่อการแต่งหน้า หรือหากแก่มากๆ จะมีน้อยห้อยติดกระดูก และถ้าผู้แต่งมีความรู้เรื่องกระดูกโครงสร้างใบหน้า และกระดูกหัวกระดูก

2.4 การแต่งหน้าปริยจุดด้วยเพิ่มจุดเด่น

เป็นการออกแบบเพื่อให้นักแสดงดูดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ อาจเรียกได้ว่าการแต่งหน้าประเภทนี้ ทำให้นักแสดงดูสวยและหล่อที่สุด กลบจุดด้อยเช่นความไม่สมดุลของหน้า และเพิ่มจุดเด่นที่สวยงามบนใบหน้า เช่นดวงตา เป็นต้น

2.5 การแต่งบาดแผลและแผลเป็น

นับเป็นการแต่งที่ขาดไม่ได้เบน แต่อย่างไรก็ดี การแต่งแบบนี้อาจไม่ได้สร้างเอกลักษณ์ให้นักแสดงแต่อย่างใด อาจไม่ได้สร้างขึ้นมาบนใบหน้าแต่อาจมีตามร่างกายเช่นแขนขา ถ้าเป็นแผลเป็นในที่สมควรมีความหายในลักษณะของตัวละครนั้นๆ

เสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายในภาพยนตร์มีบทบาทสำคัญๆ ดังต่อไปนี้

1.บอกยุคสมัยของเรื่อง

เรื่องราวในภาพยนตร์เป็นเรื่องราวในช่วงหนึ่งของประวัติศาสตร์ชีวิตมนุษย์ การที่จะให้ผู้ดูรับรู้และเข้าใจได้ถึงทัศนคติ ค่านิยม และพฤติกรรมต่างๆ ของตัวละครในเรื่องได้นั้น เราต้องให้ข่าวสารแก่ยุคสมัยของผู้ดูด้วยและเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายในภาพยนตร์มีบทบาทเด่นในเรื่องนี้อย่างเห็นได้ชัด

2.บอกอารมณ์และโทนของเรื่อง

แบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายในภาพยนตร์ดูเผินๆ แล้วจะรู้สึกเหมือนเครื่องแต่งกายในชีวิตประจำวัน เหมือนการแต่งกายผู้คนทั่วไปตามปกติ แต่ที่จริงแล้วจะมีลักษณะพิเศษแฝงอยู่เพราะเป็นสิ่งที่ผู้สร้างภาพยนตร์ตั้งใจทำขึ้นคือบอกอารมณ์ของเหตุการณ์ในแต่ละฉากกับบอกภาพรวมของโทน ด้วยการใช้อุปกรณ์ประกอบจำพวก สี เส้น

3.บอกบุคลิกตัวละคร

เสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายสามารถถ่ายทอดบุคลิกและอุปนิสัยใจคอตัวละครให้ผู้ดูทราบได้ในระดับหนึ่ง

4.สร้างภาพลักษณ์

ด้วยเหตุที่เสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายสวมอยู่กับตัวแสดงบางครั้งมันจึงสามารถหลอมรวมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับผู้แสดงได้และกลายเป็นสัญลักษณ์ของผู้แสดงไปเลย

5.บอกพัฒนาการของตัวละคร

ภาพยนตร์สามารถใช้ภาษาภาพบอกพัฒนาการของเรื่องได้ดี แต่สิ่งที่จะเสริมและเน้นพัฒนาการของตัวละครได้เป็นอย่างดีมากคือการเปลี่ยนแปลงของเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย

6.สร้างความหรรษาตระการตา

ในภาพยนตร์ที่มีบางฉากต้องการแสดงความหรรษาตระการตาของบรรยากาศโดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาพยนตร์บางประเภท

ลักษณะของการออกแบบเสื้อ

การออกแบบเสื้อแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. การออกแบบในโครงสร้างของเสื้อผ้า (Structure Design)

คือ การกำหนดโครงสร้าง รูปทรงและเส้นกรอบนอก ชนิดตะเข็บ ชนิดกระเป๋าสีและเนื้อผ้าที่นำมาตัดเย็บ

2. การออกแบบเพิ่มเติมภายนอกของโครงสร้าง (Decorative Design)

การนำวัสดุอื่นมาตกแต่งเพิ่มเติม เพื่อสร้างรายละเอียดและลวดลายให้กับตัวเสื้อผ้า เช่น การติดลูกไม้ กระดุม โบ พู่ เป็นต้น การตกแต่งนั้นนอกจากจะทำเพื่อเสริมให้ตัวเสื้อมีความโดดเด่นยิ่งขึ้นแล้ว ยังพิจารณาออกแบบให้สี ขนาด และพื้นผิวสัมผัสของวัสดุตกแต่งมีความสัมพันธ์กับโครงสร้างของเสื้อ

โดยในเนื้อหาของรายวิชานาฏยหัตถกรรม จะเน้นการออกแบบเพิ่มเติมภายนอกของโครงสร้างของเครื่องแต่งกายการแสดงเป็นหลัก

วิธีการตกแต่งเสื้อ

การออกแบบตกแต่งเสื้อ นอกจากจะช่วยให้เสื้อผ้ามีความสวยงาม น่าสนใจและดูโดดเด่นแปลกตาแล้ว ก็ยังช่วยปกปิดส่วนบกพร่องของร่างกาย และมีมือการตัดเย็บที่ไม่ปราณีตได้ วิธีการตกแต่งเสื้อ มี 3 วิธี คือ

1. ใช้เครื่องประดับเพิ่มเติมต่างหากจากตัวเสื้อ เช่น การติดเข็มกลัดดอกไม้ หรือ เข็มกลัดที่ทำจากโลหะหรือประดับด้วยเพชรพลอย
2. ทำส่วนหนึ่งส่วนใดที่เป็นโครงสร้างของเสื้อให้น่าสนใจ การตกแต่งเสื้อวิธีนี้ เป็นการตกแต่งส่วนหนึ่งของแบบเสื้อ ไม่สามารถตัดหรือถอดออกได้ เช่น รูปแบบขอกปกเสื้อ กระเป๋าสีเสื้อ ตะเข็บ การตีเกล็ด เป็นต้น
3. ใช้วัสดุอื่นเพิ่มเติมไปกับตัวเสื้อ การตกแต่งเสื้อด้วยวิธีนี้ แม้ไม่มีหรือขาดหายไป ก็จะไม่ทำให้แบบเสื้อเสียหาย เนื่องจากเป็นการเพิ่มรายละเอียดลงบนตัวเสื้อ เช่น การติดลูกไม้ ชายครุย โบ พู่ เป็นต้น

หลักการออกแบบตกแต่งเสื้อ

1. การตกแต่งให้สัมพันธ์กับโครงสร้างของเสื้อเพื่อไม่ให้ดูรุงรัง
2. การตกแต่งให้สัมพันธ์กับลักษณะปลีกย่อยและผิวสัมผัสของผ้าตัวเสื้อ เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกลมกลืน
3. การตกแต่งอย่างมีเอกภาพทำให้อุบัติเด่นและน่าสนใจว่าการตกแต่งมากมาย หลายบริเวณ
4. การเลือกสีไม่ให้ดูขัดตา
5. ขนาดของวัสดุตกแต่งสัมพันธ์กับขนาดบริเวณที่จะตกแต่ง เพื่อให้เกิดความสวยงามกลมกลืน เป็นอันหนึ่งอันเดียวกับตัวเสื้อ

ความหมายของสีในเสื้อผ้า รวมถึงอารมณ์ของสี

สีแดง

สีแดง เป็นสีแห่งอำนาจแสดงถึงการมีพลังและความทะเยอทะยานจึงช่วยพิชิตความคิดเห็นในทางลบหรือการมองโลกในแง่ร้ายอย่างไรก็ตามสีแดงนี้อยู่ในกลุ่มของโทสะและการฉุนเฉียวด้วยหากเรานำสีแดงเข้าสู่กระบวนการรักษา มากเกินไปจะทำให้ผู้ถูกบำบัดรู้สึกอึดอัด ไม่สบายตัว หุนหันพลันแล่นและขาดความอดทนเพราะสีแดงเป็นสีที่กระตุ้นระบบประสาทได้รุนแรงที่สุดให้ความรู้สึกเร้าใจ ตื่นเต้น ทำทนาย

สีชมพู

สีชมพู เป็นสีที่มีลักษณะปลอบประโลมให้จิตใจและความรู้สึกต่างๆสงบลงในขณะเดียวกันก็ให้ความรู้สึกของการมีน้ำใจดี จิตใจกว้างขวาง อ่อนโยนและทะนุถนอมซึ่งตรงกันข้ามกับสีแดงถ้าหากมีสีชมพูอยู่รอบๆจะทำให้รู้สึกถึงการปกป้อง ความรักจึงมักจะนำสีนี้มาบำบัดหรือบรรเทา คนที่มีความรู้สึกโดดเดี่ยวมีอารมณ์ท้อแท้ คนที่มีความรู้สึกที่ไวเกินไป เพราะบางหรือไม่มีความมั่นคงทางอารมณ์

สีส้ม

สีส้ม เป็นสีแห่งความเบิกบานและความรื่นเริงเป็นความรู้สึกที่อิสระและได้รับการปลดปล่อย ละวางจากความ
สงสารหรือสมเพชตนเอง ลดการเห็นแก่ตัวและยินดีที่จะให้หรือแบ่งปัน เป็นความรู้สึกที่เกิดจากก้นบึ้งของจิตใจที่ต้องการ
ปรับปรุงชีวิตให้สดใส สีส้มเป็นสีแห่งความสร้างสรรค์ อบอุ่นสดใสมีสติปัญญาเต็มเปี่ยมไปด้วยการทะเยอทะยาน มีพลัง
แต่ก็มีการระมัดระวังตน

สีเขียว

สีเขียว เป็นสีที่มีความสัมพันธ์อย่างแน่นแฟ้นกับธรรมชาติช่วยให้เรามีอารมณ์ร่วมกับสิ่งอื่นๆตลอดจนธรรมชาติ
ต่างๆ รอบตัวเราได้ง่าย สีเขียวจะช่วยสร้างสรรค์บรรยากาศของความสบาย ผ่อนคลายสงบ ก่อให้เกิดความรู้สึกสันโดษ
ว่าเปล่า สมดุลและละวาง แต่ถ้าเป็นสีเขียวเข้ม มีความหมายของการหลุดพ้น ความพอดีและถ่อมตน เป็นสีที่ปฏิเสธต่อ
ความรักและความสนุกสนาน

สีเหลือง

สีเหลือง มักเป็นสีของความสุข ความเบิกบาน ความมีชีวิตชีวา งานเฉลิมฉลองเป็นสีของความแจ่มใส มักจะ
เกี่ยวข้องกับเซวร์ สติปัญญาข้างในและพลังของความคิดเป็นภูมิและความหยั่งรู้ เป็นความจำที่แจ่มใส ความคิดที่กระจ่าง
เป็นอารมณ์ของการใช้ความคิดสร้างสรรค์ใหม่ๆ เป็นสีที่กระตุ้นให้เกิดการมองโลกในแง่ดี ในทางตรงกันข้ามสีเหลืองเข้ม
กับกลายเป็นสัญลักษณ์ของความหวาดกลัว

สีมรกต

สีมรกต เป็นการผสมผสานกันระหว่างสีน้ำเงินกับสีเขียวเข้มของท้องทะเลลึก จึงมีความหมายในเชิงของความ
เยือกเย็น ความสงบเงียบเหมือนกับสีเขียว สีมรกตจึงเป็นสีที่เหมาะสมกับการชะล้างเอาความเหนียวล้าความตึงเครียดให้
ออกจากจิตใจหรืออารมณ์ของเราสีมรกตจึงเป็นสีที่ถูกยกว่าเป็นสีที่ให้กำลังใจให้กลับมามีประกายสดชื่น และมักจะช่วย
ให้คนที่รู้สึกโดดเดี่ยวดีขึ้น เพิ่มพลังสื่อสารให้โดดเด่นขึ้น สร้างสรรค์มากขึ้นและรับรู้ต่อสัมผัสและความรู้สึกได้รวดเร็ว

สีน้ำเงิน

สีน้ำเงิน เป็นความหมายของการสงบเย็น สุขุมเยือกเย็น หนักแน่นและละเอียดรอบคอบสีน้ำเงินเป็นสีที่มี
ความหมายเกี่ยวข้องกับจิตใจได้สูงกว่าสีเหลือง มีความหมายถึงกลางคืนจึงทำให้เรารู้สึกสงบได้ลึกกว่าและผ่อนคลายกว่า
เราจะยิ่งเข้าสู่ความสงบและสงบได้อย่างลุ่มลึกเมื่อสัมผัสกับสีน้ำเงินที่เข้มข้นแต่ถ้าเป็นสีน้ำเงินอ่อนจะทำให้เรารู้สึก
ปกป้องจากภารกิจตลอดจนกิจกรรมที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน ดังนั้นสีน้ำเงินจึงมักนำมาบำบัดคนที่นอนไม่หลับ เป็นสีของ
ห้องนอน สีน้ำเงินเป็นสีที่ความคุมจิตใจภายในให้เกิดความรู้สึกกระจ่างและสร้างสรรค์ สีน้ำเงินเข้มแต่ยังไม่ถึงขั้นสีกรมท่า

มีอิทธิพลอย่างสูงต่อการกดหรือกล่อมประสาทและจิตใจเป็นที่เข้าถึงสัญชาตญาณและล้างสิ่งผิดใจได้สำนึกของเราได้
ดี อย่างไรก็ตามสีน้ำเงินที่เข้าสู่โทนดำหรือมืดมากขึ้นยังหมายถึงความโศกเศร้าอย่างที่สุด หรืออารมณ์ที่เศร้าสุดขีดด้วย

สีฟ้า

สีฟ้า เป็นสีที่ให้ความรู้สึกสงบเยือกเย็น เป็นอิสระ ปลอดภัยสบาย ปลอดภัย ใจเย็นและสามารถระงับความ
กระวนกระวายในใจได้ด้วย

สีม่วง

สีม่วง เป็นสีการดูแลและปลอบโยนช่วยให้จิตใจสงบและอดทนต่อความรู้สึกที่โศกเศร้าหรือสูญเสียที่มากระทบ
จิตใจและประสาท สีม่วงเฉดต่างๆ ยังช่วยสร้างสมดุลของจิตใจให้ฟื้นกลับมาจากภาวะตกต่ำหรือความเศร้าที่ครอบงำอยู่
สีครามจะเป็นสีที่มีพลังมากเป็นสีที่ไปกระตุ้นสมองให้มีความฮึกเหิม กระตุ้นให้เกิดความคิดสร้างสรรค์และสัญชาตญาณ
สีครามเป็นสีที่เข้าไปครอบงำประสาทได้เป็นอย่างดี สีม่วงเป็นสีที่เข้าไปเปลี่ยนแปลงการสื่อสารระดับลึกเข้าไปแทนที่และ
ต่อสู้กับความกลัวและความตกใจเข้าไปชำระล้างสิ่งที่เป็นพิษอยู่ในสมองซึ่งสีม่วงมักเข้าไปเชื่อมโยงกับสื่อแขนงอื่นๆ
ศิลปะ ดนตรี และความลึกซึ้งเป็นสีที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกทางด้านความสวยงาม ปรัชญาขั้นสูง กระตุ้นให้เกิดความคิด
สร้างสรรค์ แรงบันดาลใจ ก่อให้เกิดความเห็นอกเห็นใจสีม่วงยังเป็นสีที่มีอิทธิพลต่อความเชื่อที่ลึกซึ้งทางจิตวิญญาณ
อย่างไรก็ตามคนที่ได้รับอิทธิพลของสีดังกล่าวจะต่อต้านชีวิตและสังคมที่เต็มไปด้วยสีอื่นแต่จะสนใจเรื่องจิตวิญญาณ
มากกว่า

สีขาว

สีขาว เป็นสีที่หมายถึงความบริสุทธิ์อย่างยิ่ง จัดอยู่ในกลุ่มของการปกป้อง สร้างสันติ สบาย ช่วยบรรเทาอารมณ์
ตกใจหรือหวาดวิตก ส่งเสริมให้จิตใจสะอาดบริสุทธิ์ มีพลังทางความคิดและจิตใจ นอกจากนี้ยังหมายถึงความเยือกเย็น
และการแยกหรือปลีกวิเวกก็ได้

สีดำ

สีดำ เป็นสีที่มีความหมายทั้งในแง่ของความสะกดกล่อมสบาย การปกป้อง และความลึกซึ้งมักจะเข้าไปเกี่ยวข้องกับ
ความเงียบสงัด มีความหมายของหนทางอันมีลักษณะอันไกลโพ้น นอกจากนี้ยังหมายถึงพลังชีวิตที่ถดถอยหรืออ่อนล้า
หมดพลังและลึกลับสีดำยังเป็นสีที่ขัดขวางการเจริญเติบโตและการเปลี่ยนแปลง เป็นการปิดบังอำพรางจากโลกภายนอก

สีเงิน

สีเงิน เป็นสีของพระจันทร์ซึ่งหมายถึงการเปลี่ยนแปลง หรือผันแปรมีลักษณะคล้ายกับอารมณ์และบุคลิกภาพ
พื้นฐานของผู้หญิงที่ไวต่อความรู้สึกแต่ก็มีคุณภาพมีการประสานปรองดองและให้ความรู้สึกที่สดใส

สีทอง

สีทอง เป็นสีที่จัดอยู่ในกลุ่มอิทธิพลของพระอาทิตย์เช่นเดียวกับสีเหลืองและมักจะเกี่ยวเนื่องกับพลังและความอุดมสมบูรณ์ เป้าหมายสูงสุด ปัญญาอันสูงสุดความเข้าใจ ปกติสีทองหมายถึงการให้ชีวิตใหม่ ให้พลังใหม่ ชูตั้งออกมาจากความกลัวความไม่แน่นอนหรือหันกลับมาใส่ใจ สีทองที่วาวแววจะทรงพลังอย่างยิ่งในการดึงให้หลุดพ้นจากความรู้สึกที่ตกต่ำของจิตใจ

สีน้ำตาล

สีน้ำตาล เป็นสีของแผ่นดิน สีน้ำตาลให้ความรู้สึกมั่นคง ลดความรู้สึกที่ไม่ปลอดภัยอย่างไรก็ตามสีน้ำตาลมักเกี่ยวข้องกับการเติมเต็มของความรู้สึก บำบัดจากความเศร้าโศกความรู้สึกคับอกคับใจสีนี้มักจะนำไปช่วยเหลือคนที่รู้สึกหมดคุณค่าในตัวเอง

บทที่ 3

อภิปรายการสร้างสรรค

ในการอภิปรายการสร้างสรรคในนวัตกรรมสื่อสารนิพนธ์การศึกษาเพื่อสร้างสรรคภาพยนตร์สั้น แนวตลกร้าย (Black Comedy) เรื่อง “Begin Again” สามารถนำเสนอโดยแบ่งออกเป็นหัวข้อต่างๆ ดังต่อไปนี้

3.1 กระบวนการทำงานของฝ่ายอำนวยการสร้างภาพยนตร์สั้นเรื่อง “Begin Again”

ในกระบวนการทำงานของฝ่ายอำนวยการสร้างภาพยนตร์เรื่อง Begin Again จะมีหน้าที่หลักที่รับผิดชอบคือ การควบคุมค่าใช้จ่ายในการถ่ายทำภาพยนตร์, การจัดตารางเวลาสำหรับการซักซ้อมนักแสดง และ การถ่ายทำ, การสำรวจและติดต่อสถานที่สำหรับการถ่ายทำ, การจัดหาอุปกรณ์สำหรับการถ่ายทำ และ การประสานงานกับบุคคลและหน่วยงานอื่นเพื่ออำนวยความสะดวกในการถ่ายทำ โดยมี ขั้นตอนการทำงานตามกระบวนการผลิตภาพยนตร์ ดังนี้

3.1.1 กระบวนการเตรียมการผลิต (Pre-Production)

3.1.1.1 การอ่านวิเคราะห์บทภาพยนตร์เพื่อประเมินค่าใช้จ่าย

ฝ่ายอำนวยการสร้างภาพยนตร์จะทำงานร่วมกับผู้กำกับ, ผู้เขียนบท และ ผู้กำกับศิลป์ เพื่อประเมินค่าใช้จ่ายจากบทภาพยนตร์สั้น โดยหลังจากได้วิเคราะห์บทภาพยนตร์และทำการประชุมหารือร่วมกันแล้ว สามารถจำแนกค่าใช้จ่ายโดยประเมินจากบทภาพยนตร์ไม่ว่าจะเป็นค่าตัวนักแสดง ค่าสถานที่ที่ใช้ในการถ่ายทำ ค่าเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายและเครื่องสำอางค์ รวมถึงค่าสวัสดิการส่วนต่างๆ โดยหลังจากแบ่งหมวดหมู่ค่าใช้จ่ายแล้ว ทำการเรียกเก็บค่าใช้จ่ายจากสมาชิกทีมงานเฉลี่ยคนละ 10,000 บาท สมาชิก ทีมงานทั้งหมดจำนวน 6 คน รวมเป็นเงินทั้งหมด 60,000 บาท

ลำดับ	รายการ	จำนวนเงิน (บาท)
1.	ค่านักแสดง	10,000
2.	ค่าสถานที่และอุปกรณ์ประกอบฉาก	15,000
3.	ค่าเสื้อผ้า	5,000
4.	ค่าอุปกรณ์ถ่ายทำ	15,000
5.	ค่าสวัสดิการ	15,000
	รวม	60,000

3.1.1.2 การวางแผนและการทำงานร่วมกับทีมงาน

การทำงานร่วมกับผู้กำกับภาพยนตร์และผู้กำกับการแสดง

ประชุมหารือกับผู้กำกับภาพยนตร์ในการกำหนดสถานที่ วัน เวลา สำหรับการคัดเลือกนักแสดง, การลองเสื้อผ้า ตามบทบาทของนักแสดง, การจัดฝึกสอนนักแสดง และ การกำหนดตารางการถ่ายทำภาพยนตร์ รวมไปถึงการกำหนดค่าตัวนักแสดงหลัก 4 คน

การทำงานร่วมกับผู้กำกับศิลป์

ประชุมหารือ และ ประเมินค่าใช้จ่ายของเครื่องแต่งกายนักแสดง, อุปกรณ์ประกอบฉาก ร่วมมือกับผู้กำกับศิลป์ ในการสำรวจและประสานงานสถานที่สำหรับการถ่ายทำในภาพยนตร์

3.1.1.3 การจัดตารางการถ่ายทำภาพยนตร์

การจัดตารางการถ่ายทำนั้น จะจัดทำขึ้นหลังจากการประชุมหารือกับทีมงานและนักแสดง รวมไปถึงประสานงานกับสถานที่ที่จะทำการถ่ายทำ เพื่อหาวันและเวลาที่สะดวกในการถ่ายทำ โดยมีการกำหนดวันถ่ายทำได้ทั้งหมด 8 วัน และสำหรับอัดเสียง 1 วัน โดยจัดทำตารางการถ่ายทำรายเดือน และตารางเรียงลำดับการถ่ายทำในแต่ละวัน

3.1.1.4 การประสานงานเพื่อการถ่ายทำภาพยนตร์

ในขั้นตอนก่อนการผลิตภาพยนตร์นั้น จำเป็นต้องมีการติดต่อประสานงานกับหลายหน่วยงานต่างๆเป็นจำนวนมาก ทั้งหน่วยงานในมหาวิทยาลัย และภายนอก รวมทั้งกับบุคคลต่างๆไว้ล่วงหน้า เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้กระบวนการปฏิบัติการผลิตภาพยนตร์เป็นไปอย่างราบรื่น รวมทั้งได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีเพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการทำงานกับทีมงานมากที่สุด โดยสามารถจำแนกรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

บริษัท / หน่วยงาน / องค์กรต่างๆ	รายละเอียด
<p>วิทยาลัยนวัตกรรมสื่อสารสังคม</p> 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ยืมครุภัณฑ์การผลิตภาพยนตร์เพื่อใช้ในการถ่ายทำ 2. ติดต่อเจ้าหน้าที่เพื่อออกจดหมายรับรองนวัตกรรมสื่อสารนิพนธ์เพื่อนำไปใช้ติดต่อขอใช้สถานที่ และ ขอความอนุเคราะห์การสนับสนุนจากองค์กรอื่นๆ
<p>สถาบันกวดวิชาดาวรุ่ง</p> 	<p>ติดต่อขอความอนุเคราะห์สนับสนุน ทุนในการทำนวัตกรรมสื่อสารนิพนธ์</p>

3.1.2 กระบวนการผลิต (Production)

3.1.2.1 การจัดการกองถ่ายและการประสานงานเพื่อการถ่ายทำ

ก่อนที่ขั้นตอนการถ่ายทำจะเริ่มขึ้น ผู้อำนวยการสร้างจะนัดหมายนักแสดงและทีมงานเพื่อแจ้งกำหนดเวลาต่างๆ รวมไปถึงประสานงานรถสำหรับขนย้ายครุภัณฑ์ภาพยนตร์ และเจ้าหน้าที่ดูแลครุภัณฑ์ภาพยนตร์สำหรับการยืม-คืน อุปกรณ์ในแต่ละครั้งขณะที่ทำการถ่ายทำภาพยนตร์ ผู้อำนวยการสร้างจะทำการควบคุมความเรียบร้อยและความปลอดภัยของทีมงานและนักแสดง รวมไปถึงควบคุมเวลาในการถ่ายทำแต่ละฉากเพื่อให้เป็นไปตามเวลาที่กำหนด หากเวลาเกินกว่าที่กำหนดไว้จะแจ้งให้ผู้กำกับภาพยนตร์ทราบ อีกทั้งควบคุมค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ค่าอาหารและน้ำดื่มของทีมงานและนักแสดง รวมทั้งประสานงานกับเจ้าหน้าที่ในแต่ละสถานที่ที่ทำการถ่ายทำ และ บันทึกภาพเบื้องหลังการถ่ายทำ โดยยึดวันเวลา ตามตารางการทำงานที่ได้กำหนดไว้ หากมีเหตุสุดวิสัยในเรื่องของ วันเวลา และสถานที่ซึ่งอาจมีการเปลี่ยนแปลงโดยพิจารณาตามความเหมาะสมและความสะดวกของทีมงานและนักแสดงอีกด้วย

3.1.2.2 การแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างถ่ายทำ

ในขั้นตอนกระบวนการผลิตภาพยนตร์นั้น มักมีเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดเกิดขึ้นหลายเรื่องด้วยกันหน้าที่ของผู้อำนวยความสะดวกสร้างในที่นี้คือ หาทางแก้ไขปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นอย่างรอบคอบ รวมทั้งมีการประชุมกันภายในกลุ่มเพื่อหาหรือถึงการแก้ปัญหา อย่างเช่นในฉากที่ต้องถ่ายที่บ้านของเจ๋ง ซึ่งสถานที่ข้างๆเป็นอู่ซ่อมรถ จึงต้องขออนุญาตผู้ให้เช่าเสียง และการกั้นรถในบางฉากอีกด้วย

3.1.3 กระบวนการหลังการผลิต (Post-Production)

3.1.3.1 การสรุปค่าใช้จ่ายในกระบวนการผลิตภาพยนตร์

การสรุปค่าใช้จ่ายที่ใช้ในกระบวนการสร้างภาพยนตร์ทั้งหมด โดยแบ่งตามสถานที่ที่ใช้ในการถ่ายทำภาพยนตร์ และหมวดหมู่ที่กำหนดไว้ในข้างต้นดังกล่าว สามารถสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ลำดับ	รายการ	จำนวนเงิน (บาท)
1.	ค่านักแสดง	6,500
2.	ค่าสถานที่และอุปกรณ์ประกอบฉาก	8,500
3.	ค่าเสื้อผ้า	4,000
4.	ค่าอุปกรณ์การถ่ายทำ	17,000
5.	ค่าสวัสดิการ	20,000
6.	ค่าน้ำมัน	4,000
	รวม	60,000

3.1.3.2 การทำงานร่วมกับผู้ตัดต่อภาพยนตร์

การทำงานร่วมกับผู้ตัดต่อภาพยนตร์โดยการประสานงานนักแสดง และ ฝ่ายบันทึกเสียงเพื่อทำการอัดเสียงพูดประกอบฉากในภาพยนตร์ (Voice Over หรือ VO) รวมไปถึงการจัดเตรียมอุปกรณ์สำหรับทดลองฉายก่อนนำเสนอแก่คณะกรรมการนวัตกรรมสื่อสารนิพนธ์อีกด้วย

3.2 กระบวนการทำงานของผู้เขียนภาพยนตร์สั้นเรื่อง “Begin Again”

3.2.1 กระบวนการเตรียมการผลิต (Pre-production)

3.2.1.1 การเลือกประเด็นในการสร้างภาพยนตร์

ผู้เขียนบทภาพยนตร์ได้ศึกษาแนวทางการเขียนภาพยนตร์แนวตลกร้าย ซึ่งมีเนื้อหาเสียดสีสังคม โดยมีการเพิ่ม จังหวะ และความกลมใให้กับตัวละคร ทั้งยังสอดแทรกความเป็นไทย เรื่องของสถานการณ์ทางการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้องเพื่อนำพาเรื่องไป อีกทั้งผู้เขียนบทยังศึกษารูปแบบของการเล่าเรื่องแบบ Tandem Narrative (การเล่าเรื่องอย่างไม่ปะติดปะต่อ) เพื่อนำความรู้ที่ได้มาประยุกต์ในการเขียนบทเพื่อนำเสนอผู้กำกับและผู้ร่วมงานผ่านอื่นๆ เพื่อขอความคิดเห็นและบทสรุปไปในทางเดียวกัน

3.2.1.2 การเขียนเรื่องย่อ

หลังจากที่ได้ประเด็นในการสร้างสรรค์ภาพยนตร์และได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นด้วยกันแล้ว จึงได้ตัดสินใจเอาเหตุการณ์ในช่วงต้นปี พ.ศ.2557 ในช่วงขณะที่มีมือปืนประจำมาเป็นเส้นเรื่องในภาพยนตร์ นอกจากนี้ผู้เขียนบทยังคำนึงถึงความสำคัญของตัวละครที่มีความสัมพันธ์ต่างกันลักษณะบทบาทสนทนาของตัวละครจะต่างกันตามเพื่อสร้างความน่าติดตามของเรื่อง

3.2.1.3 ลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในภาพยนตร์

1. ภาพเหตุการณ์ปอมกับแจ้จ้อยอยู่ในร้านกำลังค้นหาสิ่งของบางอย่าง ไม่นานนักปอมได้ไปพบกับกล้องวงจรปิด เขารีบสะกิดแจ้ ทั้งคู่วิ่งออกมาเจอกับตำรวจที่ขับรถมุ่งเข้ามาหน้าบ้าน
2. ทั้งคู่วิ่งเข้าไปแอบ นายตำรวจค่อยๆเข้ามาสำรวจร้าน เขาเผลอพลาดทำให้ปอมอย่างจัง ปอมได้ปืนตำรวจและจ่อกระบอกปืนไปที่เขา
3. ภาพตัดกลับมาเหตุการณ์ก่อนหน้า ตอนเข้าปอมจะออกไปทำงาน โดยที่ต้องโกหกเมีย

4. เขาพยายามสมัครงานใหม่ แต่ก็ไม่มีใครรับ เนื่องจากวุฒิของตัวเองไม่ถึง
5. ปอมไร่ที่ฟังจะเหลือเพียงแต่ที่ฟังทางใจ ศาลพระภูมิปอมกำลังไหว้ ไม่นานก็มีอะไรบางอย่างดลใจปอมให้ไป ณ มีอบที่ทำให้เขาตกงาน
6. ปอมนั่งทานข้าวมือปหรืออยู่ ไม่นานนักเขาก็ได้พบกับเจ้เพื่อนเก่าที่ไม่ค่อยจะสนิทกันนักเจ้ชวนปอมไปบ้าน และอวดอ้างว่าที่บ้านมีกิจกรรมให้ทำแก้เซ็งมากมาย
7. เมื่อถึงบ้านปอมกลับได้รับการต้อนรับจากอาหารขยะ และรายการทีวีที่แสนน่าเบื่อ ในหัวเขาคิดแต่เรื่องการทำงาน ครอบครั้ว และเงิน
8. ทันใดนั้นภาพในทีวีปรากฏเป็นภาพของเมียตัวเอง พร้อมกับกำชับพูดเรื่องการปล้นนมผง เจ้สบงูคำพูดออกมาทันที ว่าการปล้นไม่ได้ยากอย่างที่คิด เขารู้จักร้านร้านหนึ่งปล้นง่าย
9. ปอม กับ เจ้ตัดสินใจปล้นร้านในคืนวันนั้น
10. อีกฟากหนึ่งนายตำรวจอาลีฟบ้าเครื่องแบบเกิดอาการหิวจึงไปซื้ออาหารเย็นรับประทาน ขากลับห้องพักของตน ปรากฏว่าถุงข้าวคันไปร่วงแตกหน้าร้านที่เจ้กับปอมกำลังทำการปล้น
11. นายตำรวจอาลีฟเข้าไปสำรวจในร้านเพราะพบเห็นสิ่งผิดปกติ แต่ไปพลาดทำให้เจ้กับปอม
12. ทั้งคู่เกิดอาการลนลานอย่างหนักเพราะได้ทำร้ายเจ้าพนักงานตำรวจ
13. ไม่นานนักมีเสียงจากหลังร้านดังขึ้น เจ้าของร้านเดินลงมาข้างล่าง เจ้ดักรอหน้าประตู ส่วนปอมลากร่าง ตำรวจไปแอบ
14. เจ้กับเข้าเจ้าของร้านมีปากเสียงกันอย่างรุนแรงถึงขั้นเจ้จะเอาปืนยิงเจ้าของร้าน แต่ทันทีที่ปอมเห็นเจ้จะทำเช่นนั้น ปอมเอาทีวีมาทุบใส่เจ้ทันที
15. ปรากฏว่าเจ้าของร้านคือพ่อตาของปอม ทั้งคู่เริ่มมีปากเสียงกันอีกครั้ง แต่พ่อตาก็ใจเย็นลงเมื่อรู้ว่าปอมมีลูก
16. ทั้งสามนำร่างของเจ้ไปทิ้ง เหตุการณ์ทุกอย่างกลับสู่ปกติ

3.2.1.4 การเขียนโครงเรื่องขยาย

ในขั้นตอนการเขียนโครงเรื่องขยายนั้้นผู้เขียนบทได้ปรึกษากับผู้กำกับภาพยนตร์ถึงเรื่องทิศทางของภาพยนตร์ และสิ่งที่ต้องเพิ่มเติมเรื่องราวให้ละเอียดมากขึ้น โดยยึดหลักในการศึกษาภาพยนตร์แนวตลกร้ายเป็นหลัก โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับความไม่นอนของปอมที่จะต้องไปพบเจอกับสถานการณ์ต่างๆที่เขาไม่ได้สร้างเรื่องขึ้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของพิษ

เศรษฐกิจ ครอบครัวยุคที่ถูกผลกระทบจากความมั่นคง และหน้าที่การงาน ทั้งหมดล้วนเป็นเรื่องที่ปอมไม่ได้ก่อเองทั้งสิ้น ซึ่งในขั้นตอนนี้ผู้เขียนบทความทำความเข้าใจกับผู้กำกับภาพยนตร์เพื่อสร้างความเข้าใจและความต้องการที่ตรงกันของเนื้อเรื่อง และทิศทางของตัวละครว่าจะไปในทิศทางใด มีความเกี่ยวข้องกับตัวละครอื่นอย่างไรบ้าง มีเรื่องราวในอดีตของตัวละครเป็นอย่างไร ตลอดจนจินตนาการในฉากต่างๆ เพื่อให้รู้สึกถึงความวุ่นวาย และความไม่แน่นอนซึ่งทำให้เกิดจุดเปลี่ยนของเรื่องราวจากจุดเริ่มต้นไปสู่จุดสูงสุดและสรุปเรื่องราวว่าสุดท้ายจะเป็นเช่นไร

3.2.1.5 การสร้างลักษณะตัวละคร

ปอม

ลักษณะภายนอก

เพศชาย อายุ 25 ปี รูปร่างค่อนข้างผอม ความสูงประมาณ 175 เซนติเมตร น้ำหนักประมาณ 65 กิโลกรัม สีดผมและสีนัยน์ตาสีดำ ผิวขาว ผมเผ้ายุ่งเล็กน้อย กิริยาท่าทางเฉื่อยฉาบ เพิกเฉย ไม่ค่อยสนใจสิ่งรอบข้าง แต่งกายแบบพนักงานเดือนทั่วไป ความนิ่งนั้นแสดงออกมาจากทางสีหน้าอย่างชัดเจน แต่เมื่ออยู่กับครอบครัว ปอมจะเป็นคนที่ยิ้มง่าย กระฉับกระเฉง

ลักษณะภายใน

เป็นคนนิ่งๆ หน้าตาดูเหมือนครุ่นคิดอะไรตลอดเวลา ความคิดในหัวมักตักกันอยู่เสมอเมื่อมีเรื่องให้เครียด ปอมมักไม่ค่อยจะสนใจสิ่งที่อยู่รอบๆตัวสักเท่าไร นอกจากเรื่องของครอบครัว ปอมเป็นคนที่รักภรรยาและลูกมาก เพราะเขาคิดว่าสองสิ่งนี้คือความหมายของชีวิต เขาไม่เคยได้รับความอบอุ่นจากครอบครัวมาก่อน แต่สิ่งที่ทำให้ปอมมีความรักใคร่ชอบนนั้นคือป้า ป้ามักจะให้ปอมทำอะไรด้วยตัวเองเสมอ ปอมจึงเรียนรู้ที่จะใช้ชีวิตด้วยตัวเอง ในขณะที่นั้นสัมได้มีปัญหาที่พ่อ เมื่อพ่อทราบว่าสัมมีแฟน สัมกับพ่อทะเลาะกันหนักมาก ภายหลังจากการตัดสินใจพาสัมหนีเมื่อจบมัธยมปลาย สิ่งรอบๆตัวปอมทำให้ปอมมีความเป็นผู้นำมากขึ้น เลิกเกร และทำตัวนิสัยเหมือนเด็ก ปอมรักสัมมากจนตัวเองตั้งตนเป็นหัวหน้าครอบครัวและคอยหาเงินเข้าบ้านเสมอ จนกระทั่งตนประสบปัญหาทางเศรษฐกิจทำให้ตนโดนบีบออกจากงาน

โดยแท้จริงแล้วปอมเป็นคนที่รู้ผิดชอบชั่วดี ว่าสิ่งที่เขากำลังจะตัดสินใจนั้นทำถูกต้องหรือไม่ แต่ชีวิตของปอมนั้นก็ไร้ซึ่งทางเลือกเนื่องจากความรู้เท่าไม่ถึงการเมื่อสมัยมัธยมปลายส่งผลมาถึงปัจจุบัน ปอมหางานทำยากด้วยวุฒเพียงมัธยมปลาย จนต้องตัดสินใจกระทำในสิ่งที่ตนรู้ว่าผิด นั่นคือการปล้นร้านเพื่อที่จะนำเงินมาจุนเจือครอบครัว โดยปอมนั้นศรัทธาในเงินพอสมควร เพราะเขามองว่าเงินคือทางออกในการช่วยให้ครอบครัวมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นได้

ลักษณะทางสังคม

พินเพเป็นคนกรุงเทพฯตั้งแต่กำเนิดต้นตระกูลครอบครัวแต่เดิมมีฐานะยากจน ปอมอยู่กับป้าตั้งแต่วัยเด็ก ป้าปอมเป็นคนจิตใจดีมีไมตรีรับเลี้ยงดูปอม แต่ป้าก็ยังมีภาระต้องดูแล ป้าของปอมมีบุตร 1 คน นั้นเป็นผลที่ทำให้ปอมต้องดูแลตัวเองเรื่อยมา ปอมมักจะดูแลงานบ้านให้ป้าเพื่อตอบแทน ปัจจุบันปอมมีลูกสาววัย 8 เดือนหนึ่งคน และมีภรรยาที่เคยพาหนีมาสมัยเรียน ชื่อส้ม ทั้งคู่ใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันบริเวณแฟลตดินแดง ขณะนี้ปอมกำลังสร้างเนื้อสร้างตัวแต่โชคชะตาก็เล่นตลก เศรษฐกิจประเทศขณะนั้นทรุดตัวลง เนื่องจากผลพวงทางการเมือง มีการตั้งชุมนุม ทำให้อาชีพเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการ ข้อมูลที่เขาทำอยู่ในบริษัทเล็กๆแห่งหนึ่งพังไม่เป็นท่า บริษัทต้องไล่นักงานออก และปอมคือหนึ่งในนั้น ชีวิตปอมนั้นตั้งอยู่บนความไม่แน่นอน ปัญหารอบตัวปอมเริ่มรุมเร้า และส่งผลให้ปอมตัดสินใจที่จะปล้นเพื่อนำเงินมาจุนเจือครอบครัว

ส้ม

ลักษณะภายนอก

เพศหญิง อายุ 25 ปี สูงประมาณ 160 เซนติเมตร น้ำหนักประมาณ 45 กิโลกรัม ผมสีดำยาว นัยน์ตาสีดำ ผิวขาวเหลือง ทำทางเรียบบร้อยดวงตัวเป็นผู้ใหญ่ น้ำเสียงนุ่มนวลเมื่อคุยกับผู้อื่น รูปร่างค่อนข้างผอม เนื่องจากตนนั้นไม่ได้ประกอบอาชีพการแต่งกายค่อนข้างสบายๆอยู่บ้านแบบคนอาศัยแฟลตฐานะยากจนทั่วไป

ลักษณะภายใน

ส้มมีนิสัยเป็นคนเรียบร้อย ไม่ค่อยพูดมาก แต่เป็นคนคิดเยอะ และมักจะเก็บกดพอสมควร แต่เดิมส้มอาศัยอยู่กับพ่อ ด้วยนิสัยที่เงียบๆ ไม่ค่อยพูดจากับใคร เนื่องจากตนนั้นถูกพ่อกดขี่มาตั้งแต่เด็ก ด้วยวิธีการเลี้ยงดูไม่ถูกทาง และมีความเข้มงวดเกินไป จึงทำให้ส้มกลายเป็นคนพูดน้อย ตั้งแต่ตอนนั้นเป็นต้นมา ส้มมีนิสัยที่ติดมาจากพ่อคือความเจ้าระเบียบ ของทุกอย่างในบ้านต้องอยู่เป็นที่เป็นทาง มีการจัดอย่างเป็นหมวดหมู่ ครั้นส้มได้พบกับปอมทั้งคู่ได้ตกหลุมรักกัน ส้มเริ่มเป็นคนพูดมากขึ้น สีหน้ายิ้มแย้มขึ้น และที่สำคัญส้มรับรู้ถึงความรู้สึกของความเป็นผู้นำครอบครัวได้จากปอม

หลังจากที่ทั้งคู่พากันหนีไม่นานส้มได้ตั้งท้อง และคอยดูแลลูกในท้องเป็นอย่างดี ด้วยความรู้สึกที่ไม่ต้องการให้ลูกของตนขาดความอบอุ่นเหมือนตน จึงพยายามดูแลพุ่มพักทุกอย่าง จนกระทั่งถึงเวลาคลอด

เมื่อปอมเครียดหรือพบกับเหตุการณ์ใดๆที่สร้างอารมณ์ไม่ดีให้กับปอม ส้มมักจะเป็นคนที่อยู่เคียงข้างปอมเสมอ และมักเป็นคนรับฟังปอมตลอดไม่ว่าจะเรื่องอะไรก็ตาม

ลักษณะทางสังคม

พินเพเป็นคนกรุงเทพฯตั้งแต่กำเนิด เดิมทีสัมผัสอาศัยอยู่กับพ่อที่บ้านพักทหารแถวสะพานใหม่ สัมพันธ์เป็นลูกคนเดียว เธอเป็นที่พ่อหวงมากจนถึงขั้นตนต้องเรียนโรงเรียนในเครือทหาร (โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย) เพื่อให้อยู่ในสายตาของพ่อตลอด เนื่องจากความหวงแหนของพ่อจนเกินไป ส่งผลให้สัมผัสเกิดความอึดอัด และเกิดระยะห่างระหว่างกัน จนเข้าช่วงมัธยมปลาย สัมผัสได้หลงรักกับปอม ทั้งคู่คบกันเรื่อยมาปอมได้ให้ความรักและดูแลสัมผัสตลอดมาจนถึงเวลาจะบวช 6 สัมผัสกับพอมมีปัญหากันอย่างรุนแรงเมื่อพอมทราบดีว่าตนมีแฟน และสืบจากสัมผัสที่ไม่มีความสุขกับพอมของตนอยู่แล้ว จึงทำให้ทั้งคู่พร้อมใจที่จะหนีไปใช้ชีวิตอยู่ด้วยกัน

ในปี 2550 ทั้งคู่ไปตั้งต้นชีวิตใหม่และอยู่กินด้วยกันบริเวณแฟลตย่านดินแดง ตนนั้นทำงานเป็นพนักงานแคชเชียร์ที่ร้านมินิมาร์ทแห่งหนึ่ง จนตั้งท้องก็ยังคงทำงานอยู่ เมื่อคลอดจึงลาออกมาเพื่อที่จะเลี้ยงลูก ตนจึงทำตัวเป็นแม่บ้านที่ดี คอยดูแลห้องให้สะอาดอยู่เสมอ

ตำรวจ

ลักษณะภายนอก

เพศชาย อายุประมาณ 25 ปี ส่วนสูงประมาณ 170 เซนติเมตร น้ำหนักประมาณ 65 กิโลกรัม มีผมสีดำ นัยน์ตาสีดำ ผิวสีคล้ำ ท่าทางคล่องแคล่วว่องไว บุคลิกทั่วไปแลดูเนียบ สวมเสื้อยืดกรมตำรวจ กางเกงปฏิบัติหน้าที่

ลักษณะภายใน

นายตำรวจหนุ่มถูกปลุกฝังความเป็นตำรวจตั้งแต่วัยเยาว์ เขาถูกสอนให้เป็นคนซื่อสัตย์สุจริต ตรงไปตรงมา ตรงต่อเวลา และเงินไม่สามารถซื้อเขาได้ เขามักคิดไปเองว่าสติปัญญาเฉียบแหลม และพลังกำลังเกินใคร ทั้งที่ความเป็นจริงเขาก็เป็นเพียงตำรวจที่บ้าในหน้าที่คนหนึ่งที่มีความรอบคอบและไม่ได้มีความเก่งกาจแต่อย่างใด เขาเป็นนายตำรวจที่ไม่ค่อยคิดหน้าคิดหลังซักเท่าไรขาดซึ่งไหวพริบในการตัดสินใจ และการเอาตัวรอด เมื่อตัดสินใจอะไรลงไปก็คิดว่าพื้นที่นี้คือพื้นที่ในการดูแลของตัวเอง ตนจะทำอะไรหรือเข้าไปสำรวจบ้านใครก็ได้ เขามักชอบที่จะทำงานคนเดียว เพราะคิดว่าคนอื่นไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ดีเท่าเขา เขาชอบโกหกและยึดยึดความบ้าบิ่นให้กับตัวเอง แต่หากเมื่อตนทำเรื่องผิดพลาดหรือน่าอาย ตนจะพยายามกลบเกลื่อนเรื่องนั้นให้มิดชิดไม่กล้าบอกใครถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และเลือกที่จะเก็บความลับนั้นไว้กับตนเพียงคนเดียว

ลักษณะทางสังคม

นายจำสืบทำรวจหนุ่มพื้นเพครอบครัวเป็นคนกรุงเทพตั้งแต่กำเนิด ภายในตระกูลรับราชการกันทั้งหมด ด้วยความต้องการเดินรอยตามครอบครัวตนจึงสมัครสอบนายสิบตั้งแต่อายุ 20 ปี และได้เข้าชั้นมาเรื่อยๆจน ปัจจุบันอายุ 25 ปี ดำรงตำแหน่งจำสืบทำรวจ อยู่ที่สถานีตำรวจนครบาลบางเขน และคอยตรวจสอบตรวจตราความสงบเรียบร้อยในพื้นที่เสมอๆ แม้ยามซื้ออาหารตนยังแอบคิดที่จะปฏิบัติหน้าที่ในใจ ด้วยความรักในอาชีพของตนทำให้ตนนั้นได้รับรางวัลตำรวจยอดเยี่ยมดีเด่นประจำปี เพื่อนๆในที่ทำงานมักมองว่าเขาเขาเป็นตำรวจต้นแบบ มีความขยัน มานะอดุสาหะ

เจ้

ลักษณะภายนอก

เพศชาย อายุประมาณ 28 ปี ส่วนสูง 168 เซนติเมตร น้ำหนักประมาณ 70 กิโลกรัม มีผมสีดำ นัยน์ตาดำ ผิวคล้ำ ท่าทางคล่องแคล่วว่องไว บุคลิกทั่วไปแลดูมอซอ ซกมก แต่งตัวแบบจ๊ิกโก้คุมซอซอ ท่าทางกว้าง

ลักษณะภายใน

เจ้เป็นหนุ่มที่มีความโง่โง่งม ขำขิ้น ซี้โว้ยววย ไร้มารยาท ตนไม่เคยคิดเรื่องความเป็นเหตุเป็นผล เจ้มักใช้อารมณ์ของตัวเองตัดสินเป็นหลัก เขาเป็นคนเอาแต่ใจ และไม่ชอบความกดดันใดๆ หากเผชิญกับความกดดันเขาพร้อมจะใช้อารมณ์ตัดสินปัญหาเสมอ เขาเป็นคนบ้าพลัง ไม่สนความถูกต้อง เมื่อเจ้หวังผลประโยชน์ในตัวใครเขามักจะทำตัวเข้าหาดีเกินปกติจนสามารถสังเกตได้ เจ้เป็นใจกระจะอกที่คิดหน้าคิดหลังน้อยมาก เขาเป็นคนรักความสบาย ชอบที่จะหาอะไรที่ได้มาง่ายๆโดยไม่ต้องพยายาม เพราะเขาเกลียดความลำบากเมื่อครั้งช่วยพ่อทำการเกษตรในวัยเด็ก เขามักคิดว่าตนนั้นเป็นผู้นำ และมีไหวพริบที่ฉลาดหลักแหลม ทุกการกระทำเขามักคิดว่ามีการวางแผนมาเป็นอย่างดี เจ้เป็นคนที่มีมองโลกในแง่ร้ายและเมื่อเกิดเหตุการณ์จวนตัวหรือเหตุการณ์คับขัน เขามักจินตนาการไปไกลถึงความชั่วร้ายเสมอ จนเกิดแรงขับทำให้ความกลัวของเจ้ทำสิ่งที่ไม่คาดฝันขึ้นมานั้นคือแรงขับความหุนหันพลันแล่นของเขา

ลักษณะทางสังคม

เจ้เป็นหนุ่มได้ซี้โง่โง่งม ที่เกเร แต่เดิมครอบครัวของเจ้อาศัยอยู่ที่อำเภอควนขนุนจังหวัดพัทลุง ครอบครัวของเจ้ค่อนข้างมีฐานะยากจน พ่อของเจ้ทำอาชีพกรีดยาง ส่วนแม่ของเจ้ทำอาชีพรับจ้างวัดกึ่งจากนา เมื่อเจ้อยู่มัธยมต้นทั้งคู่แยกทางกัน ต่อมาแม่ของเจ้ย้ายมาอยู่กรุงเทพ ทำอาชีพเป็นภารโรงที่โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย ตนจึงได้เรียนในโรงเรียนนี้จากโควตาบุคลากรในโรงเรียน แม่เจ้ทำงานหนัก และรายได้ค่อนข้างต่ำจึงไม่มีเวลามาดูแลเจ้ให้เป็นผู้เป็นคน นัก สมัยเจ้เด็กๆเขามักจะเกเรตีรันฟันแทงไปทั่วด้วยความที่ติดนิสัยหัวๆ กับบุคลิกที่แลดูน่ากลัวตามรูปแบบของนักเลง เขาจึงไม่ได้คิดถึงความเป็นเหตุเป็นผลมากนัก เจ้เจอปอมเมื่อตอนเรียนมัธยม แต่ปอมก็ไม่ได้สนิทกับเจ้มากนัก รู้จักเพียงแคผิวเผิน แต่เมื่อมาถึงปัจจุบัน เจ้กลับทำเป็นตีขี้ปอม เพื่อจะหาเพื่อนร่วมอุดมการณ์ใจด้วยกัน

พ่อตา

ลักษณะภายนอก

เพศชาย อายุ 63 ปี ส่วนสูงประมาณ 170 เซนติเมตร น้ำหนัก 65 กิโลกรัม ผมสีดำแซมขาว นัยน์ตาสีดำ ผิวสีแทน ท่าทางคล่องแคล่ว มาดนิ่ง ยิ้มน้อย หน้าตาดูดี ดูเป็นคนเจ้าระเบียบ เนื้อตัวมอมแมม กางเกงยูนีฟอรัม

ลักษณะภายใน

ตนเป็นคนค่อนข้างเจ้าระเบียบ ระเบียบ ประหยัด และมักจะมีความเป็นอำนาจนิยมในตัวเองเป็นอย่างมาก ตนเป็นคนมีเชิง ไม่ร้องขอใครก่อน หากจำเป็นต้องทำอะไร เขามักจะได้ในสิ่งที่เขาต้องการ ด้วยความที่ตนมีความทะเยอทะยานในสิ่งที่ต้องการมากเกินไป เมื่อผิดหวังจึงเสียใจเป็นอย่างหนัก จำเคยเป็นคนที่สุดใจ และจิตใจมีไม่ตรีมาก แต่เมื่อภรรยาของตนตายไป เขาก็เปลี่ยนไป

จำมีความหวังในตัวลูกสาวเป็นอย่างมาก เขาต้องการให้ลูกของเขาได้ดี และด้วยการตั้งความหวังนี้เองที่ทำให้ร้ายเขา เมื่อสิ่งที่เขาทำสร้างความอึดอัดให้กับส้ม จึงทำให้ส้มหนีไปอยู่กับผู้ชายอื่นที่สามารถให้ความเป็นพ่ออย่างที่ดีที่ต้องการได้ จำมีความเป็นทหารในเลือดค่อนข้างสูง เขามักตงฉิน นิ่ง และไม่ค่อยสูงส่งกับใคร หลังจากที่เขาเกษียณ จำก็ปิดตัวเองเงียบอยู่กับร้านซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้าที่เพิ่งเปิดใหม่และตีหม้อเหล็กมาตลอดเวลา จำมักจะนั่งเงียบ และไม่ไว้วางใจ และด้วยความเป็นคนนิ่งเงียบนี้เองที่ทำให้คนไม่ค่อยกล้ายุ่งกับแกเท่าไรนัก เขามักคิดก่อนพูด และมักแสดงสีหน้าเหมือนคิดอะไรอยู่เสมอ เมื่อตอนที่ปอมเข้ามาปัดฝุ่นในร้านและพ่อตาจับได้พ่อตาถึงกับโกรธอย่างหนัก และคิดจะลงไม้ลงมือ แต่เมื่อทราบว่าเป็นปูกนกก็ทำให้ตนหยุดชะงัก เพราะความทรงจำเมื่อครั้งที่ตนนั้นมีส้มได้โผล่เข้ามาในหัว จำใจเย็นลงและเข้าใจถึงความสมบูรณ์ของความเป็นครอบครัวที่ตนโหยหา โดยแท้จริงแล้วจำ ไม่ได้เป็นคนใจไม่ไว้ระกำแต่อย่างใด แต่เขาเป็นเพียงคนเหงาที่ต้องการการดูแล

ลักษณะทางสังคม

อดีตนายทหารสื่อสาร กองการภาพกรมทหารสื่อสาร แผนกบริการการภาพ พื้นเพเป็นคนกรุงเทพตั้งแต่กำเนิด ตนพักอาศัยอยู่ที่แฟลตทหารย่านพหลโยธิน ตนนั้นมีความสนใจในด้านอุปกรณ์ต่างๆที่เป็นเครื่องใช้ไฟฟ้าตั้งแต่เยาว์วัย และมีทักษะในการซ่อมแซมเครื่องใช้ไฟฟ้าต่างๆ ครอบครัวของ จำสืบเอก เคยเป็นครอบครัวที่มีความสุข มีภรรยา และลูกชื่อส้ม แต่เมื่อภรรยาของจำสืบเอกเสียชีวิต ก็ได้สร้างความเสียใจให้แก่พ่อตาเป็นอย่างมาก ตนจึงคิดได้อย่างเดียวคือต้องเลี้ยงดูลูกให้ดี ต้องให้ลูกอยู่ไม่แคลงตายตา โดยที่ตนไม่ทราบว่าการ์ที่ตนเข้าไปในพื้นที่ส่วนตัวของลูกสาวมากเกินไป ทำให้ลูกสาวของตนรู้สึกอึดอัด และอยากถอยห่างมากขึ้นเรื่อยๆ เมื่อยังบวกกับความอารมณ์ร้อนของตนยิ่งทำให้ส้มรู้สึกถึงระยะห่างระหว่างกันขึ้นไปอีก ในขณะที่จำสืบเอกอายุได้ 55 ปี ส้มได้หนีออกจากบ้านตามผู้ชายไป สิ่งนี้ได้สร้างความเจ็บปวดให้แก่จำเป็นอย่างมากจนถึงขั้นได้เงินเท่าไรก็ไปลงที่เหล้าหมด จนกระทั่งตนเกษียณ ตนออกมาเปิดร้านซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้าด้วยตัวคนเดียว และยังคงติดเหล้าอมแมมต่อไป

3.3 กระบวนการทำงานของผู้กำกับภาพยนตร์เรื่อง “Begin Again”

3.3.1 กระบวนการเตรียมการผลิตภาพยนตร์ (Pre-Production)

3.3.1.1 ศึกษาบทบาทของนักเขียนบทภาพยนตร์

ศึกษาและทำความเข้าใจบทบาทของนักเขียนบทภาพยนตร์ เพื่อเข้าใจถึงประเด็นของเรื่อง(Theme) โครงเรื่อง(Plot) และนำมาตีความสร้างสรรค์การเล่าเรื่องด้วยภาพในมุมมองของผู้กำกับภาพยนตร์

ประเด็นของเรื่อง คือ “มนุษย์ตั้งอยู่บนพื้นฐานความไม่แน่นอน”

โครงเรื่องคือ เรื่องราวของ ปอม หนุ่มที่ตกยากในสภาวะผิดเคื่อง เมื่อต้นปี พ.ศ. 2557 เกิดเหตุการณ์ประท้วงครั้งใหญ่ตามสถานที่ต่างๆของกรุงเทพมหานคร ผลพวงที่ตามมาคือ ปอมตกงาน ด้วยความที่เขาเป็นเสาหลักของครอบครัว เขาจึงพยายามทำทุกวิถีทางให้สภาพของครอบครัวเขาดำเนินไปอย่างปกติแต่ชีวิตของเขาก็ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความไม่แน่นอน

เรื่องราวเกิดขึ้นในวันที่ปอมตกงาน โดยปอมต้องเก็บความลับเรื่องนี้ไม่บอกส้ม ภรรยาของตน ปอมกำลังเป็นเสาหลักที่มั่นคงของครอบครัว แต่ต้องกลับมาพึ่งพิงอาศัยเมื่อเกิดปัญหาจากการประท้วง ทำให้เศรษฐกิจทางด้านท่องเที่ยวที่ปอมกำลังทำงานอยู่พลอยปิดตัวไปด้วย และในขณะนั้นเองปอมก็กำลังมีลูก เรื่องทั้งหมดทำให้ปอมต้องตัดสินใจเก็บความลับทั้งหมดเอาไว้และออกไปทำงานปกติ ในวันนั้นด้วยความตั้งใจที่จะหางานใหม่ให้ได้ เขาตระเวนสมัครงานในที่ต่างๆ แต่สิ่งที่ตอบรับเขากลับมาคือคำปฏิเสธจากการสัมภาษณ์ที่ถามถึงวุฒิกการศึกษา โดยไม่ได้สนใจว่าการทำงานของปอมนั้นเป็นอย่างไร ในวันที่สิ้นหวังปอมแทบไม่เหลือที่พึ่ง จะมีแค่เพียงศาลตะเคียนที่เขาหวังจะขอความช่วยเหลือลมๆแล้งๆได้ ไม่รู้เพราะความบังเอิญหรือพระเจ้าดลใจร้านขายน้ำที่อยู่ไม่ห่างจากศาลเจ้าแม่มาหนักกำลังเปิดช่องมือปอมอยู่ ปอมจึงเห็นลู่วางที่จะประทังชีวิตอีกวันโดยการไปทานข้าวที่มีอบ สีหน้าของปอมไม่ได้ดีขึ้นเลย สถานที่ที่เขาเกลียดที่สุดเขากลับต้องมาพึ่งพามัน ปอมนั่งกินข้าวมีอบด้วยอาการตายซาก

ขณะนั้นมีชายคนนึงแต่งตัวรุงรังเดินท่ากร่างเข้ามากลางมือปอมโดยไม่สนใจใครเขาชะโงกหน้ามาและไปเตะตาเข้ากับเพื่อนเก่าเขาอย่างจัง “เจ๋ง” เพื่อนไม่สนิทของปอมสมัยมัธยมทำท่าทางทักปอมเหมือนสนิทกันมาตั้งแต่ไหนแต่ไร ปอมก็ไม่ได้สนใจมากนัก เมื่อเจ๋งชวนปอมไปที่บ้านปอมก็เห็นด้วยและตกลงปลงใจทันทีเพราะเขาไม่มีที่ไปและจะกลัวผิดสังเกตหากกลับบ้านเร็วเกินไป ปอมอยู่ที่บ้านของเจ๋ง นั่งทานอาหารฟาสฟูตด้วยสีหน้าค่อนข้างเครียด เรื่องในหัวของเขาเต็มไปหมด ไม่ว่าจะเรื่องหน้าที่การงาน การเงินที่ต้องดูแล และไหนจะความมั่นคงในชีวิตอีก ทันใดนั้นรายการข่าวหนึ่งก็ปรากฏขึ้น กลายเป็นว่าผู้ประกาศข่าวที่กำลังพูดเรื่องการปล้นนมผงดันไปเหมือนกับหน้าตาภรรยาของตัวเอง ทันใดนั้นเจ๋ง

ก็สภาคำพูดเรื่องการปล้นออกมาทันที ปอมเริ่มอัปจนหนทางไม่มีทางออกของชีวิต เขาจึงตัดสินใจร่วมปล้นร้านเครื่องใช้ไฟฟ้าครั้งนี้อย่างไม่ค่อยเต็มใจนัก อีกฟากหนึ่งนายตำรวจจาลีฟ ตำรวจบ้าเครื่องแบบเป็นคนตรงจินตนาการที่จะสร้างผลงาน ในคืนนั้นเองด้วยความหิวเขาเลือกที่จะไปซื้อข้าวกล่องร้านประจำ ระหว่างซัปรถกลับห้องพักของตนจู่ๆถูกข้าวกล่องที่ซื้อมาดันตกวงที่หน้าร้านเครื่องใช้ไฟฟ้าที่ปอมกับเจ้งกำลังทำการปล้นพอดี ทั้งคู่วิ่งเข้าไปแอบในมุมมืดของร้าน

นายตำรวจจาลีฟสังเกตเห็นความผิดปกติในร้านเขาค่อยๆย่องเข้ามาสำรวจในร้านว่าเกิดอะไรขึ้น ทันทีที่กำลังสำรวจ ด้วยความไม่ระมัดระวังนายตำรวจจาลีฟเผลอเดินเตะขวดเบียร์ในร้านที่วางอยู่ล้มระเนระนาด สบโอกาสปอมคว้าปืนที่ตำรวจวางไว้ขึ้นจ่อ แต่ด้วยความไม่กล้าเขาจึงทำได้เพียงเอาปืนกระบอกนั้นจ้องไปที่ตำรวจ สบโอกาสของเจ้งกว่าหาวิงกระโดดถีบตำรวจล้มหัวฟาดพื้นสลบอย่างจัง ทั้งคู่อยู่ในอาการกระวนกระวายว่าจะเอาอย่างไรต่อกับเหตุการณ์ตรงหน้าดี ทันใดนั้นก็เสียงบันไดจากหลังร้านดังขึ้น เจ้าของร้านค่อยๆเดินลงมา เจ้งไล่ปอมให้ลากซากของตำรวจไปแอบ เขาคว้าปืนแล้วดักรอหน้าประตู ทันทีที่ประตูเปิดออกเหมือนพระเจ้ากลั่นแกล้งปอมอีกครั้ง คนที่เดินออกมาจากทางหลังร้านคือพ่อตาของตัวเอง เขาเคยพาล้มหน้ามาโดยที่ไม่ได้รู้ว่หลังจากพ่อตาของเขาเกษียณแล้วมาเปิดร้านซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้าเล็กๆอยู่ ขณะนี้เจ้งเพื่อนของเขากำลังเอาปืนจ่อพ่อตาของตัวเองอยู่ ปอมไม่รอช้าคว้าที่ไว้ในร้านทุ่มใส่หัวเจ้งทันที เจ้งสลบไป แต่เรื่องยังไม่จบ ครั้นพ่อตาหันหน้ามาก็พบกับปอม เขาสบรูตาทันทีด้วยความเกลียดชัง ไม่นานนักปอมเริ่มอธิบายเรื่องต่างๆให้ฟัง พ่อตาจึงเริ่มใจเย็นลงและเลือกที่จะช่วยเหลือปอมต่อไป ทางหลังร้านตำรวจฟื้นขึ้นมาด้วยท่าที่ง่วงงวย แต่ก็ต้องยอมใจตกลงที่จะร่วมมือกับปอมและพ่อตาเพราะกลัวความผิดทางวินัยของตัวเอง ทั้งสามจึงวางแผนกันว่าจะเอาร่างของเจ้งไปทิ้งในป่า

วันต่อมาปอมตัดสินใจที่จะบอกความจริงทั้งหมด ไม่ว่าจะเรื่องของการตกงาน และเรื่องของเจ้ง ทันทีที่จะตัดสินใจพูดก็มีโทรศัพท์เข้า ปอมได้งานทำแบบไม่ทันตั้งตัว ส่วนส้มเธอได้รับการติดต่อกลับจากพ่อของตัวเอง ตำรวจได้รางวัลตำรวจวินัยยอดเยี่ยม แต่ทันทีที่เขาเดินลงมาเพื่อจะเข้าห้องทำงานของตัวเองเขาได้พบกับสิ่งที่ไม่คาดคิดว่าจะเกิดขึ้น ภาพที่เขาเห็นคือเจ้งที่ตัวเลาะมอมแมมกำลังนั่งแฉ่งความอยู่

3.3.1.2 กระบวนการคัดเลือกนักแสดง (Casting)

จากการศึกษาบทภาพยนตร์จนเข้าใจถึงลักษณะของตัวละครที่ต้องการ จึงทำการจัดหานักแสดงของทั้ง 4 ตัวละครหลัก เพื่อทำการคัดเลือกนักแสดงตามลักษณะภายนอกโดยการประกาศตามสื่อออนไลน์ต่างๆ และชักชวนคนรู้จักที่ตรงตามลักษณะที่ต้องการ ร่วมกับทีมงานทั้งหมดในการประกาศหาและชักชวน แบ่งการคัดเลือกออกเป็น 3 ครั้ง เพื่อหานักแสดงที่มีความเหมาะสมมากที่สุด โดยกระบวนการคัดเลือกนักแสดงมีขั้นตอนและวิธีการดังนี้

1. ตั้งคำถามจากบทภาพยนตร์ เพื่อคัดเลือกด้านความคิดโดยการตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับชีวิตตัวละคร ใน การคัดเลือกรอบแรก

คำถามที่เกี่ยวข้องกับชีวิตตัวละคร

ปอม

-หากคุณเจอสถานการณ์เรื่องเงินที่กำลังแย่ คุณจะทำอย่างไร?

-มีคนในครอบครัวที่พึ่งพาคุณอยู่หรือไม่?

เจ้

-เคยมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับใคร แล้วมีวิธีจัดการอย่างไร

-ถ้ากำลังถูกกลุ่มนักเลงหาเรื่อง จะทำยังไง (ยกสถานการณ์)

ตำรวจ

-ถ้ารู้ว่าตนเองนั้นทำความผิดซึ่งตนนั้นรู้สึกว่าเป็นสิ่งที่น่าอับอายจะทำอย่างไร

-รู้สึกอย่างไรกับอาชีพตำรวจ

-ถ้าต้องเผชิญหน้ากับโจรจะทำยังไง (ยกสถานการณ์ อยากดูว่าเค้าจะทำไงถ้าสู้กับโจร)

พอลตา

-สนิทกับพ่อแคไหน และมีเรื่องที่ติดค้างไม่ได้ปรับความเข้าใจกับพ่อบ้างไหม

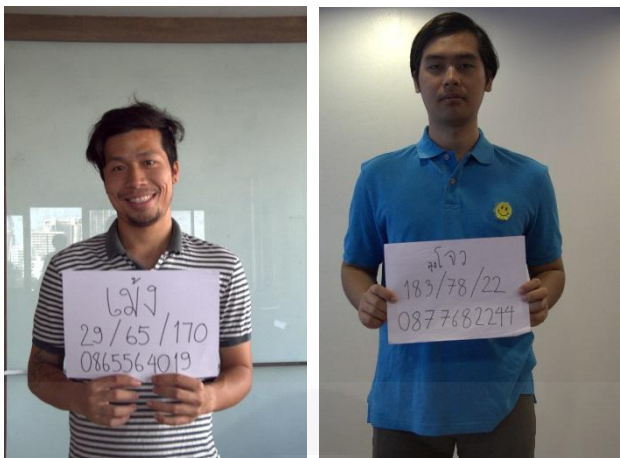
-เคยมีปัญหากับครอบครัวไหม และมีวิธีการแก้ไขปัญหานั้นอย่างไร

2. คัดเลือกตัวแสดงจากเทปวิดีโอ ในด้านของทักษะการแสดง โดยก่อนการคัดเลือกนี้ได้ทำงานร่วมกับผู้ฝึกสอน การแสดงคือ

-ให้ผู้ฝึกสอนการแสดงศึกษาลักษณะของตัวละคร จากสื่อต่างๆ เพื่อได้ต้นแบบของนักแสดง

-ให้ผู้ฝึกสอนการแสดงวิเคราะห์บทในการคัดเลือกนักแสดง เพื่ออธิบายแก่นนักแสดงผู้เข้ารับคัดเลือก

ผู้เข้ารับการคัดเลือกนักแสดงนำชาย บท ปอม

นายทรงพล เกตุราม ผู้รับบทบาท ปอม

ผู้เข้ารับการคัดเลือกนักแสดงนำชาย บท เจ้ง

นายสรวิชญ์ วีรสฤทธิกุล ผู้รับบทบาท เจ้ง

ผู้เข้ารับการคัดเลือกนักแสดงหญิง บท ส้ม

นางสาวภคจิรา มั่งศิริ ผู้รับบทบาท ส้ม

ผู้เข้ารับการคัดเลือกนักแสดงชาย บท พ่อตา

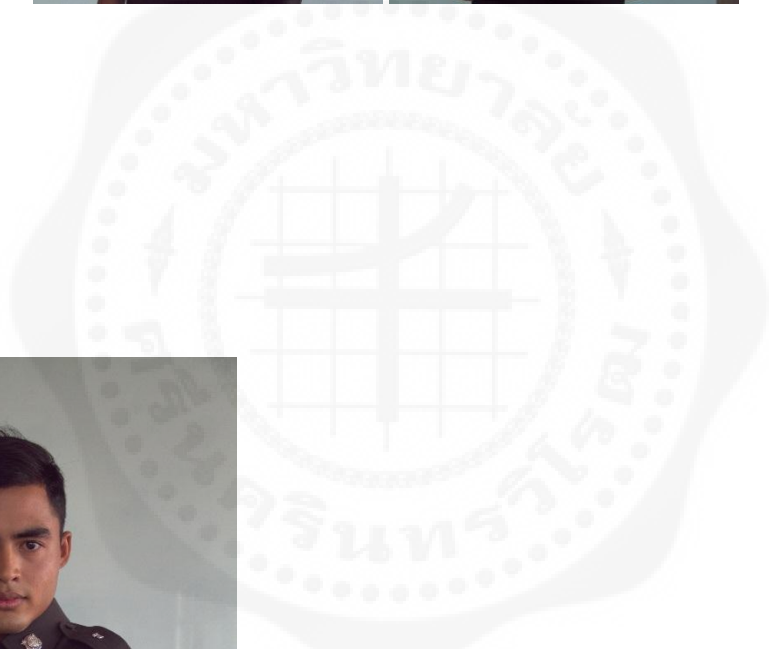

นายสนั่น ใจ เอกรัตน์ ผู้รับบทบาท พ่อตา

ผู้เข้ารับการคัดเลือกนักแสดงชาย บท ตำรวจ

นายแวอลีฟ แวชีอา ผู้รับบทบาท ตำรวจ

3.3.1.3 การทำงานร่วมกับทีมงานฝ่ายต่างๆ

การทำงานร่วมกับฝ่ายศิลป์

1. พิจารณาข้อมูลการวิเคราะห์โทนสี และแสงในภาพยนตร์ โคนค่านิ่งถึงแนวของภาพยนตร์และ อุปกรณ์ประกอบฉากหลัก ที่สามารถสร้างภาพตัวแทนในภาพยนตร์ต่างๆได้
2. พิจารณาข้อมูลการวิเคราะห์เครื่องแต่งกายและการแต่งหน้าตัวละครจากฝ่ายศิลป์ เพื่อคัดเลือกในแบบที่เหมาะสม จากนั้น ให้มีการทดลองเครื่องแต่งกายและการแต่งหน้าโดยให้นักแสดง ทำการลองเครื่องแต่งกาย (Fitting) โดยการจัดการของฝ่ายศิลป์
3. พิจารณาข้อมูลการวิเคราะห์สถานที่ (Location) จากฝ่ายศิลป์ มาคัดเลือกการออกแบบภายในที่ฝ่ายศิลป์ได้ออกแบบไว้ให้สอดคล้องต่อความต้องการในภาพยนตร์ โดยมีผู้กำกับภาพและผู้เขียนบทภาพยนตร์ช่วยเหลือในการคัดเลือก

การทำงานร่วมกับฝ่ายอำนวยการสร้าง

ผู้กำกับภาพยนตร์รับตารางการถ่ายทำภาพยนตร์และการถ่ายทำฉากตัวอย่าง เพื่อเช็ครายละเอียดทำให้มีความพร้อมต่างๆก่อนวันถ่ายทำจริง

การทำงานร่วมกับผู้ฝึกสอนนักแสดง (Acting Coach)

ผู้กำกับภาพยนตร์ทำความเข้าใจบทภาพยนตร์และความเป็นตัวละครกับผู้ฝึกสอนนักแสดงโดยมีผู้เขียนบทภาพยนตร์คอยแนะนำเกี่ยวกับบทบาทตัวละคร ทั้งให้ผู้ฝึกนักแสดงศึกษาความเป็นตัวละครผ่านทางสื่อภาพยนตร์ต่างๆที่มีความใกล้เคียงกับตัวละคร คอยดูแลและควบคุมกิจกรรมการพัฒนาบุคลิกภาพและการแสดงของนักแสดง โดยให้ผู้ฝึกสอนนักแสดงทำการฝึกการแสดงก่อนถึงช่วงการผลิตภาพยนตร์

3.3.1.4 การถ่ายทำฉากตัวอย่าง (Scene Test)

ผู้กำกับภาพยนตร์ปรึกษากับผู้เขียนบทภาพยนตร์ ให้มีการเลือกบทภาพยนตร์ฉบับจริงมาปรับปรุงเพื่อใช้เป็นฉากทดสอบ ทั้งในเรื่องของการแสดง การดำเนินของบทภาพยนตร์ สถานที่ อุปกรณ์ประกอบฉาก แสงและสี เครื่องแต่งกายและการแต่งหน้า

3.3.2 กระบวนการปฏิบัติการผลิตภาพยนตร์ (Production)

1. รับตารางการถ่ายทำแบบประจำวันล่วงหน้าจากผู้จัดการกองถ่ายเพื่อให้ทุกๆฝ่ายปฏิบัติตามแผนงานที่ถูกลงเอาไว้ได้อย่างถูกต้อง
2. ทำความเข้าใจกับผู้ฝึกการแสดง (Acting coach) ในเรื่องการแสดงของตัวละคร ที่จะถ่ายทำทั้งหมดและควบคุมดูแลให้ผู้ฝึกการแสดงชักจูงนักแสดงในระหว่างที่รอฝ่ายผลิต จัดอุปกรณ์แสง ในทุกๆฉากเพื่อให้นักแสดงเกิดความผิดพลาดน้อยที่สุดในการถ่ายทำ
3. ชักซ้อมกับทีมงานช่างกล้อง ในเรื่องของมุมที่ใช้ถ่ายทำ โทนแสง จากนั้นตรวจสอบ กับทีมศิลป์ในเรื่องของสิ่งประกอบฉาก เครื่องแต่งกาย และการแต่งหน้าทำผมนักแสดง และให้ทุกอย่างมาจัดวางเพื่อกำหนดมุมมองผ่านกล้องให้ลงตัว
4. ก่อนเริ่มการถ่ายทำจะอธิบายถึงเหตุการณ์ที่นักแสดงต้องแสดงอีกครั้ง พร้อมทั้งเล่า ถึงเหตุการณ์ก่อนหน้าที่จะมาเป็นฉากปัจจุบันเพื่อให้นักแสดงได้ส่งอารมณ์ตามบทบาทตัวละคร ได้สมจริง จากนั้นชักจูงนักแสดงอีกครั้งเพื่อจัดการวางตำแหน่ง (Blocking) เพื่อให้นักแสดงมีความรู้สึกคุ้นเคยกับสถานที่ตรงที่ถ่ายทำจริงเพื่อความแม่นยำในการแสดง โดยอาศัยผู้ฝึกการแสดงคอยช่วยเหลือ
5. เมื่อฝ่ายพร้อมสำหรับการถ่ายทำ จะสั่งดำเนินการถ่าย และเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นระหว่างการดำเนินการหรือสิ่งผิดปกติเกิดขึ้นก็จะมีคำสั่งให้หยุดและแจ้งปัญหาที่เกิดขึ้นให้ฝ่ายต่างๆที่เกี่ยวข้องเข้าใจ เพื่อแก้ไขอย่างเร่งด่วนและดำเนินการถ่ายทำต่อไปจนจบฉาก นอกจากนี้จะมีการให้คำแนะนำแก่นักแสดงด้วยตัวเอง ร่วมกับผู้ฝึกการแสดง
6. เมื่อการถ่ายทำเสร็จสิ้นในวันต่อวันจะมีการเช็คเทปวิดีโอ เพื่อตรวจสอบความผิดพลาดที่อาจจะมองไม่เห็นตอนถ่ายทำร่วมกับผู้ตัดต่อภาพยนตร์ (Editor) รวมถึงการทดลองตัดต่อและปรับโทนสีปรับแสง ในแต่ละฉากอย่างคร่าวๆ เพราะถ้าเกิดความผิดพลาดที่ไม่สามารถแก้ไขได้ จะแจ้งต่อผู้จัดการกองถ่ายให้มีการปรับตารางถ่ายทำโดยให้เพิ่มฉากที่ต้องถ่ายทำใหม่ลงไป ในตารางถ่ายทำตามความเหมาะสม และแจ้งนักแสดงรวมถึงฝ่ายอื่นๆที่เกี่ยวข้องในเรื่องของความผิดพลาดที่ต้องแก้ไขให้เข้าใจตรงกันและเตรียมพร้อมที่จะต้องปรับแก้ในจุดบกพร่องเพื่อไม่ให้เกิดขึ้นอีกในการถ่ายทำครั้งต่อไป พร้อมทั้งเลือกเทปที่ดีที่สุดสำหรับการตัดต่อภาพยนตร์

3.3.3 กระบวนการหลังการผลิตภาพยนตร์ (Post Production)

ผู้กำกับภาพยนตร์จะทำงานร่วมกับผู้ตัดต่อภาพยนตร์ ในการตรวจเช็คและคัดเลือกเทปอีกครั้งหนึ่งก่อนที่จะตัดต่อเป็นตัวละครรวมทั้งพูดคุยกับผู้ตัดต่อภาพยนตร์ให้เข้าใจตรงกันในส่วนต่างๆของภาพยนตร์ไม่ว่าจะในเรื่องการดำเนินเรื่อง แสงสีและเสียงที่ต้อง เพื่อให้เกิดความผิดพลาดน้อยที่สุด และ ให้คำแนะนำแก่ผู้ตัดต่อภาพยนตร์ในกรณีที่ผู้ตัดต่อมีคำถาม หรือพิจารณาข้อเสนอแนะเมื่อผู้ตัดต่อภาพยนตร์มีความคิดเห็นที่ต่างออกไป เพื่อการปรับปรุงที่ดีที่สุด และกลับไปตรวจสอบอีกครั้งเมื่อผู้ตัดต่อภาพยนตร์พร้อม ประเมินงานและพูดคุยในข้อผิดพลาดที่ต้องแก้ไขในครั้งนั้นๆ แก่ผู้ตัดต่อภาพยนตร์จนได้ภาพยนตร์ที่เสร็จสมบูรณ์ ทำยที่สุดแล้ว ร่วมกับผู้ตัดต่อภาพยนตร์และฝ่ายศิลป์ในการคัดเลือกฉากสวย (Best Scene) เพื่อใช้ทำการโฆษณาตัวภาพยนตร์รวมถึงตัวอย่างภาพยนตร์ (Teaser)

3.4 การทำงานของผู้ฝึกสอนนักแสดงเรื่อง “Begin Again”

3.4.1 กระบวนการเตรียมการผลิต

3.4.1.1 การทำงานระหว่างการคัดเลือกนักแสดง

ก่อนการทำงานคัดเลือกนักแสดง ผู้ฝึกสอนจะทำการอ่านบททั้งหมด และทำความเข้าใจกับบทอย่างละเอียด ทำการวิเคราะห์ตัวละครและวิเคราะห์บทที่จะใช้ในการคัดเลือกนักแสดงว่ามีนิสัย มีอารมณ์ความรู้สึกแบบใด เข้าใจภูมิหลังของตัวละครเพื่อให้รู้ถึงสถานะความสัมพันธ์ของตัวละครในเรื่อง และศึกษาวิธีการใช้ชีวิตของตัวละครเพื่อใช้ในการถ่ายทอดให้นักแสดงนั้นเข้าใจตัวละครได้ง่ายมากยิ่งขึ้น และใช้ในการนำไปฝึกสอนนักแสดงที่เข้ามารับการคัดเลือก ซึ่งจะให้นักแสดงนั้นสามารถถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกและสามารถแสดงบทบาทที่ได้รับออกมาได้เป็นอย่างดี

1. การคัดเลือกนักแสดง

จากแนวคิดในบทความ บทบาทหน้าที่ของ ผู้จัดหานักแสดง มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ได้ให้แนวคิดด้านการจัดหานักแสดงดังนี้

1.1 ลักษณะทางกายภาพ

หมายถึงลักษณะภายนอกทั่วไปของนักแสดง เช่น ความสูง น้ำหนัก สีผิว รูปร่าง ภาษาร่างกาย การเคลื่อนไหว น้ำเสียง เป็นต้น

1.2 ลักษณะที่เป็นธรรมชาติของตัวละคร

นักแสดงควรมีการแสดงออกที่ดูเป็นธรรมชาติ เป็นพิมพ์เดียวกับธรรมชาติของตัวละคร เช่น ความมั่นใจในตนเอง ภาพลักษณ์สามารถสะท้อนลักษณะของตัวละคร จังหวะลีลา ความได้สัดส่วนในภาพ

1.3 ความเฉลียวฉลาด

ความเฉลียวฉลาดของนักแสดงเกี่ยวข้องกับไหวพริบปฏิภาณที่มีอาชีพพืงมี เช่น ความไวต่อการรับรู้ ความเข้าใจสภาพแวดล้อม ระดับการสำรวจตนเอง นักแสดงควรได้รับการฝึกอบรมด้านรสนิยมให้รู้จักเลือก

1.4 ความเข้าใจในงานแสดง

ประสบการณ์ แนวคิดของนักแสดง ความมีฝีมือและความรู้ด้านงานแสดงล้วนมีผลต่อการแสดงการเลือกนักแสดงหน้าใหม่ที่มีความสดอาจก่อให้เกิดปัญหาด้านความเข้าใจต่องานแสดง เนื่องจากมีประสบการณ์น้อยเกินไป แต่ไม่ควรตัดสิทธิ์การรับพิจารณานักแสดงหน้าใหม่ ควรเพิ่มรายการฝึกฝนการแสดงเพิ่มเติมให้แก่นักแสดง

1.5 ความรับผิดชอบ

ความรับผิดชอบของนักแสดงเป็นลักษณะที่ดีของผู้ร่วมงาน การรักษาภาพลักษณ์ของนักแสดงเองให้ดีอยู่เสมอมีผลต่อการเสริมสร้างภาพลักษณ์ของภาพยนตร์

1.6 ข้อผูกมัด

อุปนิสัยการทำงาน ความน่าเชื่อถือ และความกระตือรือร้นของนักแสดงย่อมเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อข้อผูกมัดต่างๆ ที่ต้องตกลงกัน ข้อเรียกร้องและเงื่อนไขที่นักแสดงร้องขอเป็นกรณีพิเศษซึ่งมีความยุ่งยากในการตอบสนอง อาจไม่เหมาะสมสำหรับการถ่ายทำในช่วงเวลาที่ยาวนานหรือเวลาที่ยืดเยื้อต่อไปอีก

1.7 ความมีมนุษยสัมพันธ์

นักแสดงที่ดีควรเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ดี ให้ความร่วมมือ ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ให้ความสัมพันธ์กับผู้อื่น ยืดหยุ่น ประนีประนอมให้กับแนวทางการกำกับของผู้กำกับและแนวทางการแสดงของนักแสดงคนอื่น ๆ

2. การจัดหานักแสดงเพื่อคัดเลือกเป็นตัวละคร

ผู้ฝึกสอนการแสดงมีหน้าที่ดูแลนักแสดงทั้งหมด รวมทั้งติดต่อนักแสดงเพื่อมาทำการคัดเลือก ผู้ฝึกสอนและผู้ร่วมงานจะคอยพูดคุยกับนักแสดงที่เข้ามาคัดเลือก ซึ่งจะทำให้นักแสดงรู้สึกผ่อนคลายและกล้าที่จะพูดคุยมากขึ้น แสดงความเป็นกันเองกับนักแสดง และพูดคุยอธิบายในส่วนของเนื้อเรื่องคร่าวๆ อธิบายสถานการณ์ของบทบาทส่วนที่ได้ให้นักแสดงอ่านเพื่อทำความเข้าใจกับบุคลิกและอุปนิสัยของตัวละคร ซึ่งจะทำให้นักแสดงสามารถสวมบทบาทตัวละครนั้น และแสดงออกมาได้อย่างเต็มความสามารถ อีกทั้งผู้ฝึกสอนการแสดงจะช่วยต่อบทให้กับนักแสดงเพื่อให้นักแสดงเข้าถึงบทบาทและสถานการณ์ที่อยู่ในจินตนาการได้ดียิ่งขึ้น

ในขั้นตอนการทำการคัดเลือกนักแสดงจะมีการใช้คำถามเพื่อสัมภาษณ์นักแสดงที่มาทำการคัดเลือกเพื่อที่จะใช้เป็นข้อมูลในการคัดเลือกประกอบกับการให้ทดลองแสดงเป็นตัวละครนั้นๆ

3. การฝึกซ้อมนักแสดงก่อนเริ่มต้นการถ่ายทำ

หลังจากได้นักแสดงที่ผ่านการคัดเลือกเรียบร้อยแล้ว ผู้ฝึกสอนการแสดงได้ทำการประสานงานกับผู้กำกับการแสดงและผู้อำนวยการสร้างเพื่อนัดหมายนักแสดงให้ทำการฝึกสมาธิ ฝึกการแสดง การใช้อารมณ์ความรู้สึกสื่อออกมาทางท่าทางต่างๆ และลองให้นักแสดงในเรื่องซึ่งต้องเล่นเป็นคู่หู เล่นด้วยกันว่าสามารถจะเข้ากันได้ดีหรือไม่ เพื่อให้นักแสดงทำความเข้าใจกันได้ ได้เรียนรู้ซึ่งกันและกันและเรียนรู้เกี่ยวกับตัวละครมากขึ้นด้วย

3.4.2 กระบวนการปฏิบัติการผลิตภาพยนตร์

หลังจากได้มีการเตรียมความพร้อมให้กับนักแสดงเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ก็ได้มีการฝึกสอนการแสดงให้กับนักแสดงในแต่ละฉากโดยเริ่มต้นจากการให้นักแสดงลองสวมบทและเล่นตามความเข้าใจของตนดู หากนักแสดงยังไม่สามารถเล่นได้ตามที่ผู้กำกับต้องการ ผู้ฝึกสอนก็ได้ทำการยกสถานการณ์สมมติให้นักแสดงได้ทดลองเล่นดูและนำมาประยุกต์ใช้เล่นกับบทบาทของตัวละคร อีกทั้งยังช่วยทำความเข้าใจเกี่ยวกับอารมณ์ของตัวละครในแต่ละฉากให้กับนักแสดง เพื่อให้นักแสดงเข้าใจตัวละครและเข้าถึงบทบาทมากยิ่งขึ้น

3.4.3 กระบวนการหลังการถ่ายทำ

หลังจากการถ่ายทำผ่านไป ก็เข้าสู่กระบวนการตัดต่อ ผู้ฝึกสอนการแสดง ได้ทำการปรึกษากับผู้กำกับ ผู้กำกับภาพ เพื่อทำการตัดต่อภาพยนตร์ คัดเลือกฉากที่มีการแสดงที่ดี มีองค์ประกอบภาพที่สมบูรณ์แบบที่สุดมาตัดต่อกัน เพื่อให้ผลงานภาพยนตร์ออกมาดีที่สุด หากมีบางฉากมีข้อผิดพลาดก็ปรึกษากับทีมงานทุกฝ่ายเพื่อถ่ายทำซ่อม ช่วยกันจัดตารางการถ่ายทำและนัดนักแสดง ผู้ฝึกสอนต้องเรียนรู้ข้อผิดพลาดในฉากนั้นก่อนทำการถ่ายทำซ่อม เพื่อไม่ให้เกิดความผิดพลาดอีกครั้ง

3.5 กระบวนการทำงานของผู้กำกับศิลป์ เรื่อง “Begin Again”

3.5.1 กระบวนการเตรียมการผลิต (Pre-Production)

3.5.1.1 การกำหนด Mood and Tone

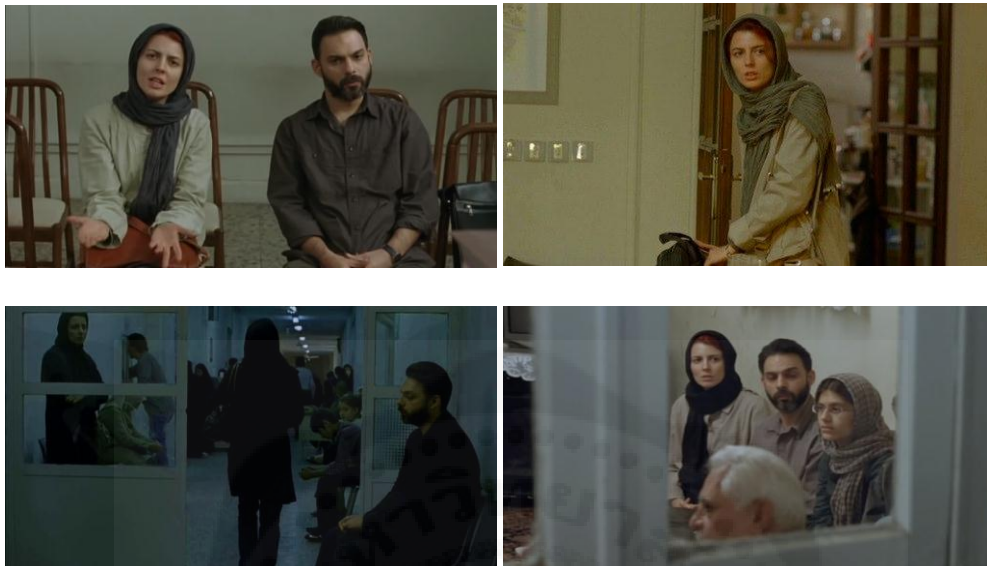
Mood & Tone ของเรื่องจะถูกปรับตามอารมณ์ของตัวละคร สีภาพที่อยู่ในบ้านของพระเอกจะเป็นสีเขียว น้ำตาลที่ให้อารมณ์คลุมเครือ สีเขียวใช้แทนที่อยู่อาศัย แต่ถูกปรับให้มีหม่นด้วยสีน้ำตาลคล้ายกับสภาวะจิตใจของตัวพระเอกที่มีต่อเมีย

เมื่อเข้าสู่ฉากในบ้านของเจ้จะถูกปรับให้เป็นสีน้ำตาลมากขึ้น ซึ่งในฉากทั้งสองตัวละครต้องตกลงที่จะไปปล้น จึงใช้สีน้ำตาลเพื่อให้ความรู้สึกสกรปรก

เมื่อเข้าสู่เนื้อเรื่องส่วนของการตำรวจ จะเลือกใช้สีฟ้าเพื่อให้ความรู้สึกเปลี่ยวเหงาของอาชีพตำรวจที่ต้องห่างจากบ้านมาทำงานในกรุงเทพ ซึ่งส่งผลให้ตัวละครตำรวจมีความอยากมีหน้าตาในหน้าที่การงาน อยากมีอำนาจ

ส่วนเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่ของเรื่อง คือในร้านเครื่องใช้ไฟฟ้าใช้สีน้ำเงินค่อนข้างไปทางดำเพื่อให้ความรู้สึกลึกลับและบรรยากาศที่เย็บของร้าน อีกทั้งยังใช้สีม่วงจากตู้ปลาเพื่อให้ความรู้สึกสับสน ไม่แน่นอน

Mood & Tone ทั้งเรื่องอิงจากเวลาตั้งแต่เช้าจนกระทั่งเช้าของอีกวัน เริ่มเรื่องด้วยบรรยากาศที่คลุมเครือและค่อยๆ ขยับไปสู่ความมืดมนจนกระทั่งค่อยๆ คลี่คลายแต่บรรยากาศก็ยังเหมือนเดิม แต่เพิ่มความสดใสของสีขยับขึ้นมามากขึ้น คล้ายกับเรื่องราวที่เกิดขึ้นตลอดทั้งเรื่องจนเหตุการณ์สุดท้ายก็ยังเกิดขึ้นต่อ

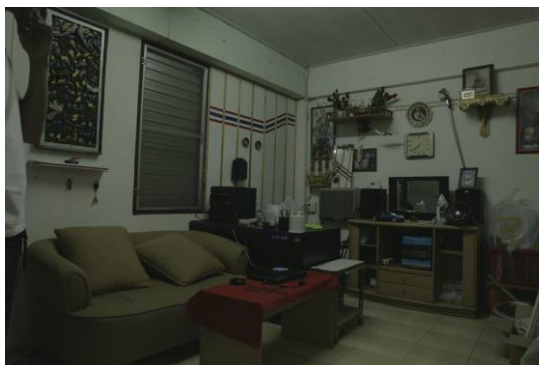

3.5.1.2 การออกแบบสถานที่ที่ใช้ในการถ่ายทำภาพยนตร์

เนื่องจากในภาพยนตร์เป็นเรื่องราวในชีวิตจริง เป็นสถานที่ที่ทุกคนเห็นในชีวิตประจำวัน อย่างเช่น แฟลต บ้าน คน สถานีตำรวจ ป้ายรถเมล์ และอื่นๆ แต่เพื่อต้องการให้เห็นถึงความหมายของแต่ละสถานที่ แต่ละที่จึงมีความหมายแต่ต่างกันไป

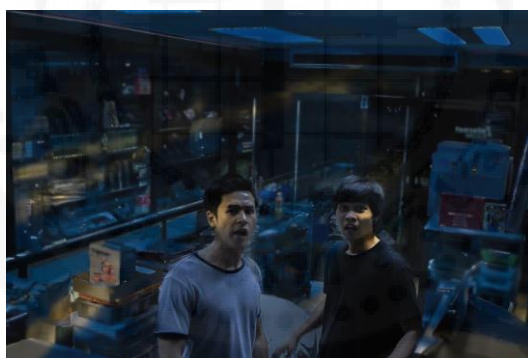
บ้านปอม

ปอมอาศัยอยู่ในแฟรตย่านห้วยขวางกับเมียและลูกของเขา เนื่องจากแฟลตห้วยขวางมีราคาไม่แพง และมีบริษัทขนาดกลางและขนาดใหญ่อยู่รอบๆ เขาจึงตัดสินใจอยู่ที่นี่

ร้านเครื่องใช้ไฟฟ้า

ร้านเครื่องใช้ไฟฟ้านี้เป็นของพ่อตาของปอม เขาแข่งต่อมาจากเพื่อนหลังจากเกษียณราชการ ร้านนี้จึงไม่ได้ใหม่นัก อุปกรณ์การช่างก็ยังมีใช้แบบเดิมเนื่องจากตัวเขาเอง เมื่อครั้งยังเป็นนายทหารสื่อสาร ยังคงเคยชินกับอุปกรณ์เก่าๆ ร้านถูกจัดวางของไม่ค่อยมีระเบียบเรียบร้อยนัก อยู่แค่พาดหน้ามือ จำได้ว่าอะไรอยู่ตรงไหน ร้านค่อนข้างแคบ ในการออกแบบจึงทำให้บรรยากาศในร้านน่าอึดอัด ประกอบกับการจัดเรียงวางของ ทำให้ภาพโดยรวมดูน่าอึดอัด

บ้านเจ้ง

เจ้งอาศัยอยู่คนเดียวในบ้านเช่าหลังเล็กๆ อยู่คนเดียวแบบชายโสด และไม่มีรายได้มากนัก บวกกับนิสัยของตัวเองที่เขาเองที่ไม่ได้รักความสะดวกสบาย ทำให้บ้านของเขาทรุดโทรม สกปรก ข้าวของวางกระจัดกระจายอยู่ในบ้าน การออกแบบจึงเลือกให้บ้านของเขาอยู่ในแหล่งชุมชนสลัม บรรยากาศรอบๆบ้านค่อนข้างแออัด ทำให้เขารู้จักคนแถวนั้นไปหมด ยิ่งเพิ่มความมั่นใจในตัวเองว่าตัวเองเป็นเจ้าของบ้าน เพื่ออวดเพื่อนทุกคนที่มาเที่ยวบ้านของเขา

3.5.2 กระบวนการปฏิบัติการผลิต (Production)

3.5.2.1 การออกแบบอุปกรณ์เพื่อใช้ประกอบฉาก และ อุปกรณ์ประกอบฉากเพื่อบ่งบอก ลักษณะนิสัยของตัวละคร

บ้านปอม

เนื่องจากปอมมีรายได้ไม่มากนัก บวกกับที่เขาพาภรรยาของเขาหนีมา และเพิ่งมีลูกด้วยกัน ทำให้มีรายจ่ายที่มากกว่า ทุกอย่างเกิดขึ้นบนความไม่แน่นอน ทำให้เฟอร์นิเจอร์ทุกอย่างในบ้านคือสิ่งของที่ผลิตจากพลาสติก หรือวัสดุที่พังง่าย ถอดประกอบได้ เคลื่อนย้ายได้ตลอดเวลา หรือเป็นการวางของหนักบนชั้นวางของพลาสติก ทำให้ดูโฉบเฉี่ยวพร้อมจะพังทุกเมื่อ ตลอดจนภาพวาดรูปทะเล ที่มีคลื่นซัดตลอดเวลา ภรรยาของเขาซื้อเพราะคิดว่ามันทำให้บ้านดูสดชื่น แต่ความจริงชีวิตพวกเขาเหมือนอยู่ในเรือที่โคลงเคลง ม่านสีฟ้ามีการเคลื่อนไหวจากลมด้านนอก เปลวถูกจัดวางใกล้หน้าต่างเพื่อให้ได้รับแสง แต่ความจริงมันคือว่าไม่แน่นอน เกิดขึ้นกับเด็กคนนี้มากที่สุด

ร้านเครื่องใช้ไฟฟ้า

อุปกรณ์เครื่องใช้การช่างต่างๆยังคงเป็นแบบเก่า เพราะเนื่องจากครั้งที่พ่อตายยังเป็นทหารสื่อสาร เขายังคงชินกับเครื่องมือเก่าๆ และร้านนี้ไม่ใช่ร้านใหม่ เขาแข่งมาจากเพื่อนของเขาอีกที ทำให้ยังมีอุปกรณ์เก่าจากเจ้าของเดิมอยู่บ้าง โทรทัศน์ถูกวางในตำแหน่งสลัดไปมาแต่หันหน้าไปทางเดียวกัน ทำให้เกิดความรู้สึกซ้ำ กัดตัน ทำให้ตัวละครในเรื่องตัดสินใจโดยไม่คิดให้รอบคอบ ของที่พื้นวางระเกะระกะ เนื่องจากพ่อตามีความเครียดในแต่ละวัน เขาดื่มเบียร์และทิ้งขวดเบียร์ไว้ที่พื้น เชื่อมโยงถึงต้นเหตุที่ทำให้เกิดเหตุการณ์ในเรื่อง และตู้ปลาเป็นจุดให้แสงจากในร้าน การออกแบบยังคงให้ความหมายของการเคลื่อนไหวไม่แน่นอนของน้ำและปลาในตู้

บ้านเจ๋ง

ในบ้านจะมีของและเสื้อผ้าตามพื้นและเฟอร์นิเจอร์ต่างๆที่ใส่แล้วและยังไม่ได้ใส่ รวมถึงจานชามแห้งกรังที่ไม่นำไปล้างหลังจากทานอาหารเสร็จ และโดยรอบผนังจะมีโปสเตอร์นักฟุตบอลชื่อดัง และรูปภาพของมอเตอไซค์ราคาแพง เพื่อให้คนที่มาบ้านเรารู้สึกว่าเขามีรสนิยมที่ดี ชอบของแพง เล่นกีฬาสากล และเชียร์ทีมชื่อดังของโลก

ห้องพักตำรวจ

เนื่องจากเขาเป็นลูกคนเดียว เขาคือความหวังของพ่อและแม่ จึงถูกกดดันให้เป็นเด็กเรียนดี มีความประพฤติดีมาตลอด เขาได้รับรางวัลแต่ประกาศนียบัตรมากมาย จนกระทั่งเขาสอบและเรียนจบตำรวจ นี่คือนิสัยที่ตัวเขาและครอบครัวภูมิใจมากที่สุด ในห้องของเขาจึงมีใบประกาศรางวัลต่างๆ รูปครอบครัวเพื่อเตือนใจตนเองอยู่เสมอ และกระจกบานใหญ่เพื่อคอยดูเงาสะท้อนตนเองตลอดเวลา ซึ่งเขามีความภาคภูมิใจเป็นอย่างมาก

ฉากปล้น

ปอมและเจ๋งเลือกที่จะใช้ถุงกระดาศที่ได้มาจากร้านฟาส์ฟู้ดที่พวกเขาเพิ่งรับประทานก่อนที่จะตัดสินใจมาปล้น ยังมีคราบน้ำมันติดอยู่เลยด้วยซ้ำ เนื่องจากฟาส์ฟู้ดคือตัวแทนของเศรษฐกิจในชีวิตเร่งด่วน ทุกคนถูกกดดันชีวิตในเวลาที่ย่ำแย่ อาหารจานด่วนจึงเป็นสิ่งที่เลี่ยงไม่ได้ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่องนี้ก็เช่นกัน พวกเขาไม่มีทางเลือกมากนัก ในสภาวะที่ถูกกดดันจากสภาพแวดล้อมในสังคม ตลอดจนภาวะที่ตนเองได้รับมอบหมายนั้น มันเกินความสามารถที่ตนจะแบกรับได้จริงๆ การหันมารวยทางลัดก็เกิดขึ้น จึงไม่ได้ใช่เรื่องแปลกอะไร

3.5.2.2 การออกแบบเสื้อผ้านักแสดง

เนื่องจากเรื่องราวที่เกิดขึ้นในภาพยนตร์ เกิดขึ้นในช่วงเวลาเดือนธันวาคมของปี พ.ศ.2556 ซึ่งเป็นราวของชีวิตจริงในปัจจุบัน ตัวละครใช้ชีวิตอยู่ในกรุงเทพฯ แต่ด้วยสถานะในเรื่องพูดถึงความไม่แน่นอน และความชัดเจนของตัวละครแต่ละตัว การออกแบบเสื้อผ้าจึงยึดหลักเรื่องความเป็นจริงมากที่สุด ดึงความโดดเด่นของนิสัย สถานะทางสังคม และองค์ประกอบต่างๆ เพื่อให้คนรับรู้ถึงอารมณ์ของตัวละครมากที่สุด รวมถึงการบอกใบ้ในเสื้อผ้า พูดถึงว่าไม่แน่นอนไม่สถานการณ์ บอกผ่านลายผ้า ความพิริ้วของผ้า และการปักเย็บต่างๆ

ปอม

ปอมอายุ 25 ปี สถานะยากจนถึงทำงาน เสื้อผ้าที่ใช้ในภาพยนตร์มีเพียงชุดเดียวคือชุดทำงาน ทางด้านการออกแบบจึงเลือกให้เขาทำงานที่บริษัทล่องเรือในกรุงเทพฯ สมเหตุสมผลกับสถานการณ์ในเรื่อง คือเกิดเหตุการณ์ทางเมือง

ทำให้ผู้คนออกมาปิดถนน เศรษฐกิจตกต่ำ เขาโดนไล่ออก และเลิกบริษัทล่องเรือเพื่อแสดงถึงความไม่แน่นอน เหมือนล่องเรือในแม่น้ำ และในเรื่องเขาโกหกภรรยาว่าเขายังมีงานทำ โลกก็เสียจึงถูกออกแบบมาในลักษณะหน้ายิ้ม ชื่อบริษัท Voyage Tour ปักอยู่บนลายคลื่นซึ่งแสดงถึงความไม่แน่นอน ลักษณะเสื้อผ้าในเรื่องภรรยาเป็นคนดูแลเรื่องเสื้อผ้า แต่ด้วยความที่เธอไม่ได้เป็นแม่บ้านแม่เรือนมาตั้งแต่เด็ก ทำให้เสื้อผ้าของปอมไม่ได้มีความเรียบร้อยมากนัก ปอมยังคงใช้นาฬิกาข้อมือ และกระเป๋าเงินใบเก่าที่ใช้มานานหลายปี รวมถึงทรงผมที่ไม่ได้ถูกจัดแต่ง และจังหวะการเคลื่อนไหวของเขาเอง

เจ้ง

เจ้งอายุ 25 ปี ไม่มีอาชีพแน่นอน อาศัยอยู่ในบ้านสกปรกตัวคนเดียว นิสัยของเขาค่อนข้างขี้โอ่ โผงผาง ทำอะไรไม่คิดให้รอบคอบ ในการออกแบบเสื้อผ้าเจ้งออกแบบให้มีกระเป๋าเยอะๆ ทั้งที่สะพายพาดบ่า และกระเป๋าที่กางเกงมากมาย ให้ความรู้สึกถึงการมีสิ่งของในตัว แต่ความจริงในกระเป๋าไม่มีอะไรเลย รองเท้าเป็นผ้าใบยี่ห้อดัง แต่ตัวเขาเองใส่ของปลอม ไม่ใส่ถุงเท้า และลายของกางเกงคือลายทหาร สีฟ้าเทาดำ ลวดลายยุ่งเหยิงไม่แน่นอนคล้ายคลื่น เสื้อสีกรมท่าใส่ซ้ำหลายวัน และไม่โกนหนวด

ส้ม

อายุ 23 ปี เธออายุยังน้อยแต่ด้วยสถานภาพของเธอตอนนี้ ทำให้เธอดูโทรมและแก่กว่าวัย ผิวขาวซีดเพราะไม่ได้ค่อยได้ออกไปข้างนอกจึงต้องเลี้ยงลูก ผมยวากลางหลังรวมขึ้นอย่างลวกๆ เพราะไม่มีเวลามากนั้น การออกแบบเสื้อผ้าของเธอ นำมาจากสถานที่ที่เธอเคยอยู่เมื่อครั้งวัยรุ่น ตอนเธอเด็กๆใส่แต่กางเกงเพราะพ่อเป็นเป็นทหารที่เข้มงวดและเลี้ยงลูกคนเดียว ทำให้เมื่อเธอหนีตามสามีเธอมา เธอเลือกจะใส่แต่กระโปรง แต่ด้วยแฟชั่นและรสนิยมรวมถึงค่าใช้จ่ายต่างๆ ทำให้เธอไม่มีเงินมากพอที่จะซื้อเสื้อผ้าสวยๆใส่ เสื้อผ้าที่เธอใส่จึงได้มาจากตลาดนัด หรือร้านมือสองต่างๆ เป็นชุดกระโปรงยาวประมาณเข่า ดีไซน์เซ็กซี่ จนทำให้ดูแปลกๆในด้านของความรู้ของผู้ชม เพิ่มเติมตรงลายผ้า ให้มีลูกไม้คล้ายลายคลื่น และการตัดเย็บทำให้ดูคล้ายคลื่น ลายวอกไปวนมาดูไม่แน่นอน

พอลดา

อายุ 35 ปี เคยรับราชการทหารมาก่อน เนื่องจากพอลดาเป็นทหารมาตั้งแต่หนุ่ม และบวกกับนิสัยแบบทหาร ทำให้การแต่งตัวและทรงผมของเขายังดูเหมือนทหารอยู่ เสื้อผ้าที่ใส่ก็ยังคงเป็นแบบทหารในเวลาพัก เสื้อผ้าส่วนใหญ่ซื้อมาจากกองอำนวยการที่ค่ายทหาร เป็นเสื้อผ้าที่ไม่จำเป็นต้องได้รับการดูแลมากนัก เช่นเสื้อยืดและกางเกงขาสั้น รองเท้าแตะหนังที่ใช้มาแล้วหลายปี ทรงผมเก๋เรียนแบบทหาร ง่ายต่อการดูแล ส่วนในเรื่องของการออกแบบ เลือกเสื้อแบบเรียบกางเกงแบบเรียบตัดขอบข้างด้วยสีเข้ม แต่ทุกอย่างผสมสีเขียวแบบทหาร เพราะในความเป็นจริงแล้ว พอลดาไม่มีความเป็นเผด็จการและไม่ฟังใคร เชื่อว่าชีวิตนี้อยู่บนความแน่นอนที่สุด เพราะตัวละครนี้มีสถานะภาพแน่นอนที่สุด จนกระทั่งเกิดเหตุการณ์ในเรื่องขึ้น ลายเสื้อของพอลดาเปลี่ยนไปอย่างสิ้นเชิง เหมือนกับเขาได้รู้ว่าทุกอย่างเกิดขึ้นได้เสมอ ทุกสิ่งทุกอย่างไม่แน่นอน

ตำรวจ

เขาเป็นตำรวจหนุ่มใหม่ซี้เก๊ก เชื้อมั่นใจตัวเอง แต่สิ่งที่เขาพยายามปกปิดอยู่ คือความจริงเขาเป็นคนซี้ฉลาด แต่จำเป็นต้องเป็นเสาหลักของบ้าน เนื่องจากครอบครัวฝากความหวังไว้ที่เขาซึ่งเป็นลูกคนเดียว เมื่อเขาสอบตำรวจติดจึงเป็นความภาคภูมิใจที่บ้านมาก การออกแบบเสื้อผ้าจึงออกมาในรูปแบบที่เรียบง่ายที่สุด เสื้อผ้าถูกรีดเรียบกริบ กรีบกม รองเท้าหนังแก้วขัดเงา หัวเข็มขัดเงินเงา แม้แต่เสื้อที่อยู่ด้านใน เขาตั้งใจให้เป็นแบบคอสีแดง เพราะเวลาเลิกงานเมื่อเขาถอดเสื้อตัวนอกออกทุกคนก็ยังเห็นว่าเขาเป็นตำรวจ ทรงผมถูกเชี้อย่างดีในทุกเช้า เพื่อให้ดูสมเกียรติกับชุดตำรวจที่ใส่อยู่

3.6 กระบวนการผลิตภาพยนตร์

3.6.1 กระบวนการเตรียมการผลิต (Pre-Production)

3.6.1.1 การจัดเตรียมอุปกรณ์ในการถ่ายทำภาพยนตร์

วิเคราะห์จากตารางการถ่ายทำว่า ภายในเบรคดาวน์ที่กำหนด มีการถ่ายทำฉากไหนและวันเวลาใดบ้าง มีฉากกลางวัน หรือ กลางคืนทั้งหมดกี่ฉาก ใช้สถานที่ใดในการถ่ายทำ โลเคชั่นสามารถวางไฟได้มากน้อยเพียงใด Props & Set ทำงานหนักแค่ไหน และฉากใดการแสดงโดดเด่น ฉากใดองค์ประกอบศิลป์โดดเด่น เป็นต้น การวิเคราะห์หีบภาพยนตร์และตารางการถ่ายทำเหล่านี้ คือส่วนหนึ่งที่สำคัญในการถ่ายทำของหน้าที่ผู้กำกับภาพซึ่งการทำงานที่ດึ้นนั้น นอกจากจะเตรียมพร้อมอุปกรณ์ทุกอย่างไว้เพื่อเหลือเผื่อขาดแล้ว ยังต้องรับมือกับสภาพการณ์ต่าง ๆ ของแสง สี เสียง ที่อาจจะเกิดขึ้นอีกด้วย เช่น กรณีที่เสียงอาจมีมอดเดอร์ไซร์รบกวน ควรจะมีไมค์ที่ directional ต่ำ เพื่อไว้ฉุกเฉิน หรือแม้กระทั่งแสงในการถ่ายทำ ก็ควรจะมีไฟหลากหลายขนาด เพื่อรองรับแสงธรรมชาติที่ขาดหายไปในวันนั้น ๆ อีกด้วย

3.6.2 กระบวนการปฏิบัติการผลิตภาพยนตร์

3.6.2.1 ตำแหน่งช่างภาพและผู้ช่วยกล้อง

ผู้กำกับภาพในที่นี้ มีหน้าที่สื่อความหมายทางด้านภาพ หนึ่งในสัญณะทางภาพยนตร์ให้สวยงามและสมบูรณ์ สอดคล้องกับบทและเนื้อหาให้ได้มากที่สุด ส่วนตำแหน่งผู้ช่วยกล้อง คือช่วยพยายาม โฟกัสภาพไม่ให้หลุด โฟกัส และคอยดูแลอุปกรณ์การถ่ายทำด้านกล้องทั้งหมด

การวางมุมกล้อง

เป็นขั้นตอนการกำหนดตำแหน่งกล้องเพื่อเตรียมถ่ายทำในสถานที่จริง เพื่อกำหนดอุปกรณ์ในการจัดหา เพื่อกำหนดมุมภาพที่จะใช้ถ่าย ในขั้นตอนนี้ช่างภาพต้องทำการปรึกษากับผู้กำกับว่าในแต่ละซีนต้องการให้ภาพออกมาเช่นไร ใช้มุมภาพจำนวนเท่าไร จากนั้นจึงศึกษาเกี่ยวกับสรีระของนักแสดงว่ามีความสูงต่างกันอย่างไร ในกรณีที่ความสูงต่างกันมากก็ต้องใช้ฐานรองยืนเพื่อให้ง่ายแก่การถ่ายทำ หลังจากนั้นแล้วจึงศึกษาเรื่องแสง ว่าขณะเวลาที่เรากำลังจะถ่ายว่าต้องการใช้แสงธรรมชาติหรือแสงจัด

3.6.2.2 ตำแหน่งทำเสียง

การทำเสียงในกระบวนการโปรดักชั่นมีความละเอียดอ่อนไม่น้อยไปกว่าหน้าที่อื่น ๆ ในกระบวนการนี้เลย กล่าวคือเสียงเป็นเรื่องละเอียดอ่อนและถูกรบกวนสั้นไหวได้ง่ายมาก ความแน่นอนของการเก็บเสียงในกองถ่ายภาพยนตร์จึงต้องมีสมาธิ และความรับผิดชอบสูง

3.6.2.3 ตำแหน่งจัดแสง

ภาพยนตร์เรื่องนี้ เราต้องการที่จะใช้แหล่งกำเนิดแสงจากสถานที่ (interior lighting) ให้ได้มากที่สุด เพื่อขับพลังลึกลับของสถานที่ออกมาอย่างมีประสิทธิภาพ จึงเป็นเรื่องที่ผู้ออกแบบแสงจำเป็นต้องรู้ตำแหน่งและแปลนไฟในบ้านอย่างถูกต้อง ส่วนเรื่องของการจัดแสงภายในห้อง ผู้ออกแบบแสงก็สังเกตจาก แสงจริงๆที่ควรเกิดขึ้นในฉาก เช่น หากมีโคมไฟและหลอดไฟ เป็นต้น

3.7 กระบวนการตัดต่อภาพยนตร์

ในกระบวนการตัดต่อภาพยนตร์ สามารถแบ่งเป็นลำดับขั้นตอนได้ดังนี้

1. การจัดการไฟล์วิดีโอหลังการถ่ายทำ

1.1 จัดแยกไฟล์วิดีโอตามลำดับฉากของการถ่ายทำ โดยสร้างแฟ้มข้อมูลขึ้นใหม่เพื่อเก็บไฟล์วิดีโอในแต่ละฉาก เพื่อให้ง่ายต่อการลำดับภาพในขั้นตอนการตัดต่อภาพยนตร์

1.2 จัดแยกไฟล์เสียงที่บันทึกจากอุปกรณ์บันทึกเสียง โดยสร้างแฟ้มข้อมูลขึ้นใหม่เพื่อเก็บไฟล์เสียงโดยแยกเป็นฉากต่างๆ เพื่อให้ง่ายต่อการตัดต่อเสียง

1.3 ทำการสำรองข้อมูลไฟล์วิดีโอและไฟล์เสียงทั้งหมด เพื่อป้องกันความเสียหายในกรณีที่คอมพิวเตอร์มีปัญหา หรือเกิดความขัดข้อง

1.4 ผู้ตัดต่อภาพยนตร์ปรึกษากับผู้กำกับภาพยนตร์และทำการคัดเลือกซีนต่างๆในแต่ละฉากโดยพิจารณาจากองค์ประกอบต่างๆ ทั้งในเรื่องของการแสดง องค์ประกอบด้านภาพ ความสมบูรณ์ของฉาก เพื่อใช้เป็นซีนที่ดีที่สุดในการใช้ตัดต่อภาพยนตร์

2. การตัดต่อขั้นแรก (Rough Cut)

2.1 ผู้ตัดต่อทำการตัดต่อเสียงโดยการซิงค์เสียงจากไฟล์เสียงที่บันทึกแยกขณะถ่ายทำเข้ากับไฟล์วิดีโอ เพื่อความสะดวกในการตัดต่อภาพยนตร์

2.2 ผู้ตัดต่อทำการตัดต่อภาพยนตร์อย่างหยาบๆ โดยตัดหัวและท้ายของแต่ละช็อตออกเพื่อให้การแสดงต่อเนื่องกัน โดยเห็นภาพรวมทั้งหมดของเรื่องราว โดยยังไม่ได้คำนึงถึงความกระชับของเรื่องราว ใช้การเรียงเรื่องราวตามแบบของบทภาพยนตร์ ซึ่งยังไม่มีการลำดับภาพหรือเทคนิคที่ซับซ้อน ผู้ตัดต่อนำเสนอ Rough Cut ต่อผู้กำกับและฝ่ายอื่นๆ เพื่อพิจารณาถึงองค์ประกอบต่างๆ เช่น การเล่าเรื่อง องค์ประกอบของฉาก อุปกรณ์ประกอบของฉาก เครื่องแต่งกาย การแต่งหน้าและทรงผม แสง เสียง รวมถึงการแสดง ว่ามีความสมบูรณ์หรือไม่อย่างไร

3. การตัดต่อขั้นที่สอง (Rough Cut 2)

3.1 ผู้ตัดต่อลำดับภาพอย่างละเอียดมากขึ้น มีการลำดับภาพที่ซับซ้อนและกระชับขึ้น โดยตัดทอนบางฉากออกซึ่งไม่ก่อให้เกิดการทำลายเนื้อเรื่องที่ผู้เขียนบทภาพยนตร์และผู้กำกับภาพยนตร์ต้องการ แต่เป็นการปรับและพัฒนาการเล่าเรื่องให้ดูน่าสนใจมากยิ่งขึ้นมีความสมเหตุสมผลมากยิ่งขึ้น

3.2 ผู้ติดต่อทำการติดต่อเสียงดนตรีประกอบ และเสียงประกอบฉากในแต่ละฉาก โดยคำนึงถึงความเหมาะสมกับอารมณ์และบรรยากาศของเรื่องราวในขณะนั้น อันประกอบไปด้วย ดนตรีประกอบและเสียงประกอบฉากที่ช่วยเน้นอารมณ์และบรรยากาศให้มีความสนุกและน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

3.3 ผู้ติดต่อทำการปรึกษาผู้กำกับทีมงานฝ่ายอื่นๆตลอดจนที่ปรึกษา ถึงการลำดับภาพยนตร์ เรื่องของความกระชับและความสมบูรณ์ของเรื่องราวที่ต้องการสื่อสารกับผู้ชม ในเรื่องโทนสีของภาพยนตร์ซึ่งมีความสำคัญในการกระตุ้นอารมณ์ของผู้ชมและสร้างความสมจริงในโลกของภาพยนตร์

3.4 ผู้ติดต่อได้ทำการปรับแต่งสีให้ในเรื่องมีความเท่ากัน และปรับสีให้เป็นไปตามอารมณ์และโทนของภาพยนตร์ที่กำหนดไว้ เพื่อความสมบูรณ์ของภาพยนตร์

บทที่ 4

สรุปการศึกษาค้นคว้าและสร้างสรรค์

จากการศึกษาและสร้างสรรค์ภาพยนตร์สั้นแนวตลกร้าย (Black Comedy) เรื่อง “Begin Again”

สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาสร้างสรรค์ภาพยนตร์สั้นแนวตลกร้าย (Black Comedy) เรื่อง “Begin Again” ทำให้ผู้ศึกษาได้ทราบข้อมูลของภาพยนตร์แนวตลกร้าย (Black Comedy) และผู้ศึกษาได้รู้ถึงกระบวนการสร้างสรรค์ภาพยนตร์แนวตลกร้าย (Black Comedy) โดยได้นำเสนอออกมาในรูปแบบของภาพยนตร์สั้นเรื่อง Begin Again ความยาวไม่เกิน 30 นาที

มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. เพื่อศึกษาลักษณะและแนวทางของภาพยนตร์แนวตลกร้าย (Black Comedy)
2. พัฒนาศักยภาพของภาพยนตร์แนวตลกร้าย (Black Comedy) เรื่อง “Begin Again”
3. เพื่อศึกษาขั้นตอนการสร้างสรรค์ภาพยนตร์แนวตลกร้าย (Black Comedy) เรื่อง “Begin Again”
4. เพื่อสร้างสรรค์ภาพยนตร์สั้นแนวตลกร้าย (Black Comedy) เรื่อง “Begin Again”

อภิปรายผล

ผู้ศึกษาได้เรียนรู้กระบวนการผลิตทั้งหมด โดยการศึกษาข้อมูลเอกสารต่างๆ ที่มงานได้พบว่าถึงแม้จะมีการเรียนรู้จากตำรา ภาพยนตร์แนวตลกร้ายในอดีตและทฤษฎีต่างๆแล้ว แต่ในทางปฏิบัติจริงนั้นไม่มีทางที่จะเป็นไปได้จากราบรื่นเสมอไป เมื่อผู้วิจัยลงมือปฏิบัติจริงจึงทำให้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นระหว่างการทำงานของกระบวนการผลิตภาพยนตร์สั้นเรื่อง “Begin Again” ซึ่งนอกเหนือจากที่เคยศึกษาไว้ แต่ก็สามารถแก้ไขปัญหาล่วงไปได้ด้วยดีและดำเนินการได้อย่างราบรื่นตามที่กำหนด

ข้อดี

1. ภาพยนตร์แนวตลกร้าย (Black Comedy) เรื่อง “Begin Again” เป็นภาพยนตร์ที่ได้รับความนิยมมากในยุคสมัยหนึ่ง และได้เสื่อมความนิยมไปเป็นเวลานาน จึงทำให้ผู้วิจัยเล็งเห็นว่าควรหาคำตอบว่าภาพยนตร์แนวตลกร้าย (Black Comedy) ถึงได้เสื่อมความนิยมลงไป และเพื่อหาแนวทางพัฒนาปรับปรุงภาพยนตร์สั้นแนวตลกร้าย (Black Comedy) ให้มีความน่าสนใจมากขึ้น
2. เป็นการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยการนำภาพยนตร์แนวตลกร้าย (Black Comedy) ที่ได้รับความนิยมของต่างประเทศมาล้อเลียน ประยุกต์ และใส่บริบทความเป็นไทยลงไปทำให้ภาพยนตร์มีความน่าสนใจ
3. จากการศึกษาค้นคว้าของภาพยนตร์แนวตลกร้าย (Black Comedy) มาทำให้กลุ่มผู้วิจัยสามารถนำจุดเด่นต่างๆของภาพยนตร์ที่กลุ่มผู้วิจัยได้นำมาศึกษามาประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม

4. ทีมงานและนักแสดงทุกคนมีความตรงต่อเวลา ทำให้การถ่ายทำลุล่วงไปได้ด้วยดี
5. เจ้าของสถานที่ให้การต้อนรับและให้การอำนวยความสะดวกเป็นอย่างดี ถึงแม้บางสถานที่กลุ่มผู้วิจัยจะไม่ได้ขออนุญาตมาก่อน ทำให้การถ่ายทำเป็นไปได้โดยราบรื่น

ข้อเสีย

1. การผลิตภาพยนตร์สั้นแนวตลกร้าย (Black Comedy) ให้มีความน่าสนใจนั้น เมื่อเทียบเท่ากับภาพยนตร์ขนาดความยาวแนวตลกร้าย (Black Comedy) เป็นเรื่องที่ยากต่อการเข้าถึงอารมณ์ของผู้ชมเนื่องจากภาพยนตร์สั้นมีขนาดเวลาที่จำกัดหากผู้ผลิตภาพยนตร์สั้นมีความเข้าใจเนื้อหาความเป็นตลกร้าย (Black Comedy) ไม่ถ่องแท้ อาจจะทำให้ความน่าสนใจหรืออรรถรสในการรับชมภาพยนตร์ของผู้รับชมลดน้อยลง
2. กระบวนการผลิตภาพยนตร์สั้นของผู้วิจัย ยังมีกระบวนการผลิตที่ค่อนข้างเป็นมือสมัครเล่นและขาดความรู้ประสบการณ์ในการผลิตภาพยนตร์สั้น จึงทำให้ภาพและมุมมองที่ถ่ายทอดออกมา ยังไม่เป็นที่สมบูรณ์อย่างที่ตั้งหวังไว้
3. นักแสดงนำของภาพยนตร์แนวตลกร้าย (Black Comedy) มีส่วนสำคัญในการดำเนินเรื่อง หากนักแสดงในการแสดงภาพยนตร์สั้นแนวตลกร้าย (Black Comedy) เรื่อง Begin Again ไม่สามารถเข้าถึงอารมณ์ของตัวเองได้ จะส่งผลต่อการถ่ายทอดอารมณ์ในบางฉาก ความทวนและความตลกที่ซ่อนอยู่ในตัวละครที่นักแสดงหลักยังไม่สามารถเข้าถึง มีผลทำให้ไม่สามารถดึงอารมณ์ร่วมของผู้รับชมภาพยนตร์สั้นเรื่อง ทูเรียนไกลปีนเที่ยง ได้เท่าที่ควร
4. เนื่องจากภาพยนตร์สั้นเรื่อง Begin Again ส่วนใหญ่นั้นจะใช้สถานที่ภายนอก (outdoor) ทำให้มีข้อจำกัดในเรื่องของเวลามาเป็นปัจจัยในการถ่ายทำค่อนข้างสูงมีผลต่อความปรารถนาในการถ่ายทำ

ปัญหาและวิธีการแก้ไข

จากการศึกษาและสร้างสรรคภาพยนตร์แนวตลกร้าย (Black Comedy) เรื่อง Begin Again ผู้ศึกษาพบปัญหาและวิธีการแก้ไขดังนี้

กระบวนการก่อนการผลิต (Pre-Production)

ปัญหา	การแก้ปัญหา
1. กลุ่มผู้ศึกษาขาดความสามารถในการทำงานร่วมกัน	1. ปรับเปลี่ยนทัศนคติ หรือแบ่งหน้าที่
2. กลุ่มผู้ศึกษามีความเข้าใจในบทภาพยนตร์ไม่ตรงกันทำให้ปัญหาด้านการวิเคราะห์ตัวละคร เสื้อผ้า สถานที่ และมุมกล้อง	2. ภายในกลุ่มควรจะมีการประชุม แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันเพื่อให้เข้าใจในบทไปในทิศทางเดียวกัน
3. แก้ไขบทหลายครั้ง	3. ควรเลือกจุดหมายให้แน่นอน

กระบวนการผลิต (Production)

ปัญหา	การแก้ปัญหา
1. กลุ่มทีมงานและนักแสดงใช้เวลาถ่ายทำช้ากว่ากำหนด	1. นัดเวลาให้เร็วขึ้น หรือควรใช้อำนาจเด็ดขาดขณะถ่ายทำ
2. นักแสดงเล่นไม่ได้ ไม่เข้าใจบท	2. ให้แอ็คติ้งโค้ช และ ผู้กำกับอธิบายอารมณ์ของบทใหม่ เพื่อให้ได้การแสดงที่ถูกต้อง
ปัญหา	การแก้ปัญหา
3. ถ่ายไม่ทันเวลาแสงธรรมชาติ	3. จัดไฟเพิ่ม หรือ นัดถ่ายวันอื่นโดยนัดเวลาให้เร็วขึ้น
4. ค่าอาหารไม่พอ	4. เก็บเงินเพิ่มเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้า และวางแผนการใช้จ่ายให้รัดกุมขึ้น
5. เจ้าของสถานที่ไม่อนุญาตให้ใช้สถานที่	5. ส่งคนเข้าไปคุยอธิบายว่าเป็นงานนักศึกษา โดยขอถ่ายจำกัดพื้นที่ในวงแคบ และขออนุญาตเจ้าของสถานที่ทุกครั้งที่ในการถ่ายครั้งต่อไป
6. เวลาไม่พอในการแตกช็อตภาพ	6. วางเวลาการถ่ายให้รัดกุมขึ้น วางแผนการถ่ายให้ดี

1. ในกองถ่ายภาพยนตร์ควรมีสวัสดิการอย่างน้อย 2 คน เพื่อบริการนักแสดงและทีมงาน
2. การผลิตภาพยนตร์นักเรียน ควรให้นักแสดงศึกษาท่าทาง การใช้ภาษาของผู้ที่ทำอาชีพเหล่านี้จริงๆ เพราะจะมีลักษณะท่าทางเฉพาะ

ขั้นตอนหลังกระบวนการการผลิต (Post-Production)

1. ควรใช้คอมพิวเตอร์ที่มีประสิทธิภาพในกระบวนการการโหลดไฟล์และการตัดต่อ เพื่อป้องกันปัญหาไฟล์สูญหาย
2. ควรสำรองไฟล์ฟุตเทจไว้อย่างน้อย 2 ชุดเพื่อป้องกันการสูญหาย

3. ทีมงานทุกคนควรมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดต่อ เพราะจะได้สามารถออกความเห็นในการออกแบบภาพยนตร์ เนื่องจากกระบวนการตัดต่อเป็นกระบวนการสุดท้ายก่อนที่ภาพยนตร์สั้นจะเผยแพร่

4. ไม่ควรละเลยความสำคัญของการออกแบบโปสเตอร์ เนื่องจากเป็นสิ่งที่สามารถดึงดูดความสนใจของผู้ชมได้เป็นอย่างดี

กระบวนการหลังการผลิต (Post-Production)

ปัญหา	การแก้ปัญหา
พบว่ามัลแวร์บางไฟล์เกิดความเสียหาย	ถ่ายใหม่ หรือหาไฟล์อื่นมาใช้แทน
เพลงหรือพอนท์ที่ใช้ไม่เข้ากับภาพยนตร์สั้น	ลองเปลี่ยนใหม่จนพอใจ
การเก็บข้อมูลไม่มีความเรียบร้อย หาไฟล์ยาก	จัดระเบียบข้อมูลใหม่
อารมณ์ที่เกิดในภาพยนตร์ไม่ได้ตามต้องการ	ตัดต่อจัดเรียง footage ใหม่

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาภาพยนตร์สั้นแนวตลกร้าย (Black Comedy) เรื่อง "Begin Again" ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะดังนี้

ขั้นตอนก่อนกระบวนการผลิต (Pre-Production)

1. ควรพิจารณาวิธีการทำงานของเพื่อนร่วมงานก่อนเพื่อประสิทธิภาพสูงสุดในการทำงานร่วมกัน
2. ควรจัดทำตารางการถ่ายทำให้แน่นอนและไม่ใช้เวลานานเกินไปเพื่อป้องกันปัญหางบประมาณบานปลายและการได้อารมณ์อย่างต่อเนื่อง

3. ทีมงานทุกคนควรมีความเข้าใจเกี่ยวกับบทอย่างแม่นยำและมีภาพความเข้าใจตรงกัน

4. ควรคัดเลือกตัวละครที่มีลักษณะตรงกับบทจริงๆ และมีความสามารถเล่นบทที่เลือกได้

ขั้นตอนการผลิตภาพยนตร์ (Production)

1. ควรทำการบรีฟค็ช็อตก่อนการถ่ายทุกครั้งเพื่อความรวดเร็วในการถ่ายทำและความตรงต่อเวลา

2. ควรลือค็ช็อตนักแสดงล่วงหน้า 1-2 อาทิตย์ เพื่อป้องกันความผิดพลาด

3. ควรความตรงต่อเวลา เพื่อรักษาเวลาของตารางถ่ายทำ

4. ควรโหลดไฟล์ footage ที่ถ่ายมาได้ อย่างเป็นระเบียบ เขียนรายละเอียดให้ชัดเจน เพื่อถ่ายแก้การนำไปตัดต่อและตรวจสอบ

5. หากจำเป็นต้องใช้สถานที่ ควรขออนุญาตล่วงหน้าก่อนทุกครั้ง เพื่อป้องกันความผิดพลาดในเรื่องของการใช้สถานที่

ขั้นตอนหลังการผลิตภาพยนตร์ (Post-Production)

1. ไม่ควรละเลยความสำคัญในการออกแบบโปสเตอร์ เพราะเป็นหนึ่งในปัจจัยหลักในการดึงดูดความสนใจของผู้ชม

2. เมื่อตัดต่อเสร็จแล้ว ควรนำภาพยนตร์สั้นที่ได้มาดูซ้ำหลายๆรอบ ดูจนความรู้สึกของเราที่มีต่อภาพยนตร์สั้นของเราไม่เปลี่ยนแปลง อีกทั้งเพื่อตรวจสอบความบกพร่อง

บรรณานุกรม

จำเริญลักษณ์ ธนะวังน้อย. (2551). ศิลปะภาพถ่ายและภาพยนตร์ หน่วยที่ 1-8.

พิมพ์ครั้งที่ 2. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ประภัสสร เลิศอนันต์. (2551). การผลิตภาพยนตร์เบื้องต้น หน่วยที่ 8-15:

บทบาทหน้าที่ทีมงานถ่ายภาพยนตร์. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

พฤทธิ ศุภเศรษฐศิริ. (2539). การแต่งหน้าเพื่อการแสดง (Stage Makeup):

กรุงเทพฯ : คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

พฤทธิ ศุภเศรษฐศิริ. (2539). งานกำกับการแสดง = Directing.

กรุงเทพฯ : คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ปัทมวดี จารุวร. (2553). การวิเคราะห์ลักษณะเฉพาะของภาพยนตร์แนวตลกร้ายโดยโจเอล และอิชานโคเอน

พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

รักศานต์ วิวัฒน์สินอุดม. (2546). นักสร้าง สร้างหนัง หนังสือ.

กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

วีรยุทธ ล้อทองพานิชย์. (2551). โปรดิวเซอร์แซ่ซี้ม

นนทบุรี : โชคเห็นใจ.

อารีย์ลักษณ์ ปุกน้อย. (2549). หนังสือแห่งการเรียนรู้. สืบค้นเมื่อ 20 สิงหาคม 2556,

<http://www.scribd.com/doc/96674034/%E0%B8%82%E0%B9%89%E0%B8%AD%E0%B8%A1%E0%B8%B9%E0%B8%A5%E0%B8%AB%E0%B8%99%E0%B8%B1%E0%B8%87%E0%B8%AA%E0%B8%B1%E0%B9%89%E0%B8%99>

ภาคผนวก

บทภาพยนตร์สั้น

Begin Again

1. INT ร้านเครื่องใช้ไฟฟ้า - Night

กลางดึกที่เงียบสงัด เสียงสุนัขเห่าหอนประปราย เบื้องในร้านเครื่องใช้ไฟฟ้าที่เต็มไปด้วยทีวีเก่าและซากสแตอริโอ ความมืดปกคลุมทั่วห้อง ทุกอย่างไร้การเคลื่อนไหว

เสียงกระซิบดังขึ้นจากหน้าร้าน พร้อมเสียงตะเดาะลูกกัญญา เสียงฝีเท้าค่อยดังเข้ามาในตัวร้านเป็นจังหวะอย่าง ระมัดระวัง รองเท้าผ้าใบและรองเท้าหนังคู่ไรราคาเดินวนอยู่ในร้าน โจรหนุ่มทั้งคู่สวมถุงกระดาษฟาสต์ฟู้ดเจาะรูดูพิลึก กำลังกวาดสายตาไปที่ร้าน รั้วมือชายวัยกลางคนคั้นของต่างๆอย่างซุกซน

แก๊ก!!! (เท้าของคนใดคนหนึ่งเผลอเหยียบบริโมท)

รายการวาระดีที่ทอคโซว์เริ่มบรรเลงพร้อมกับความซิบหายของชายทั้งสอง ทั้งคู่ออกอาการลนลานอย่างเห็นได้ชัด ต่างหาวิธีปิดทีวี ราว 10 วินาทีที่วัดับลงด้วยคีมงัดร้านที่พกมา บรรยากาศสงบตรงข้ามกับจังหวะหัวใจของทั้งคู่ บรรยากาศเข้าสู่ความเงียบอีกครั้ง ปอมถอดถุงฟาสต์ฟู้ดออกด้วยความที่มองไม่เห็น

เจ้ง

ถอดทำไมวะ ?

ปอม

ก็มันอึดอัด

เจ้ง

เออ ๆ

ทั้งสองกวาดตารอบร้านและมองขึ้นบนเพดานเห็นกล่องวงจรปิดบนเพดาน ไม่รอช้าเขาสะกิดเจ้งทันที

เจ้ง

ซิบหาย !

ขณะที่ทั้งคู่กำลังกระโจนออกจากร้านแต่กลับต้องใช้ตีนเบรคตัวโก่ง แสงไฟหน้าจากมอเตอร์ไซด์คันโตสอดเข้ามาทาง หน้าร้าน ทั้งคู่แตกตื่นหลบไปคนละทิศละทาง ทั้งสองตื่นตระหนกกับเสียงฝีเท้าคอมแบท เงานปืนพุ่งตรงเข้ามาในร้านและ กวาดแกว่งสำรวจทั้งร้าน ทั้งสองที่แอบอยู่ต่างแตกตื่นสุดขีด

นายตำรวจเข้ามาใกล้ปอม สีหน้าปอมเริ่มชักอาการบีบคั้น ทันใดนั้นที่นายตำรวจหนุ่มกำลังจะก้าว ขาของเขา
ดันไปสะดุดกับขวดเบียร์ที่วางอยู่ที่พื้น สาบ กลิ่นเบียร์เก่าเก็บเตะจมูกนายตำรวจเข้าอย่างจัง เขารีบวางปืนตรงเค้เตอร์
และตรวจสอบร่องเท้ามันวาวโดยทันที

ปอมสบอกลาศ่อยๆตามองสถานการณ์ที่วางอยู่ตรงหน้า ปอมสบอกลาศคว่าเป็นนายตำรวจ แล้วจ่อเข้าไป
ทันที

ปอม (ลน)

เห้ย!! ..

(ตัดไป)

2. INT บ้านปอม - Day

เสียงบรรยายข่าวยามเช้าค่อยเพิ่มระดับขึ้น

VO.ปอม

“ผมได้แต่ตั้งคำถามกับตัวเองว่า เหตุการณ์สัปดาห์นี้มันเกิดขึ้นได้อย่างไร”

(Flashback ปอม)

สมัยนี้ล้างจานอยู่ไกลๆในครัว เสียงลูกในเปลบริเวณห้องนั่งเล่นค่อยๆเปล่งเสียง เธอค่อยๆคว้าน้ำและแก้ว
นำมาให้ปอมหนุ่มผู้มีท่าทีผ่อนคลายก่อนไปทำงาน เขานั่งเฝ้านาฬิกากับข้อมืออย่างสบาย หนังสือพิมพ์ฟุตบอลรายงาน
ผลของลูกหนังประจำวัน

ส้ม

พี่ปอม จำพี่อ่องได้ปะ

ลูกแกเขากำลังจะเข้าโรงเรียนแล้ว

ส้มว่าจะไปดูรายละเอียดหน่อย

มันมีหลักสูตรสองภาษาดูด้วยนะ

สมัยเราไม่เห็นจะมีแบบนี้เลย

เผื่อลูกจะได้เรียน

ว่าแต่ ช่วงนี้เลิกเร็วหรือพี่

ปอม

จ๊ะ

เธอเดินไปคว้าผ้ากันเปื้อนเด็กเพื่อมาเปลี่ยนให้กับลูกที่น่ารักของเธออย่างเบามือกับท่าทางที่จะเอ็นดูลูกน้อยเป็นพิเศษ ปอมเดินมาเตรียมท่าทางออกจากบ้าน เขาเดินออกไปทันที

ส้ม

พี่ปอม แหมรีบจนลืมเลยนะ

ปอม

.... อ้อ .. จ๊ะ

ส้ม

นี่พี่.... นมลูกจะหมดแล้วนะ

ปอม

ได้จ๊ะ

(ยิ้มรับดี ๆ)

ไปละนะ

VO.ปอม

ถ้าไม่ใช่เพราะผมพาเธอหนีมาก็คงไม่มีวันนี้หรอกครับ

ไม่รู้เพราะโชคช่วย หรือฟ้าเข้าข้าง

สมัยละอ่อน ใครๆก็เรียกผมปอมแข่งทอง

เรื่องทักษะวิ่งเนี่ย ผมชนะใครๆ

วิ่งจากใครหรือครับ?

ก็พอหล่อนที่เขาล้อกันว่าโหดบรม

ยิ่งทักษะยิงประตู แทบไม่ต้องถาม

ผมอะใครตแม่นั่น แม่นชะจน

... ยิ่งได้มากคนนี่

ปอมออกจากบ้านไป เดินเตรเตรไร้จุดหมาย

(ตัดไป)

2.1 Int ห้องน้ำสาธารณะ / ออฟฟิต / ห้องน้ำออฟฟิต Day

พื้นละแวกบ้านปอมอยากจะลองสัมผัสภาระงานเพื่อครอบครัวอีกครั้ง เขาเดินเข้าไปในห้องน้ำสำนักงานด้วยอาการกระวนกระวาย ปอมเดินวนคิดกับตัวเองอยู่หน้ากระจกอยู่หลายรอบ ก่อนที่จะตัดสินใจลองดูซักครั้ง เขาบรรจงเปลี่ยนเครื่องแบบจาก uniform เดิม มาเป็นเครื่องแบบสัมผัสภาระงาน เมื่อเปลี่ยนชุดเสร็จ เขาเช็คตัวเองหน้ากระจก พร้อมกับข้อมุกกล่าวว่า “สวัสดีครับ”

ปอมเข้าไปสัมผัสภาระงานด้วยท่าทีที่มั่นใจ

พนักงานสัมผัส

อยากทราบประวัติส่วนคร่าวๆหน่อยคะ

ปอม (ยิ้มรับ)

สวัสดีครับ

อ้อ.. ผมเรียนจบ ม. 6 ครับ

ตั้งแต่เรียนที่ฤทธยวรรณาลัยมา ..

หลังจากนั้นก็มีการระดมดูแลครับ

(ตัดไป)

ปอมยืนจ้องตัวเองอยู่หน้ากระจกด้วยสีหน้าที่หม่นหมอง มือเขาค่อยๆติดกระดุมเม็ดบนสุดในชุด happy Tour เขาไม่สามารถหนีไปไหนจากวงจรของคนตกงานได้พัน

3. EXT มื้อบ - DAY

ปอมยื่นไหว้พระอยู่หน้าต้นไม้ขนาดใหญ่ เขาไม่เหลือแม้แต่ที่พึ่งพิงตัวเอง เมื่อไหว้เสร็จปอมก็สั่งน้ำด้วยความหวังทันที

ปอม

ป้าครับ ซาเซียวवाद

ป้า

ค่าาาา

ปอมค่อยๆชำเลื่องหันหน้าไปมองวินมอไซด์ที่กำลังยื่นดูรายการอะไรบางอย่างอยู่ สายตาของปอมกวาดตาม มุมมองของวินมอไซด์จนมาหยุดอยู่ที่ทีวีจอแบนสีมึนๆ

วินมอไซด์

เจ้ หิวหะ มีไรกินบ้าง

ป้า

แหม่ หิวก็ไปวิ่งวินชิคะ วิ่งแล้วก็เก็บเงิน
จะได้มาซื้ออะไรร้านฉันกิน ของฟรีไม่มีในโลกหรอกเนอะหนุ่ม

ป้าเจ้าของร้านหยิบขาเขียวพลางหันหน้ามาหาปอม ปอมยิ้มตอบกลับเป็นมารยาท

ปอม

เท่าไรครับป้า?

ป้า

20 บาท

ปอมหันมายิ้มให้แบบตามมารยาท เขาหันหน้ามาคิดว่ากระเป๋าตั้งพร้อมๆกับถามราคา แต่ทันทีที่เปิดกระเป๋าดังค์ ปอมถึงกับยั้งเงินในกระเป๋าไม่เหลือแม้แต่แดงเดียว ปอมนึกขึ้นได้ว่าเขายังคงเหลือเงินในซองขาวที่ได้มาจากการเลิกจ้างงานอยู่ เขารีบค้นหาซองขาวในกระเป๋า ทันทีที่ปอมหยิบซองขาวขึ้นมาเปิด เขาก็ผงะกับเงินที่คงเหลือในซอง เพราะเหลือเพียง 40 บาท

ป้า

20 บาท !!

ปอม

ครับๆๆๆ

ทันทีที่ปอมหันหน้าจะจ่ายเงินเขาก็ผงะเพราะคนที่ปอมเจอคือเมียของตัวเอง. ไม่นานนักปอมตาหายฝ้าด ป้าเจ้าของร้านทวงเงินอีกครั้ง

ปอมเดินมามอประแวกไม่ไกลมากนัก ไม่นานนัก อยู่ดีๆ มีชายแปลกหน้าเดินฝ่าเหล่า มานั่งข้างๆ เขาไม่ได้สนใจ แต่อย่างใด ทันทีที่เขาเงยหน้ามา กลับพบกับ ไอเจ้ กำลังเคี้ยวข้าวตุ๋น พร้อมกับค่อยๆจิกยิ้มให้

เจ้ง

อ้าวเฮ้ย ! ใต้ปอม

เจ้งเดินจ้อเรื่องราวต่างๆระหว่างเส้นทางชีวิตนักเลงหัวไม้ของมัน ปอมเหม่อลอยฟังหูซ้ายทะลุหูขวาเดินเรื่อยมา เรื่องชีวิตของเจ้งก็ยังไม่รู้ที่ท่าว่าจะจบลง

VO.ปอม

เมื่อคนเราไม่ได้เจอกันนานๆเข้า
ก็ไม่แปลกที่จะมีเรื่องราวมากมายมาเล่าสู่กันฟัง
เจ้ง มันคือเพื่อนผมสมัยม.ต้น
เราสนิทกันตอนไหนผมจำไม่ได้เหมือนกัน

เจ้ง

ปอม ! ก็ปีแล้ววะเนี่ย !
ไอ้ไอ้!!! เดี่ยวนี้มีการมีงานทำ
(ค่อยๆมองสำรวจร่างกาย)
เสียหุลดล้วยตั้งแต่หัววันเลยหรอวะ ยุ้งงานขนาดนั้นเชียว?
ทำงานหนักขนาดนี้รวยแล้วมั้ง
เอ๊ะ ?!! หิวหรือยังไงวะ ถึงได้มากินข้าวฟรีกับเช่าเนี่ย
ไม่ต้องกินแล้ว ไม่อร่อยหรอก เดี่ยวไปหื้องกู กูเลี้ยงอะไรอร่อยๆให้กิน มากับคนมีตั้งคี่

(ตัดไป)

4. INT ห้องเจ้ง - DAY

ทั้งคู่นั่งจ่อมอยู่ที่โซฟาบ้านของเจ้ง เมื่ออิมท้องกับอาหารฟาส์ฟู้ด เรื่องราวชีวิตของเจ้งเริ่มบรรเลงอีกครั้ง เสียงดังเคล้ากับเสียงโทรทัศน์ออกอากาศ

เจ้ง

ไ้... อิมท้องเลยอะดิ
บอกแล้วอาหารเปรมๆ ก็ต้องอยู่กับคนเปรมๆ
เงินอะ หาเมื่อไรก็ได้เว้ย
รายการหื้อยอะไรเนี่ย ไม่เคยจะประเทืองสมงสมอง
(ตัด ... เปลี่ยนช่อง)

(ติด ... เปลี่ยนช่อง)

ปอม

เหยย...

(ไม่มีอะไรดู)

(ติด ... เปลี่ยนช่อง)

(ภาพล้มขึ้น)

เหมือนจะไม่มีอะไรดู เจงเหมือนจะกดข้ามช่องอีก แต่ก็ต้องชะงัก ปอมไม่ได้ใส่ใจเพราะจดจ่ออยู่กับโทรทัศน์ เขาสะดุ้งเมื่อเห็นภาพผู้ประกาศข่าวพูดจาจะฉานหน้าตาเหมือนเมียเขากำลังเสนอข่าวบนจอทีวี

4.1 INT ห้องประกาศข่าว

นักข่าว

มีรายงานแจ้งช่วงเช้าเข้ามาเพิ่มเติม

เมื่อหญิงสาวพนักงานธนาคารแห่งหนึ่ง

ถูกจับพร้อมของกลางเงินสดราว 2 หมื่นบาท

ในข้อหายักยอกเงินจากบัญชีธนาคารชื่อดัง

โดยผู้ต้องหาให้การอ้างว่าทำไปเพราะต้องการนำเงินไปซื้อ.....

“นมผงให้ลูก”

รายละเอียดข่าว เพิ่มเติม ตอนนี้ พล ตร ตวี

คำนวณวิทจะเป็นผู้ชี้แจงรายละเอียดค่ะ

สวัสดิ์ค่ะคุณคำนวณค่ะ

(ตัดไปที่สถานที่ทำข่าว)

ภพนายตำรวจกำลังให้การสัมภาษณ์ แต่ทางซ้ายของนายตำรวจกลับมีนายตำรวจนายหนึ่ง เขาทำที่ท่าอึ้งๆเหมือนต้องการจะพูดอะไรบางอย่าง

4.2 INT สถานีตำรวจภาพ การสัมภาษณ์

(เสียงแจ้งกำลังคุยโวเรื่องเส้นสายในหมู่โจรและได้ชักชวนให้ปอมเข้าร่วมแผนการปล้น)

แจ้ง

นมผงนี้มันจะต้องแย่งกันขนาดนี้เลยหรือวะ
ปล้นแบบนี้ใครก็ปล้นได้

..

กูู้ที่นี่ง

ร้านเครื่องใช้ไฟฟ้า อยู่แถวชอยรังสิต

เงินก้อนโตของเราเลยนะเว้ยปอม

เฮียกูบออกมา

มีแค่อามาแก่ฝ้าร้าน กลางคืนมาแกก็เข้านอนแล้ว

ไว้มึงกลับไปคิดดูก่อนก็ได้

ปอม

.....ปล้นหรือวะ

jump cut จากในทีวีห้องปอมและแจ้งมาเป็นห้องของตำรวจ

5.INT.บ้านนายสืบตำรวจ - NIGHT

ภาพจากโทรทัศน์ออกมา ภายในห้องพักตำรวจกระจกบานใหญ่สะท้อนร่าง

ตำรวจ

จู้ๆ อย่าตักตัก

นายตำรวจกำลังซักปิ่นซ้อม (ซู่)

ตำรวจ

ผมคิดว่า เรื่องของการปราบคนร้ายเนี่ย

ต้องให้คนอย่างผมดูแล บ้านเมืองถึงจะสงบสุข

สีหน้านายตำรวจเปลี่ยนจากยิ้มกลายเป็นหน้าเจื่อนลง

(ตัดไป)

6.EXT.หน้าร้านเครื่องใช้ไฟฟ้า - NIGHT

เสียงที่อรรถมอไซค์ดังกระหึ่ม นายสิบล้อมใส่เครื่องแบบครึ่งตัว แวะซื้อกับข้าวหลังเลิกเวร เสียงอรรถมอไซค์หยุดทันทีเมื่อถุงข้าวมันที่ห้อยระยงอยู่ตรงแฮนด์มอเตอร์ไซค์ ร่วงลงบนพื้นแตกกระจาย ตำรวจก็มอมองด้วยความเสียดาย แต่เมื่อเหลือบไปมองข้างทาง เขาพบกับโชค โอกาส ผลงานที่เข้ามาอย่างไม่รู้ตัว ที่หน้าร้านขายของภาพประตูถูกจัด เสียงรอกเท้าคอมแบทเตะขาตั้งพร้อมดับเครื่องยนต์ เขาเดินข้ามไปอย่างไม่เกรงกลัว

7.INT.ร้านขายเครื่องใช้ไฟฟ้า-NIGHT

ร่องรอยประตูร้านถูกสะเดาะ ตำรวจหนุ่มขึ้นเป็นมุงตรงเข้าไปในร้านทันที กระจกป็นกวาดแหว่งไปทั่วเมื่อเข้าสู่ความมืดภายในร้าน ของทุกอย่างดูเป็นปกติ จะมีก็แค่ความรกของร้าน

จนกระทั่งมองไปที่มุมอับเล็กของร้าน สายตาของเขาซังกะและจ้องอะไรบางอย่างที่อยู่ภายหลังตู้ขึ้นทันทีที่นายตำรวจค่อยๆเดินเข้าไปใกล้ รอกเท้าแก้วขัดมัน ดันไปสะกดเข้ากับขวดเบียร์ น้ำเบียร์ไหลเจิงนองเต็มรอกเท้า นายตำรวจวางปืนลงบนเคาน์เตอร์ค่อยๆดูรอกเท้า เมื่อรู้สึกถูกจ้องมองเขาค่อยๆเงยหน้าขึ้นภาพปรากฏเป็นปอมเอาปืนกำลังจ่อนายตำรวจอยู่ เจิงสบโอกาสวิ่งโฉบหนีนายตำรวจทันที

Jump cut

ทั้งสองยืนจ้องที่ร่างตำรวจ ปอมเกิดอาการลนลานอย่างเห็นได้ชัด เจิงถอดถุงฟาสฟูสออก

ปอม

ยังงี้ดิวะเนี่ย

เจิง

เออณา

เจิงค่อยๆก้มแล้วสำรวจสิ่งของต่างๆบนร่างตำรวจ เขาค่อยๆเช็ด แต่ทันทีที่เปิดกระเป๋าตั้ง

แฉึด!!(เสียงบันได)

เจิงตะกุกกระเป๋าตำรวจจนเจอกระเป๋าเงิน และคว่ำป็นจากมือปอมอย่างรวดเร็ว พร้อมกับไล่ปอมให้จัดการส่วนของตำรวจ

ปอมลากร่างนายตำรวจอย่างทุลักทุเลเข้าหลบในมุมมืด หัวใจทั้งคู่สูบฉีด สลับกับเสียงก้าวบันไดลั่น โบกหน้าที่เต็มไปด้วยหยาดเหงื่อ

เจ้งปลีกตัวจากร่างตำรวจหนุ่ม มือที่กำปืนไวแน่นเตรียมรับมือกับสถานการณ์ต่อไป เป็นจังหวะเดียวกับผีเท้าที่ค่อยเพิ่มความดังและใกล้เข้ามา

บ๊ิง!(เสียงเปิดประตู)

ใบหน้าของชายแก่ผงะตกใจกับปากกระบอกที่อยู่ข่มขับ เจ้งสั่งเจ้าของร้านให้นั่งลงแต่กลับได้รับถ้อยคำที่สวนกลับมาที่หยาบคาย

เจ้ง

นั่งลง!

เจ้าของร้าน

(นั่ง)

เจ้ง

บอกว่านั่งลง!!

(มือเจ้งสั้นเครือ เหงื่อโชก)

เจ้าของร้าน

มึงจะเอาอะไร?

เจ้ง (ลนลาน)

ไม่ได้ยินที่กูพูดรีง กูบอกให้ นั่ง! ลง!

เจ้าของร้าน

มึงออกจากร้านกูไปเลยนะ!!!

เจ้ง

ไอแก่ มึงคิดว่ากูไม่กล้าหรือ?

มึงไม่รู้หรือ ที่กูถืออยู่ อะ อะอะไร?

เจ้าของร้าน

มึงออกไปเลย ไอกระจอก

เจ้ง

โห ไอส์ส!

ทั้งคู่ปะทะฝีปากจนทะเลาะเดือด นกปีนข้างค่อยๆจนสุดพร้อมลั่นไก
ปอมอุ้มที่ว๊อย่างตุล็กทุเลทุ้มใสแจ่ม ปอมค่อยๆเงยหน้าขึ้น สีหน้าเจ้าของร้านจากที่งุนงงค่อยๆกลายเป็นซักสีหน้า
เดือดดาลขึ้น เขาสบดคำปอมอย่างไม่ลดละ

เจ้าของร้าน

เหี้ย ไอ้!....

มึงจะเอาอะไรจากกูอีก

นี่มึงเอาลูกสาวของกูไป แล้วยังจะกล้ามาปล้นร้านกูอีกหรือ

ยังจงเวรจองกรรมกับกูอีก

สมอมึงคิดอะไรอยู่ ไอ้สันดาล

(พ้อตาทูบตีปอมอย่างเดือดดาล)

ปอม

พ้อ ... พ้อ... ผมจำเป็นจริงๆ

เราไม่มีเงินเหลือซื้อนมผงให้ลูกแล้ว พ้อ

ผมไม่มีทางเลือกแล้วจริงๆ

ระหว่างกำลังทะเลาะนายตำรวจพี่ขึ้นมามีด้วยอาการมึนงง พ้อตาทะงักในเรื่องที่ปอมทำ

(ตัดไป)

8. EXT หลังร้านเครื่องใช้ไฟฟ้า : ตี 5 - EARLY MORNING

ใบหน้าของทั้งสามค่อยๆยื่นเข้ามามองบนร่างที่ไร้อสติของเจ๋ง บรรยากาศเริ่มเจีบบลงอีกครั้งหลังจากปะทะฝีปาก
อย่างดุเดือด ตำรวจยังสะบักสะบอมอยู่

พ้อตา

มึงเอาเพื่อนมึงไปใส่รถกูไป โกล้เข้าแล้วใครมาเห็นเข้าฉิบหายกันหมดนี่แหละ ไอ้ตำรวจช่วยมันด้วย รู้ถึงไหนอายถึงนั้น มี
ตำรวจในร้านแท้ๆปล่อยให้โจรมันหลบหลังเอาได้

ขาของเจ๋งเกยออกมาจากกระบะโปรงหลังรถของพ้อตา ปอมและนายตำรวจหนุ่มกำลังพยายามยัดร่างของเจ๋งใส่ท้ายรถ
พ้อตายืนกระดกขวดเหล้าอยู่ไม่ห่างจากรถ

9. EXT บนถนน : ตี 5 - EARLY MORNING

บนถนนเปลี่ยวข้างทางมีต้นไม้รก เสียงนกเริ่มขับขานผู้แสงยามเช้ามีดี ปอมสะดุ้งตื่นหลังจากผลอหลับไปด้วยความอ่อนล้า รูปเด็กสาวใบหน้าที่ยิ้มแย้มสดใสเห็นอยู่บนที่บังแดดเก่า เหลือบชายแก่ดั่งเบรคมือจอดรถ เสียงประตูรถปิดกระแทกบาดหูด้วยความเก่าของรถ แว่วเสียงคนคุยกันจากหลังรถ ปอมคิดกับตัวเองก่อนออกจากรถตามไป นายตำรวจตั้งกระเป๋าสตางค์พร้อมทั้งมีสนทนาเล็กๆน้อยๆ พร้อมๆไปการลากศพ

ตำรวจ

หวังว่ามันคงจบ นะลุง

พ่อตา

เออติวะ ไอเหี้ยนี่มันโง่จะตาย

แลปเสียงปิดประตู

10. INT สถานีตำรวจ - DAY

ภาพงชาตี่ขึ้น เวลา 8:00 นาฬิกา

รูปหน้าตำรวจเจื่อนๆได้รับรางวัลนายตำรวจที่มีวินัยยอดเยี่ยมประจำปีถูกปิดผนึกหน้าบอร์ดออฟฟิศ หน้าตำรวจที่ยื่นมอรูปตัวเองบนบอร์ดคือสีหน้าเดียวกัน ในขณะที่เพื่อนร่วมงานเข้ามาแสดงความยินดี นายตำรวจค่อยถือโล่รางวัลเดินลงมาข้างล่าง

สิ่งที่เขาเห็น เจ็งกำลังยืนแฉ่งความอยู่

11. INT บ้านปอม - DAY

ใบหน้า Happy Tour กับชุดยูนิฟอร์มปรากฏขึ้น ผ่านด้วยไอควันภวยพุ่งของเตารีดไอน้ำ ปอมวางแก้วกาแฟกับเสื่อกล่อมใส่นอนตัวโปรด ใบหน้าที่เหน็ดเหนื่อยจากการอดนอนปรากฏชัดเจน บรรยากาศทุกอย่างในบ้านเกิดขึ้นราวกับภาพซ้ำของเมื่อวาน เขาตัดสินใจจะบอกเรื่องสถานะตงงานกับเมีย ไม่ทันได้เปิดปากพูดดีเสียงโทรศัพท์ดังขึ้น บริษัทแห่งหนึ่งเรียกปอมเข้าไปสัมภาษณ์งาน

ปอม

ฮัลโหลครับ

จริงหรือครับ?

อ้อ ได้ๆ ครับเดี๋ยวรีบไปเลยครับ

ชุดนี้ได้ใช่ไหมครับ?

เขาทำท่าทางพร้อมๆกับค่อยๆใส่เสื้อที่เมียเพิ่งรีดให้หมาดๆ

ไปแล้วนะ...

เสียงปิดประตูไม่ทันได้เจียบตีโทรศัพท์ในบ้านดังขึ้นอีกครั้ง เมียปอมรับโทรศัพท์

ส้ม

ค๊ะ..

แปลกใจกับน้ำเสียงที่ถึงจะฟังดูแก่แต่ก็คุ่นหูอย่างพิลึก

มือชายแก่อือโทรศัพท์คนด้วยน้ำเสียงขุ่นเครือ อีกมือหนึ่งถือรูปเด็กสาวทารก

พ่อดา

ส้ม

เป็นไงบ้างลูก

หลานพ่อนี้ หน้าเหมือนหนูตอนเด็กๆเลยนะ

ว่างๆก็มาหาพ่อบ้างนะ

(ตัดไป)

ตารางการถ่ายทำ

Q1						
Date:23/01/2558						
Location:สตูดิโอทำข่าว						
Scene	int/ext	day/night	description	actor	remark	
4.1	int	day	ผู้ประกาศข่าวรายงานข่าวเรื่องปล้นมณี	ส้ม		
Q2						
Date:24/01/2558						
Location:บ้านตำรวจ						
Scene	int/ext	day/night	description	actor	remark	
5	int	day	ตำรวจเตะทำอยู่ที่หน้ากระຈก	ตำรวจ		
Location:สถานีตำรวจ						
Scene	int/ext	day/night	description	actor	remark	
10	int	day	ตำรวจได้รับรางวัลมัยยอดเยี่ยม	ตำรวจ	extra	
10	int	day	ตำรวจเจอเงินมาแจ้งความ	ตำรวจ	แจ้ง	
Location:สถานที่ทำข่าว						
Scene	int/ext	day/night	description	actor	remark	
4.2	ext	day	สถานที่เกิดเหตุทำข่าว	ตำรวจ	extra	
Location:ชอปปี้เลียว (หน้าบ้านพ่อตา)						
Scene	int/ext	day/night	description	actor	remark	
6	ext	night	ตำรวจซ้อมเตอร์ไซค์ ทำเกาเหลาแตก และเห็นว่าประตู่รั้นถูกงัด	ตำรวจ	remark	หน้าบ้านพ่อตา

Q3				
Date:28/01/2558				
Location:ถนน				
Scene	int/ext	day/night	description	actor
3	ext	day	Stock Shot เจ่งกับปอมเดินด้วยกัน เจ่งจ้อใส่ปอมเรื่อยๆ	ปอม เจ่ง
3	ext	day	Stock shot ปอมตกงาน เดินไปเรื่อยๆตามถนน	ปอม
Location:บ้านปอม				
Scene	int/ext	day/night	description	actor
2	int	day	สัมดูแลลูกอยู่ที่บ้าน ปอมกำลังออกจากบ้านไปทำงาน	ปอม สัม
11	int	day	ปอมได้รับโทรศัพท์ที่เต้งงานใหม่ สัมได้รับโทรศัพท์จากพื่อ	ปอม สัม
พอดตาโทรมา				
Q4				
Date:01/02/2558				
Location:มือบ				
Scene	int/ext	day/night	description	actor
3	ext	day	ปอมไปกินข้าวที่มีอบและเจ่งเจ่ง	ปอม เจ่ง
Location ชุมโคก				
3	ext	day	ปอมซื้อน้ำที่ชุมโคกแล้วเห็นป้าขายน้ำเป็นสัม	ปอม สัม
Location McDonald				
3	ext	day	ปอมและเจ่งไป McDonald	ปอม เจ่ง
Location:ห้องรับแขกเจ่ง				
Scene	int/ext	day/night	description	actor
4	int	day	เจ่งจ้อใส่ปอมเรื่องต่างๆ ปอมเจอข่าวเรื่องปล้นมม่ง เจ่งจึงชวนปอมไปปล้น	ปอม เจ่ง
remark				

Q5

Date:07-08/02/2558

Location:ร้านเครื่องใช้ไฟฟ้า

Scene	int/ext	day/night	description	actor	remark
1	int	night	ปอมกับบงเจ้งเข้าไปปิ่น และเพิ่งรู้ว่าปิ่นผิดบ้าน และมีตำรวจกำลังเข้ามาสำรวจ เจ้งจึงทำร้ายตำรวจ	ปอม เจ้ง ตำรวจ	
7	int	night	ปอมและเจ้งปิ่นบ้าน แยกปิ่นตำรวจ และพ่อตอลงมาที่ร้าน มีปากเสียงกัน ปอมทุ้มทีวีใส่เจ้ง	ปอม เจ้ง ตำรวจ พ่อตา	
8	ext	night	ปอม ตำรวจ และพ่อตา ช่วยกันชนเจ้งไปทิ้ง	ปอม เจ้ง ตำรวจ พ่อตา	
Location:ถนน					
Scene	int/ext	day/night	description	actor	remark
9	ext	night(เข้าตรู)	ทั้งสามคนขับรถนำเจ้งไปทิ้ง	ปอม เจ้ง ตำรวจ พ่อตา	

Director		Art : 080-269-8000		Begin Again		SHOOTING DAY 3 OF 6	
Producer		Amm : 098-281-9171				ON LOCATION: 08.00น.	
Art Director		Job : 098-953-5171				ON SET: 09.00น.	
Costume		Pound : 089-411-9972				ESTIMATED WRAP: 16.30น.	
Camera		Bew : 088-768-6748		BREAKFAST -		LUNCH 11.30น.	
Casting		Woonsom : 086-347-5850		DINNER -			
Sun Rise : 06.44 / Sun Set : 18.17				09.00 - 16.00			
Forecast: อุณหภูมิสูงสุด 33-34 องศาเซลเซียส				*Please check individual call times*			
				กรุณาตรวจสอบเวลาเรียกของคุณ			
LOCATION		Address		Nearest Hospital			
ถนนเดินตุ้ย		อินทามาระ 29 (ลุงวินัย : 085-067-4116)		XXX			
บ้านปอม		แฟลตห้วยขวาง (เจ้าของบ้าน ลุงอ๊อด : 089-173-4455)					
SCN	INT/EXT	D/N	TIME	DESCRIPTION	CAST	EXTRA	
3	ext	D	09.00-10.00	ปอมกับเจงเดินด้วยกัน	ปอม เจง		
2	int	D	12.30-13.45	ส้มดูแลลูกอยู่ที่บ้าน ปอมกำลังออกจากบ้านไปทำงาน	ปอม ส้ม		
11	int	D	13.45-15.00	ปอมได้รับโทรศัพท์ได้งานใหม่ ส้มได้รับโทรศัพท์จากพ่อ	ปอม ส้ม		
2	ext	D	15.00-16.30	ปอมเดินออกจากบ้าน	ปอม		
CAST		ROLE		ON LOCATION	ON SET	PHONE	
โจว				ปอม	09.00น.	087-768-2244	
โจ๊ก				เจง	09.00น.	085-486-8962	
ส้ม				มาพร้อมทีมงาน	12.30น.	086-347-5850	
WARDROBES		SET DRESSING / PROPS		MAKE UP			
ชุดทำงานปอม Happy Tour		เตารีด ที่รองรีด					
ชุดส้มอยู่บ้าน 2 ชุด		โทรศัพท์ปอม โทรศัพท์ส้ม กระเป๋าปอม					
เสื้อกล้ามปอม		ถุง McDonald 2 ถุง					
		ของใช้เด็กอ่อนในบ้าน					
REMARK		CONTINUTY					
เสร็จจากช่วงเข้าถ่ายไปที่แฟลตห้วยขวางก่อนแล้วค่อยหาช่าง							
บล็อกกึ่งนักแสดง							
มีเด็กจริงๆในแปล							
				มีปัญหาสงสัยกรุณาติดต่อ: แอม(PRODUCER) 098-281-9171			

Director		Art : 080-269-8000	SHOOTING DAY 4 OF 7			
Producer		Amm : 098-281-9171	ON LOCATION: 04.30น.			
Art Director		Job : 098-953-5171	ON SET: 07.00น.			
Costume		Pound : 089-411-9972	ESTIMATED WRAP: 16.30น.			
Camera		Bew : 088-768-6748				
Casting		Woonsom : 086-347-5850	BREAKFAST 9.30น.(ของว่าง)			
Sun Rise : 06.44 / Sun Set : 18.18			LUNCH 11.30น.			
Forecast: มีฝนเล็กน้อยบางแห่ง ในระยะแรก***			DINNER -			
LOCATION		Address	Nearest Hospital			
มือบ		สวนสาธารณะ วัดเสมียนนารี ประชาานิเวศน์	XXX			
Mc Donald		Mc Donald สาขาอารีย์				
บ้านเจ้		อินทามระ				
SCN	INT/EXT	D/N	TIME	DESCRIPTION	CAST	EXTRA
3	ext	D	07.00-09.30	ปอมไปกินข้าวที่มือบและเจ้เจ้ (take 3)	ปอม เจ้	มือบ 20 คน
3	ext	D	10.30-11.30	Stock Shot ปอมที่ป้ายรถเมล์ (take 1)	ปอม	คนทั่วไป
3.1	ext	D	13.00-14.00	ปอม และ เจ้ไป Mc Donald	ปอม เจ้	
4	int	D	14.30-16.00	เจ้จ้อใส่ปอม เจ้เข้าเรื่องปล้นมผง เจ้ชวนปอมไปปล้	ปอม เจ้	
CAST		ROLE	ON LOCATION	ON SET	PHONE	REMARK
โจ้ว		ปอม	07.30น.	09.00น.	087-768-2244	
โจ๊ก		เจ้	07.30น.	09.00น.	085-486-8962	
WARDROBES		SET DRESSING / PROPS	REMARK			
ชุด Happy Tour		อุปกรณ์มือบ	ไฟล์ข่าวปล้นมผง			
ชุดเจ้		ถุง Mc Donald				
ชุด Extras						
REMARK		CONTINUITY				
ช่วงเข้าเป็นของว่าง						
หลังจากถ่าย Stock Shot รถเมล์ พักกินข้าว						
ค่าใช้จ่าย extras						
		มีปัญหาส่งสียงกรุณาติดต่อ: แอม(PRODUCER) 098-281-9171				

Director				SHOOTING DAY 5 OF 7			
Art : 080-269-8000				ON LOCATION: 08.00น.			
Producer				ON SET: 09.00น.			
Art Director				ESTIMATED WRAP: 16.00น.			
Costume				BREAKFAST -			
Camera				LUNCH 11.30น.			
Casting				DINNER -			
Sun Rise : 06.43 / Sun Set : 18.20				Nearest Hospital			
Forecast: อุณหภูมิจะลดลง 1-2 องศาเซลเซียส				XXX			
Please check individual call times							
กรุณาตรวจสอบเวลาเรียกของคุณ							
LOCATION				Address			
ออฟฟิศสัมภาษณ์งานปอม				ตึก 400 ล้าน			
ห้องน้ำ				ตึก 400 ล้าน			
ซุ้ม โด้ก				หลังบ้านจ๊อบ			
SCN	INT/EXT	D/N	TIME	DESCRIPTION	CAST	EXTRA	
2.1	int	D	09.00-10.00	ปอมสัมภาษณ์งาน	ปอม	คนสัมภาษณ์	
2.1	int	D	10.00-11.00	ปอมเปลี่ยนชุด ในห้องน้ำ	ปอม		
3	ext	D	13.00-14.00	ปอมชื่อน้ำที่ซุ้ม โด้ก	ปอม สัม	ป้าชายน้ำ	
CAST		ROLE		ON LOCATION	ON SET	PHONE	
โจว		ปอม		08.00น.	09.00น.	087-768-2244	
สัม		สัม		มาพร้อมทีมงาน	13.00น.		
WARDROBES							
ชุด Happy Tour							
ชุด ปอมสัมภาษณ์งาน (เสื้อเชิ้ต)							
ชุด คนสัมภาษณ์							
ชุดสัมภาษณ์ (ป้าชายน้ำด้วย)							
REMARK				CONTINUITY			
มีปัญหาส่งสียงกรุณาติดต่อ: แอ้ม(PRODUCER) 098-281-9171							

ภาพเบื้องหลัง

